

Een v

Veiligheidsmonitor 2018

Grote tendensen

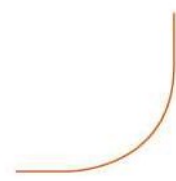
Inhoudstafel

1	INLEIDING	6
2	METHODOLOGIE VAN DE ENQUETE	8
2.1	POST-/ONLINE ENQUETE	8
3	STEEKPROEF	9
3.1	DOELPUBLIEK VAN DE STEEKPROEF	9
3.2	GEOGRAFISCHE VERDELING VAN DE STEEKPROEF	9
3.3	DEELNEMINGSGRAAD	10
3.4	WIJZE VAN ANTWOORDEN	11
3.5	PROFIEL VAN DE RESPONDENTEN	11
3.5.1	PROFIEL VAN DE RESPONDENTEN NAARGELANG LEEFTIJDSCATEGORIE	11
3.5.2	PROFIEL VAN DE RESPONDENTEN NAARGELANG GESLACHT	12
3.5.3	PROFIEL VAN DE RESPONDENTEN NAARGELANG DIPLOMANIVEAU	12
3.5.4	PROFIEL VAN DE RESPONDENTEN NAARGELANG BEROEPSSITUATIE	13
3.5.5	PROFIEL VAN DE RESPONDENTEN NAARGELANG TYPE WONING	13
3.5.6	VERDELING RESPONDENTEN NAARGELANG DUURTIJD DAT MEN AL IN DE BUURT WOONT	14
3.5.7	VERDELING RESPONDENTEN NAARGELANG VERZORGDHEID VAN DE BUURT	14
4	ANALYSE VAN DE GROTE TENDENSEN	15
4.1	BUURTPROBLEMEN	15
4.1.1	ALGEMEEN	15
4.1.2	BUURTPROBLEMEN NAAR ACHTERGRONDKENMERKEN	16
4.1.2.1	Buurtproblemen rond "Inbraak en diefstal"	16
4.1.2.2	Buurtproblemen rond "Verkeer"	18
4.1.2.3	Buurtproblemen rond "Geluidshinder"	20
4.1.2.4	Buurtproblemen : "Sociaal aspect"	21
4.1.2.5	Buurtproblemen rond "Omgeving"	23
4.2	ONVEILIGHEIDSGEVOELENS	25
4.2.1	GLOBALE VERDELING VAN HET ONVEILIGHEIDSGEVOEL	25
4.2.2	ONVEILIGHEIDSGEVOEL NAARGELANG ACHTERGRONDKENMERKEN	25
4.2.3	GEOGRAFISCHE VERDELING VAN HET ONVEILIGHEIDSGEVOEL	26
4.2.4	ONVEILIGHEIDSGEVOEL VOLGENS VERZORGDHEID VAN DE BUURT	27
4.2.5	MIJDINGSGEDRAG	27
4.2.5.1	De verschillende vormen van mijdingsgedrag	27

4.2.5.2	Mijdingsgedrag naargelang achtergrondkenmerken	28
4.2.5.3	Profiel van de personen die drukbezochte evenementen mijden	29
4.3	SLACHTOFFERSCHAP EN AANGIFTEGEDRAG	30
4.3.1	GEZINSNIVEAU/PERSOONSNIVEAU	30
4.3.2	SLACHTOFFERSCHAP VAN DELICTEN NAARGELANG ACHTERGRONDKENMERKEN	32
4.3.2.1	Diefstal met geweld	32
4.3.2.2	Diefstal zonder geweld	33
4.3.2.3	Lichamelijk geweld	35
4.3.2.4	Bedreiging	37
4.3.2.5	Vluchtmisdrijf in het verkeer	38
4.3.2.6	Zedenfeiten	40
4.3.2.7	Intimidatie, belaging en pesten via internet	42
4.3.2.8	Oplichting	43
4.3.2.9	Oplichting via internet	44
4.3.2.10	Inbraak in computer of smartphone	45
4.3.3	SLACHTOFFERSCHAP VAN DELICTEN NAAR TYPE WONING	48
4.3.3.1	Woninginbraak	48
4.3.3.2	Poging tot woninginbraak	48
4.3.4	AANGIFTE/KLACHT BIJ DE POLITIE	49
4.3.5	AANGIFTE/KLACHT NAAR ACHTERGRONDKENMERKEN	51
4.3.5.1	Diefstal met geweld	51
4.3.5.2	Diefstal zonder geweld	51
4.3.5.3	Lichamelijk geweld	53
4.3.5.4	Bedreiging	54
4.3.5.5	Vluchtmisdrijf in het verkeer	55
4.3.5.6	Zedenfeiten	56
4.3.5.7	Intimidatie, belaging en pesten via internet	57
4.3.5.8	Oplichting (niet via internet)	58
4.3.5.9	Oplichting via internet	59
4.3.5.10	Inbraak in computer of smartphone	60
4.3.6	AANGIFTE/KLACHT NAAR ACHTERGRONDKENMERKEN	61
4.3.6.1	Woninginbraak	61
4.3.6.2	Poging tot woninginbraak	61
4.4	PREVENTIE	62
4.4.1	ALGEMENE BESCHOUWINGEN	62
4.4.2	PREVENTIE TEGEN WONINGINBRAKEN VOLGENS PERSOONSGEGEVENS	63
4.4.2.1	Vergelijking op basis van leeftijdsschijf	63
4.4.2.2	Vergelijking op basis van geslacht	63
4.4.2.3	Vergelijking op basis van opleidingsniveau	63
4.4.2.4	Vergelijking op basis van beroepsactiviteit	63
4.4.2.5	Geografische vergelijking	64
4.4.3	POLITIONELE SLACHTOFFERBEJEGENING	64

4.4.3.1	Vergelijking op basis van leeftijdsschijf _____	64
4.4.3.2	Vergelijking op basis van geslacht _____	65
4.4.3.3	Vergelijking op basis van opleidingsniveau _____	65
4.4.3.4	Vergelijking op basis van beroepsactiviteit _____	65
4.4.3.5	Geografische vergelijking _____	65
4.4.4	SAMENWERKINGSAKKOORD TUSSEN DE BURGERS EN DE POLITIE _____	66
4.4.4.1	Vergelijking op basis van leeftijdsschijf _____	66
4.4.4.2	Vergelijking op basis van geslacht _____	66
4.4.4.3	Vergelijking op basis van beroepsactiviteit _____	66
4.4.4.4	Geografische vergelijking _____	66
4.4.5	WENS OM AANVULLENDE INFORMATIE TE VERKRIJGEN _____	67
4.5	WAARDERING VAN DE WERKING VAN DE POLITIEDIENSTEN IN DE EIGEN POLITIEZONE _____	68
4.5.1	TEVREDENHEID OVER DE POLITIE VAN DE EIGEN ZONE _____	68
4.5.1.1	De houding en het gedrag van de politie ten opzichte van de burgers _____	69
4.5.1.2	Beoordeling politiewerking _____	70
4.5.1.3	Gelijke behandeling van burgers door de politie _____	71
4.5.1.4	Voorbeeldfunctie van de politie _____	72
4.5.1.5	Aanwezigheid van de politie op straat _____	74
4.5.1.6	De informatie die aan de burgers wordt verstrekt over politieactiviteiten _____	75
4.5.2	HET GEMAK VAN CONTACT MET DE POLITIE IN DE EIGEN ZONE _____	77
4.5.3	TEVREDENHEID OVER HET WERK VAN DE LOKALE POLITIE _____	79
4.5.3.1	Manier waarop de politie het verkeer regelt _____	79
4.5.3.2	De manier waarop de lokale politie misdrijven opspoor en behandelt. _____	80
4.5.3.3	De manier waarop de lokale politie de burgers ontvangt op het politiebureau _____	82
4.5.4	TEVREDENHEID MET BETREKKING TOT DE WIJKAGENT _____	83
4.5.4.1	Kennis van de wijkagent _____	83
4.5.4.2	Gemak van contact met de wijkagent _____	85
4.5.4.3	Wens om meer contact te hebben met de wijkagent _____	86
4.6	LAATSTE CONTACT MET DE EIGEN POLITIEZONE _____	87
4.6.1	PERSOONLIJK CONTACT GEHAD MET DE POLITIE VAN DE EIGEN POLITIEZONE DE VOORBIJ 12 MAANDEN _____	87
4.6.2	DOOR WIE WERD HET CONTACT MET DE POLITIE GELEGD _____	87
4.6.3	REDEN LAATSTE POLITIECONTACT _____	87
4.6.3.1	Reden laatste politiecontact: algemeen _____	87
4.6.3.2	Reden laatste politiecontact naar achtergrondkenmerken _____	88
4.6.4	PLAATS LAATSTE POLITIECONTACT _____	89
4.6.4.1	Plaats laatste politiecontact: algemeen _____	89
4.6.4.2	Plaats laatste politiecontact naar achtergrondkenmerken _____	89
4.6.5	TEVREDENHEID M.B.T. HET LAATSTE POLITIECONTACT _____	90
4.6.5.1	Tevredenheid naar reden van het contact: algemeen _____	90
4.6.5.2	Tevredenheid volgens achtergrondkenmerken _____	91
4.6.6	TEVREDENHEID M.B.T. DE POLITIEDIENSTEN NA CONTACT _____	92
4.6.7	TEVREDENHEID NAAR ASPECT VAN HET LAATSTE POLITIECONTACT _____	93

4.6.7.1	Tevredenheid m.b.t. telefonische bereikbaarheid_____	93
4.6.7.2	Beschikbaarheid van de politie op het commissariaat _____	94
4.6.7.3	Snelheid van de tussenkomst door de politie van uw zone_____	95
4.6.7.4	Tijd door de politie aan uw probleem besteed _____	96
4.6.7.5	Houding en gedrag van de politie die tussenkwam _____	97
4.6.7.6	Informatieverstrekking tijdens dit contact_____	98

1 Inleiding

Voorliggend rapport omvat de grote tendensen van de resultaten van de federale enquête 'Veiligheidsmonitor 2018'. Deze vond plaats tussen maart en mei 2018, in samenwerking met verschillende partners van zowel het lokaal niveau (gemeenten, politiezones) als het federaal niveau (Federale Politie, dienst Veiligheid en Preventie van de FOD Binnenlandse Zaken).

De Veiligheidsmonitor is een grootschalige enquête bij de Belgische bevolking. Meer dan 160.000 burgers hebben aan de bevraging deelgenomen. De enquête omvat vragen inzake buurtproblemen, onveiligheidsgevoelens, slachtofferschap en aangifte, preventie, de contacten tussen burgers en politiediensten en de werking van de politiediensten. De Veiligheidsmonitor is een bijzonder waardevol instrument voor het veiligheidsbeleid. Een veiligheidsbeleid dient namelijk niet enkel gestoeld te zijn op informatie vanuit de overheid zelf, maar het is ook zeer belangrijk dat naar de publieke opinie over veiligheidsthema's wordt gepeild. Wanneer men deze informatie naast de gegevens legt die reeds binnen de systemen van de overheid aanwezig zijn, dan kan het geïntegreerd beeld vervolgens gebruikt worden voor de veiligheidsplannen op de diverse beleidsniveaus.

Reeds verscheidende jaren wordt de Veiligheidsmonitor gerealiseerd - de eerste afname dateert van 1997 - onder coördinatie van de Business Unit Police Management Accounting binnen de Directie Politie Informatie en ICT-middelen (DRI/BIPOL)¹ van de Federale Politie. De enquête vond plaats in 1997, 1998, 2000, 2002, 2004, 2006 en 2008-2009.

In 2011 zou het project aan haar achtste editie toe zijn; het moment waarop de lokale politie zich klaarmaakte voor de opmaak van haar zonale veiligheidsplannen voor 2013-2016. Helaas kon om budgettaire redenen geen traditionele Veiligheidsmonitor plaatsvinden. Als antwoord op de dringende informatiebehoefte van de zones werd evenwel een tussentijdse oplossing aangeboden, met name de Lokale Veiligheidsbevraging. Dit was een enquête die lokaal georiënteerd was en specifiek tegemoet kwam aan de informatiebehoeften van een lokaal veiligheidsbeleid. De steekproef was niet representatief voor het hele land, de resultaten ervan konden niet op federaal niveau gebruikt worden.

De Lokale Veiligheidsbevraging betekende ook een keerpunt op het vlak van de methodologie van de enquête. Tot 2009 werd de enquête uitsluitend telefonisch afgenomen. Vanaf 2011 hebben de respondenten echter de mogelijkheid om de vragenlijst op papier of online in te vullen.

De resultaten van de Veiligheidsmonitor worden opgenomen in verschillende tabellenrapporten, met name een federaal rapport, gewestelijke rapporten, provinciale rapporten, rapporten van de gerechtelijke arrondissementen, rapporten volgens politiezonecategorieën en gemeentetypen en, tot slot, het omvangrijke deel van de lokale rapporten (per politiezone of gemeente).

De voorliggende analyse geeft de grote tendensen van de resultaten weer van de **federale Veiligheidsmonitor**.

---

¹ Voorheen bekend als de dienst Beleidsgegevens bij de Directie van de Operationele Politie Informatie

Een eerste hoofdstuk van dit analyseverslag is gewijd aan de methodologie van de enquête. Werkwijze, populatie, steekproef en responsgraad worden hier kort besproken. Verdere toelichting hierover kan worden teruggevonden in de 'methodologische' nota.

Het grootste deel van het rapport omvat meerdere hoofdstukken die de verschillende modules uit de vragenlijst van de Veiligheidsmonitor en hun resultaten bespreken: buurtproblemen, onveiligheidsgevoelens, slachtofferschap en aangifte, preventie, werking van de eigen politiezone en laatste contact met de politie.

2 Methodologie van de enquête

2.1 Post-/online enquête

Een werkgroep, samengesteld uit lokale politiezones, gemeenten, universiteiten, Federale Politie en het Nationaal Instituut voor Criminalistiek en Criminologie, heeft zich zowel over de inhoud van de vragenlijst van de Veiligheidsmonitor als over de methodologie gebogen. Daaruit bleek dat de expertise die werd ontwikkeld tijdens de Lokale Veiligheidsbevraging van 2011 opnieuw kon worden toegepast op de Veiligheidsmonitor 2018. Volgens het zogenaamde “mixed-mode” design werden verschillende data-inzamelingsmethoden gecombineerd (post en internet) om de foutenmarge te verkleinen. Het voordeel hiervan was dat de ganse Belgische bevolking kon worden bevraagd, en niet enkel de personen die bereikbaar zijn via een vaste telefoonlijn, zoals dit het geval was in vorige Veiligheidsmonitors. De mixed-mode data-inzameling via post en internet is een *self-administered* methode: de respondent vult zelf een vragenlijst in. De respondent kan autonoom beslissen of hij al dan niet aan de enquête deelneemt. Hij staat ook in voor het terugsturen van de vragenlijst.

De medewerking aan de survey werd sterk gestimuleerd door aan de papieren vragenlijst een begeleidende brief toe te voegen, getekend door de korpschef of de commissaris-generaal. In dit begeleidend schrijven werd het doel van de enquête toegelicht. De potentiële respondenten konden ook gebruik maken van een telefoonnummer om de echtheid van de enquête te controleren en om bijkomende informatie aan te vragen.

Zoals vermeld, konden de burgers ervoor kiezen om de vragenlijst op papier ofwel rechtstreeks via internet in te vullen. De respondenten die via papier antwoordden, beschikten over een retourenveloppe waarvan de verzendingskosten door de bestemming werden betaald. Zij die online wensten te antwoorden, beschikten over een unieke toegangscode (token). Het doel van deze unieke toegangscode bestond erin enkel toegang te verlenen aan de steekproefpersonen en de mogelijkheid uit te sluiten dat eenzelfde persoon meermaals zou antwoorden.

De eerste vragenlijsten werden eind maart 2018 verstuurd. In mei 2018 werden de laatste antwoorden online antwoorden ontvangen. De op papier ingevulde vragenlijsten kwamen nog enkele maanden later binnen en werden tot het najaar nog mee verwerkt.

De antwoorden van de papieren vragenlijsten werden gescand en om een zekere uniformiteit te garanderen, werden kwaliteitsregels gevolgd. Zo dienden bepaalde antwoorden die onvolledig of dubbel waren ingevuld of waar de leeftijd of het geslacht van de respondent ontbrak, als zijnde onvoldoende valide te worden geweerd.

De online ingevulde vragenlijsten werden bewaard op een beveiligde server. Aangezien elke vraag van de online vragenlijst verplicht diende te worden beantwoord, was het niet nodig de onvolledige antwoorden als onvoldoende valide te beschouwen.

3 Steekproef

3.1 Doelpubliek van de steekproef

De steekproef van de Veiligheidsmonitor 2018 bestond uit 465.198 personen. De steekproef betrof de Belgische populatie van 15 jaar of ouder. Voor de representativiteit van de steekproef zijn de potentiële respondenten willekeurig getrokken uit het Rijksregister.

Op de steekproef werd een pre-stratificatie toegepast, rekening houdend met de verdeling van de bevolking (15-jarigen en ouder) over de verschillende gemeenten van het land. De steekproeftrekking gebeurde in elke strata van de bevolking. De verdeling stond in verhouding tot het bevolkingsaantal van de gemeenten, rekening houdend met geslacht en leeftijdscategorie. De respondenten werden op toevallige wijze geselecteerd binnen deze categorieën. We spreken dan van een gestratificeerde enkelvoudige aselechte steekproef. Er werd evenwel een kleine correctie aangebracht in de steekproef op basis van de ervaring uit het verleden. Uit de voorgaande enquêtes bleek namelijk dat jongeren minder geneigd waren om deel te nemen. We hebben hiermee rekening gehouden door net iets meer jongeren te selecteren in de basissteekproef.

Er werd aldus gestreefd naar een zo goed mogelijke afspiegeling van de werkelijke populatie inwoners van de deelnemende gemeenten en politiezones door pre-stratificatie van de steekproef. Er zijn echter steeds mensen die weigeren deel te nemen, verhuisd zijn, te ziek zijn, ... De groep mensen die uiteindelijk effectief de enquête invult en terugstuurt, kan dan ook qua samenstelling toch weer afwijken van de werkelijke populatie.

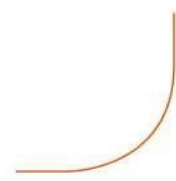
Deze afwijkingen werden op hun beurt gecorrigeerd door middel van post-stratificatie. Naargelang een bevolkingsgroep in de steekproef onder- dan wel oververtegenwoordigd was, werd een groter, respectievelijk kleiner gewicht toegekend aan de antwoorden van de betreffende respondenten. Deze weging gebeurde volgens leeftijdscategorie en geslacht, alsook volgens gemeente. Vervolgens werd er gewerkt met deze gecorrigeerde steekproef.

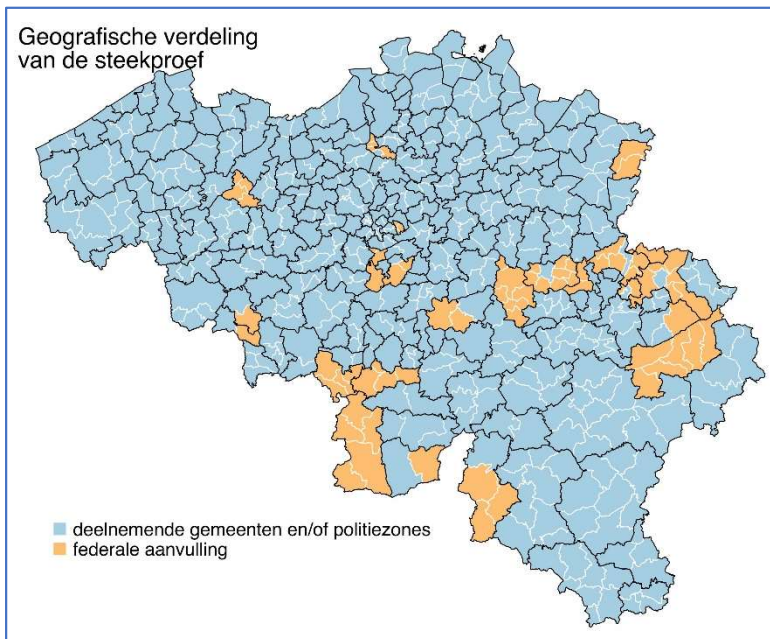
3.2 Geografische verdeling van de steekproef

De Federale Politie heeft het initiatief genomen voor de Veiligheidsmonitor teneinde te kunnen beschikken over een nationaal dekkende steekproef.

Alle politiezones en gemeenten van het land die wensten deel te nemen, hebben zich in december 2017 en januari 2018 ingeschreven.

De 109 gemeenten met een Veiligheids- en Preventiecontract namen allemaal deel, hetgeen vergelijkbare resultaten tussen deze gemeenten opleverde.

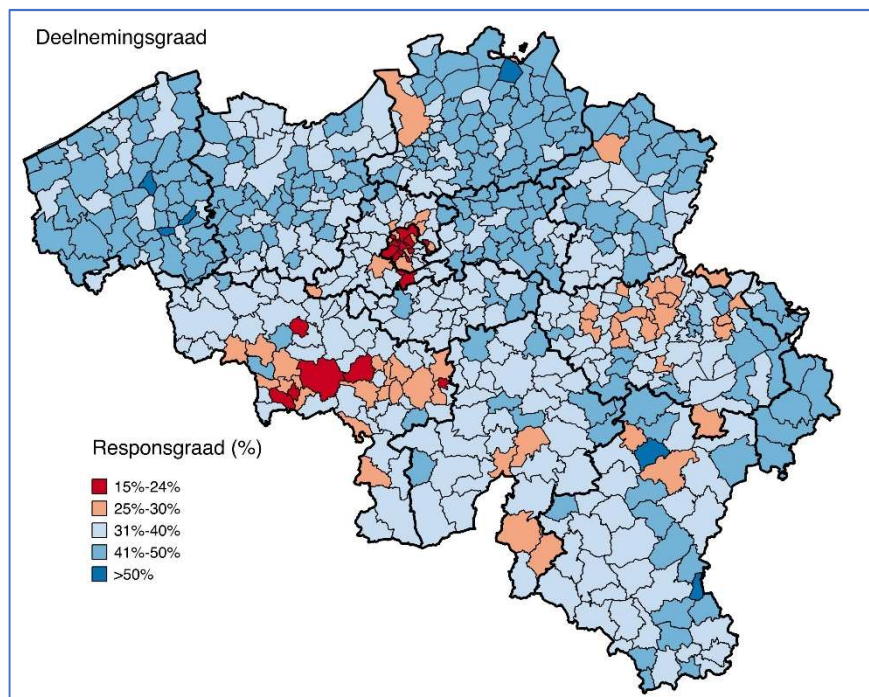

Er werden enquêtes gevoerd over het ganse Belgische grondgebied. Zo is er, in tegenstelling tot 2011, een volledig federaal rapport beschikbaar.

Op lokaal niveau hebben 164 politiezones en 240 gemeenten aan de enquête deelgenomen. Zoals blijkt uit de kaart beschikken slechts enkele gebieden niet over een eigen lokaal rapport.

3.3 Deelnemingsgraad

Dit analyserapport van de federale grote tendensen is gebaseerd op 168.206 antwoorden. Aangezien er 465.168 brieven werden verstuurd, komt dat neer op een deelnemingsgraad van 36,2%. Deze deelnemingsgraad varieerde van 15% tot 54%, afhankelijk van de gemeente. De minimale verwachte respons om statistisch significante uitspraken te kunnen doen bedraagt 25%. In sommige gemeenten was er echter een lagere deelnemingsgraad. Dat was vooral het geval in de steden, meer bepaald in

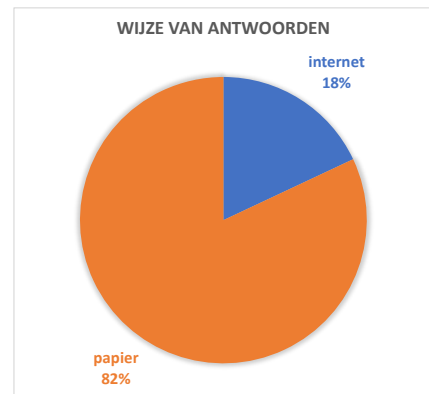

Brussel en in Henegouwen. Ook in de faciliteitengemeenten van de Brusselse rand lag de deelnemingsgraad lager. De rapporten van zones en gemeenten die een lagere responsgraad dan 25% hebben, bevatten hierdoor iets minder kruistabellen. Op de bestaande tabellen in deze rapporten kunnen evenwel toch analyses gebeuren waarbij tendensen waargenomen kunnen worden.

Tot slot, het federaal tabellenrapport maakt gewag van 168.206 respondenten, die werden herleid naar een frequentie van 80.000. Zoals hoger aangehaald, werden de 168.206 antwoorden gewogen door middel van post-stratificatie teneinde een zo goed mogelijke afspiegeling te geven van de populatieverdeling en te vermijden dat bepaalde bevolkingsgroepen oververtegenwoordigd zouden zijn.

3.4 Wijze van antwoorden

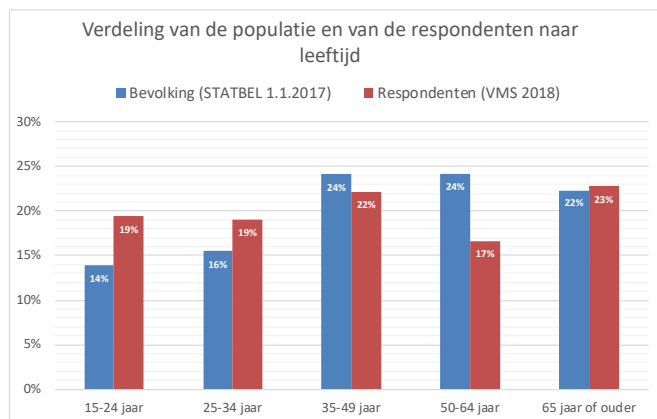
Het merendeel van de burgers heeft geantwoord aan de hand van de papieren vragenlijst, meer bepaald 82% van de respondenten. Slechts 18% van de burgers heeft online geantwoord.

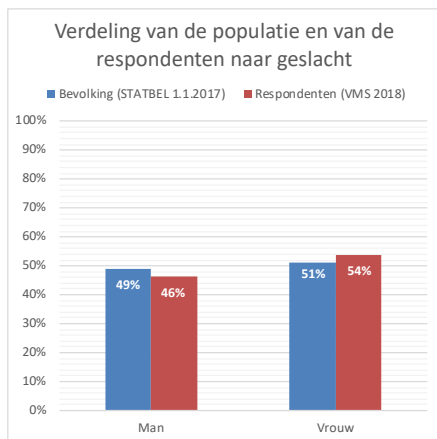
3.5 Profiel van de respondenten

3.5.1 Profiel van de respondenten naargelang leeftijdscategorie

De verdeling van de steekproef werd vergeleken met de werkelijke verdeling van de bevolking, voor wat betreft leeftijd en geslacht. Daaruit is gebleken dat de correctie die we hadden toegepast opdat voldoende jongeren zouden deelnemen, té goed heeft gewerkt. In de steekproef waren de jongere mensen oververtegenwoordigd in vergelijking met de bevolkingsverdeling. Omgekeerd vonden we minder 50- tot 64-jarigen terug in de steekproef dan er werkelijk aanwezig zijn in de bevolking. Zoals eerder vermeld, werd er dus een post-stratificatie toegepast zodat de steekproefverdeling gelijk zou zijn aan de bevolkingsverdeling.

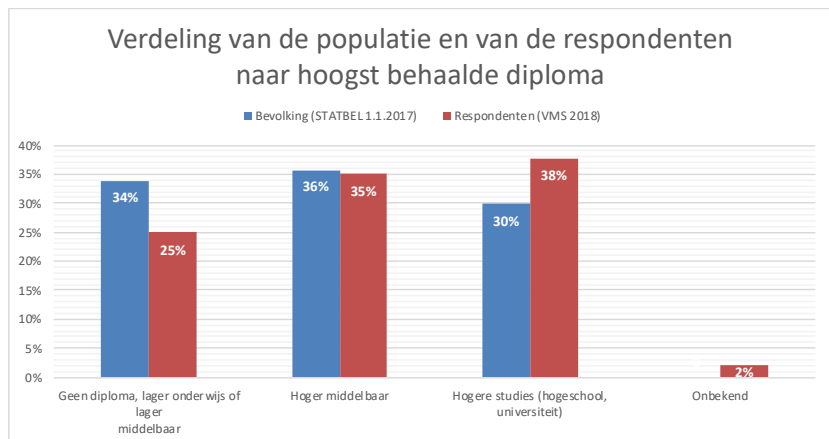
3.5.2 Profiel van de respondenten naargelang geslacht

De verdeling mannen-vrouwen onder de respondenten leunt dicht aan bij de werkelijke bevolkingsverdeling.

3.5.3 Profiel van de respondenten naargelang diplomaniveau

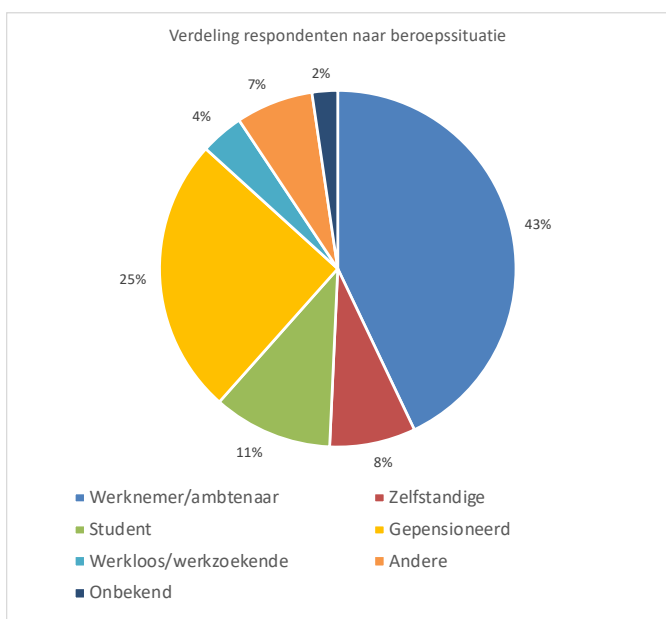
De verdeling van de respondenten naargelang het hoogst behaalde diploma werd vergeleken met de Enquête naar de arbeidskrachten (EAK)² georganiseerd door STATBEL. We stellen vast dat er meer personen met een diploma hoger onderwijs aan de enquête hebben deelgenomen. Omgekeerd zijn er minder respondenten zonder diploma of met een diploma lager onderwijs of lager middelbaar onderwijs.

Dat komt waarschijnlijk door het feit dat personen met een lager diploma in het algemeen minder geneigd zijn om aan een enquête deel te nemen.

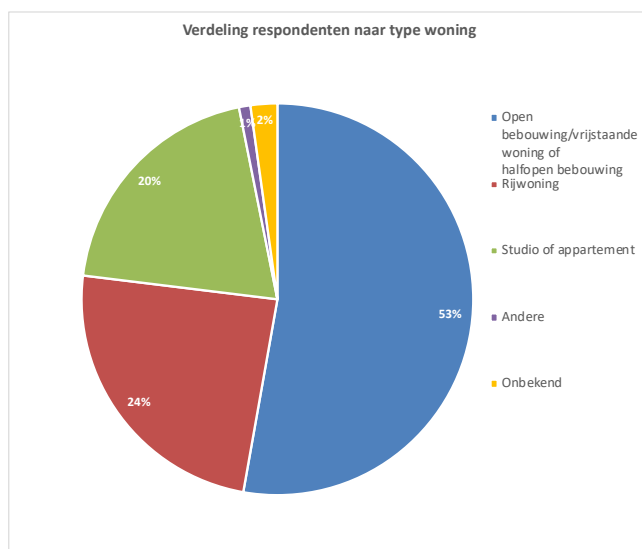
² <https://statbel.fgov.be/nl/themes/werk-opleiding/opleidingen-en-onderwijs/onderwijsniveau>

3.5.4 Profiel van de respondenten naargelang beroepssituatie

Wat de verdeling naar beroepssituatie betreft, is het merendeel van de respondenten werknemer (43%). De gepensioneerden vertegenwoordigen een vierde. Studenten zijn met een tiende aanwezig in de steekproef. De overige categorieën betreffen zelfstandigen (8%), werklozen/werkzoekenden (4%) of nog andere.

3.5.5 Profiel van de respondenten naargelang type woning

De burgers die deelnemen aan de Veiligheidsmonitor wonen voornamelijk in een (half)open bebouwing (53%). 24% woont in een rijwoning en 20% betreft een studio of appartement. Voor de overige 3% gaat het ofwel om een ander type woning, ofwel werd het type woning niet meegedeeld.

De kadastrale statistiek van het gebouwenpark (gepubliceerd door STATBEL, referentiejaar 2018³) geeft gelijkaardige resultaten weer: 47% bestaat uit huizen in "open- en halfopen bebouwing", 26% zijn huizen in "gesloten bebouwing" en 27% zijn "buildings en flatgebouwen met appartementen".

³ <https://statbel.fgov.be/nl/themas/bouwen-wonen/gebouwenpark#panel-12>

3.5.6 Verdeling respondenten naargelang duurtijd dat men al in de buurt woont

Op de vraag "*Hoe lang woont u al in de buurt waar u momenteel woont?*" antwoordt 58% dat hij/zij er al meer dan tien jaar woont. 13% woont er tussen de zes en tien jaar en 27% woont minder lang dan vijf jaar in z'n huidige buurt. 2 % van de respondenten heeft deze vraag niet beantwoord.

3.5.7 Verdeling respondenten naargelang verzorgdheid van de buurt

Het merendeel van de inwoners meent dat hij of zij in een eerder verzorgde buurt woont (65%). 15% omschrijft z'n buurt als "heel verzorgd". Omgekeerd woont een vijfde van de respondenten in een buurt die hij/zij "eerder onverzorgd" (16%) tot "heel onverzorgd" (3%) noemt.

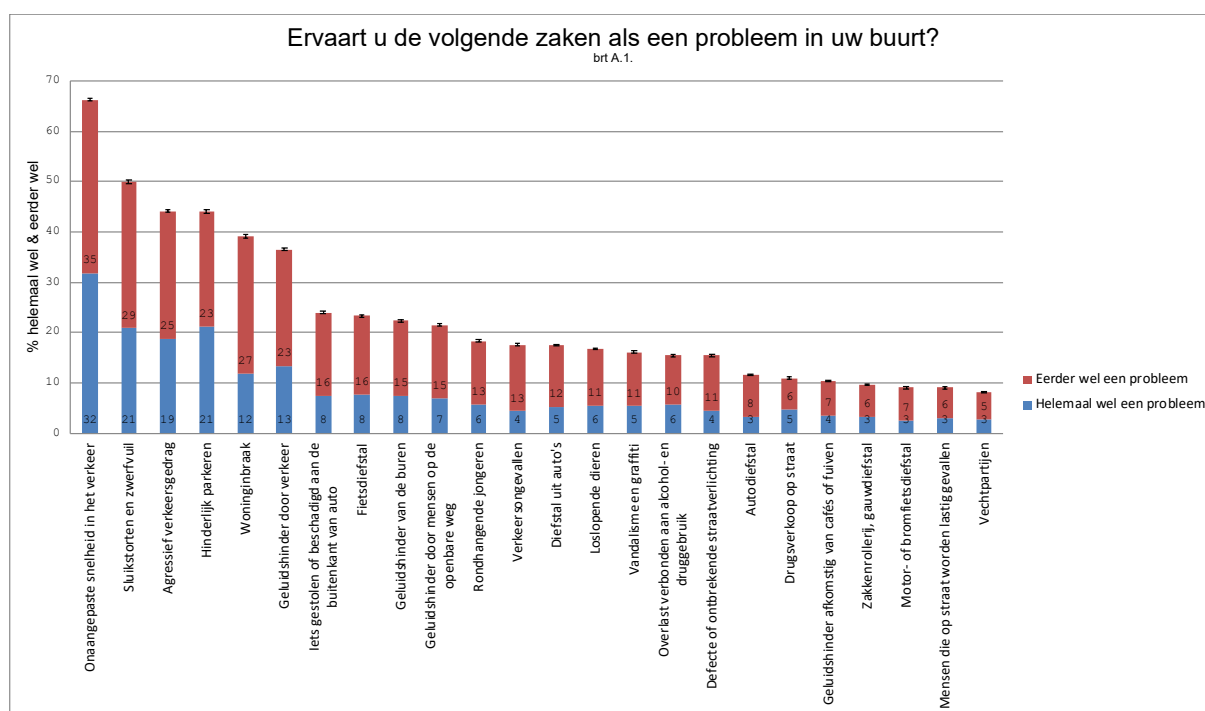
4 Analyse van de grote tendensen

Dit deel omvat de resultaten van de analyse van de federale Veiligheidsmonitor 2018. De analyse is gebaseerd op de verschillende hoofdstukken van de vragenlijst.

4.1 Buurtproblemen

Algemene vraag : Vindt u de volgende situaties een probleem in uw buurt?

4.1.1 Algemeen

Burgers die deelnamen aan de Veiligheidsmonitor ervaren vooral “Onaangepaste snelheid in het verkeer” als een probleem in hun buurt. Twee derde van de respondenten (67 %) antwoordde “eerder wel” of “helemaal wel” op de vraag of men dit als een probleem in de buurt ervaart. “Onaangepaste snelheid in het verkeer” scoort hiermee duidelijk hoger als probleemsituatie dan de andere fenomenen.

Binnen de top 5 van situaties die als een probleem worden aanzien in de buurt situeren drie situaties zich rond verkeer. Op de respectievelijke derde en vierde plaats vinden we agressief verkeersgedrag (44 %) en hinderlijk parkeren (44 %).

De andere buurtproblemen binnen deze top 5 zijn sluikstorten en zwerfvuil op de tweede plaats met 50 % en woninginbraak op de vijfde plaats met 39 %.

De volgende vijf buurtproblemen bevatten drie situaties rond geluidshinder: geluidshinder door verkeer, van de burens en door mensen op de openbare weg, deze staan op de respectievelijk zesde, negende en tiende plaats.

Dit wordt aangevuld met twee diefstalphenomenen: iets gestolen of beschadigd aan de buitenkant van de auto op zevende plaats en fietsdiefstal op de achtste plaats.

De laatste 4 buurtproblemen worden door minder dan 10 % van de burgers “eerder wel” of “helemaal wel” als een probleem ervaren: zakkenrollerij en gauwdiefstal, motor-of bromfietsdiefstal, mensen die op straat worden lastig gevallen, en als laatste worden de vechtpartijen door 8 % als “eerder wel” of “helemaal wel” problematisch aangeduid.

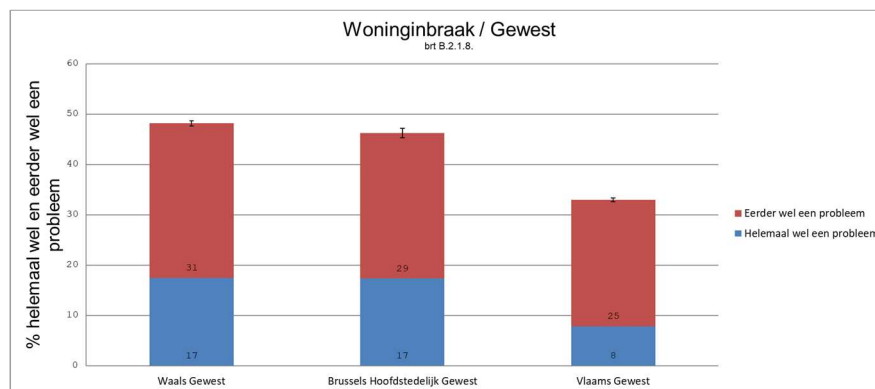
4.1.2 Buurtproblemen naar achtergrondkenmerken

4.1.2.1 Buurtproblemen rond “Inbraak en diefstal”

Woninginbraak staat op de vijfde plaats van de verschillende buurtproblemen die mensen als problematisch hebben aangeduid in de Veiligheidsmonitor (39%). We gaan dieper in op de mate waarin dit verschilt naargelang de achtergrondkenmerken.

Wanneer we kijken naar de leeftijd van de burgers, vooral de 50-64 jarigen (43 %) en de 35-49 jarigen (42 %) ervaren woninginbraak als een probleem in hun buurt. Eerder jongere mensen 25-34 jaar (34 %) en 15-24 jaar (35 %) zien dit minder als een probleem.

Ook binnen het opleidingsniveau merken we een verschil. 43 % van de personen die hogere studies hebben gevolgd (hogeschool, universiteit) duiden woninginbraak aan als belangrijk buurtprobleem. Bij de personen zonder diploma, of lager onderwijs/middelbaar geeft 35 % aan dat dit een probleem vormt.

Vooraf op het niveau van de Gewesten kunnen we een contrast vaststellen tussen enerzijds burgers in het Vlaamse Gewest en anderzijds inwoners van het Waalse Gewest of Brussel Hoofdstedelijk Gewest. Eén derde van de inwoners van het Vlaamse Gewest (33 %) ervaren inbraak als een

probleem in hun buurt, ten opzichte van bijna de helft in de andere gewesten (46 % Brussels Hoofdstedelijk Gewest en 48 % Waalse Gewest).

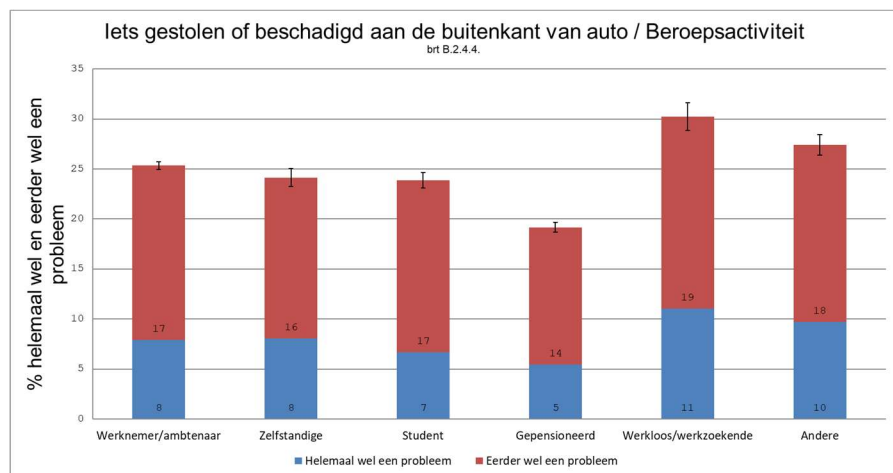
We merken dit verschil ook op wanneer we dit bekijken op provinciaal niveau. De helft van de burgers in Henegouwen (51 %), Waals-Brabant (50 %) en Luik (49 %) duiden woninginbraak aan als een probleem in de buurt. In de provincie West-Vlaanderen gebeurt dit maar door één vierde (24 %).

Twee andere buurtproblemen binnen de thematiek van inbraak en diefstal die interessant zijn om van naderbij te bekijken zijn “iets gestolen of beschadigd aan de buitenkant van de auto” en fietsdiefstal. Beide problemen stonden eveneens in de top tien van situaties die “eerder wel” of “helemaal wel” als problematisch worden ervaren.

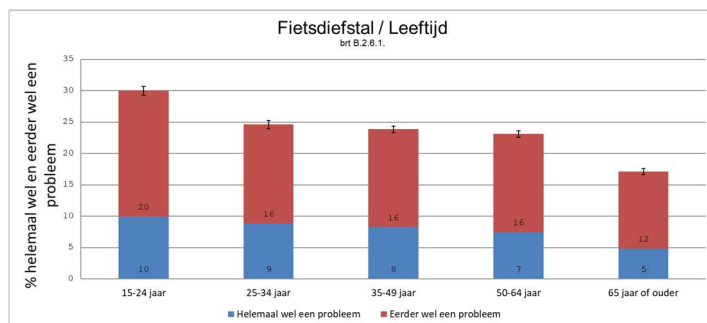

De oudere respondenten van 65 jaar of ouder signaleren “iets gestolen of beschadigd aan de buitenkant van de auto” minder als een probleem (19 %). Deze situatie wordt vooral als buurtprobleem ervaren bij de burgers van 25-34 jaar (28 %). De andere leeftijdscategorieën situeren zich rond één vierde.

Binnen de beroepssituatie van de personen die de Veiligheidsmonitor hebben ingevuld zijn het vooral de werklozen en werkzoekenden die deze situatie als een probleem aanduiden (30 %). Bij de gepensioneerden zien we een percentage van 19 %. De studenten, zelfstandigen en werknemers/ambtenaren ervaren dit respectievelijk 24 % en 25 % als een probleem.

Op geografisch vlak tekenen de respondenten uit het Brussels Hoofdstedelijk Gewest duidelijk af ten opzichte van de andere Gewesten. 42 % inwoners van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest geven dit aan als belangrijk buurtprobleem. Het Waalse Gewest 25 % en in het Vlaamse Gewest 20 %.

Fietsdiefstal is een belangrijk buurtprobleem voor de jongeren van 15-24 jaar. 30 % duidt dit aan als problematisch. Bij de ouderen van 65 jaar of ouder geeft 17 % dit aan als een buurtprobleem.

We zien dit ook terug in de beroepssituatie van de respondenten. Het zijn vooral de studenten die fietsdiefstal ervaren als een probleem (31 %). Slechts 18 % van de

gepensioneerden zien dit als een probleem in de buurt.

Ook op het niveau van de Gewesten merken we grote verschillen. Voor 40 % van de inwoners van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest is fietsdiefstal een belangrijk buurtprobleem. In het Vlaamse Gewest wordt dit door één vierde zo ervaren (25 %). In het Waalse Gewest zien we een lager percentage van 15 % van de respondenten.

Na woninginbraak, iets gestolen of beschadigd aan de buitenkant van de auto en fietsdiefstal, wordt **autodiefstal** als vierde problematische situatie ervaren in deze categorie. Diefstal uit auto's staat hiermee op de dertiende plaats van alle buurtproblemen.

Burgers van 35-49 jaar (20 %), 50-64 jaar (19 %) en 25-34 jaar (18 %) duiden autodiefstal aan als een belangrijk buurtprobleem. Bij personen van 65 jaar of ouder vinden we 14 % terug.

Op gewestelijk vlak wordt diefstal uit auto's vooral in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest als een probleem ervaren (40 %). In het Waalse Gewest wordt dit door 21 % aangeduid. Hierbij scoort vooral de provincie

Henegouwen hoog met 28 %, gevolgd door de provincie Luik (22 %) en Waals-Brabant (17 %). In het Vlaamse Gewest ervaart 12 % van de inwoners dit als probleemsituatie. Hier situeert het probleem zich vooral in de provincie Antwerpen (14 %). De provincie Limburg heeft het laagste percentage, met name 8 %.

Autodiefstal wordt vooral door werklozen en werkzoekenden (15 %) als een probleemsituatie ervaren. 13 % van de zelfstandigen en 11 % van de werknemers en ambtenaren hebben dit aangeduid in de Veiligheidsmonitor.

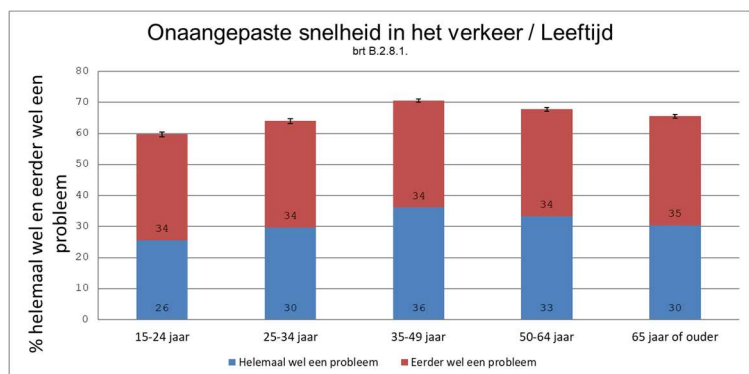
Zakkenrollerij en gaudiefstal wordt door weinig respondenten “eerder wel” of “helemaal wel” als een probleem in de buurt gezien (10 %). We merken een verschil op in geslacht. 10 % van de vrouwen en 9 % van de mannen ervaart dit als een probleem. Wat betreft de beroepssituatie van de respondenten, zijn het vooral de werklozen en werkzoekenden (14 %) die dit een probleem vinden. 9 % van de zelfstandigen en 10 % van de gepensioneerden duiden dit aan als buurtprobleem.

Het laatste fenomeen binnen deze categorie is motor- of bromfietsdiefstal. We merken een regionaal verschil op tussen de gewesten: 20 % in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, 10 % in het Waalse Gewest en 7 % in het Vlaamse Gewest. Op provinciaal vlak duidt 13 % van de respondenten uit Henegouwen dit aan als probleem en 10 % uit Luik. Binnen de Vlaamse provincies staat de provincie Antwerpen bovenaan de lijst met 8 %, gevolgd door Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen en Vlaams-Brabant, elk met 6 %.

4.1.2.2 Buurtproblemen rond “Verkeer”

De situaties rond het verkeer staan bovenaan de buurtproblemen van de burgers die de Veiligheidsmonitor hebben ingevuld, respectievelijk op de eerste (onaangepaste snelheid), derde (agressief verkeersgedrag), vierde (hinderlijke parkeren) en twaalfde plaats (verkeersongevallen) van alle buurtproblemen.

We bekijken of de situatie die als meest problematisch werd aangeduid “**onaangepaste snelheid in het verkeer**” verschilt naargelang de achtergrondkenmerken leeftijd, geslacht en beroepssituatie. Het zijn vooral personen vanaf 35 jaar die onaangepaste snelheid in het verkeer “helemaal wel” of “eerder wel” als een probleem ervaren in de buurt : 70 % van de 35-49 jarigen, 67 % van de 50-64 jarigen en 65 % is 65 jaar of ouder. Jongeren van 15-24 jaar houdt dit minder bezig (60 %).

Vrouwen zien onaangepaste snelheid in het verkeer nog iets meer als een probleem (68 %) dan mannen (64 %).

Naar beroepsactiviteit, zijn het vooral de werknemers en ambtenaren (69 %) en de gepensioneerden (67 %) die onaangepaste snelheid in het verkeer als problematisch ervaren in de buurt. Bij de studenten zien we een percentage van 60 %.

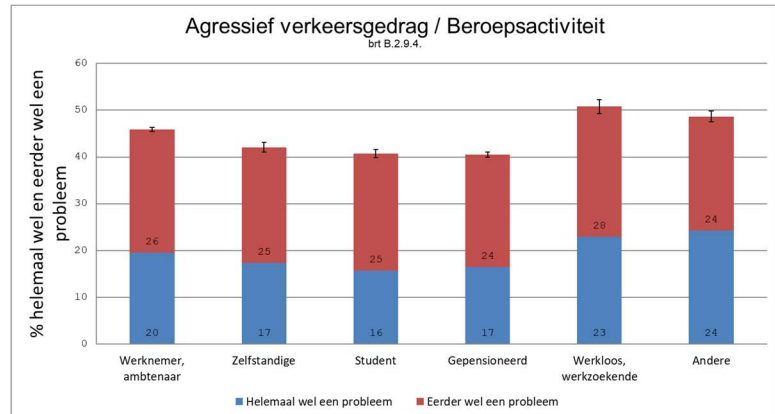
We merken ook gewestelijke verschillen op. Het zijn vooral inwoners in het Waalse Gewest (74 %) die onaangepaste snelheid als belangrijk buurtprobleem aanduiden. Zowel het Vlaamse Gewest als het Brussels Hoofdstedelijke Gewest zitten rond de 60 %. De provincie Henegouwen scoort het hoogst met 77 % van de

respondenten die dit als een buurtprobleem ervaart, gevolgd door de provincie Luxemburg (75 %). In Vlaanderen hebben alle provincies een gelijkaardig percentage, van 65 % voor de provincie Oost-Vlaanderen tot 59 % in West-Vlaanderen.

44 % antwoordde “eerder wel” of “helemaal wel” op de vraag of men **agressief verkeersgedrag** als een probleem in de buurt ervaart.

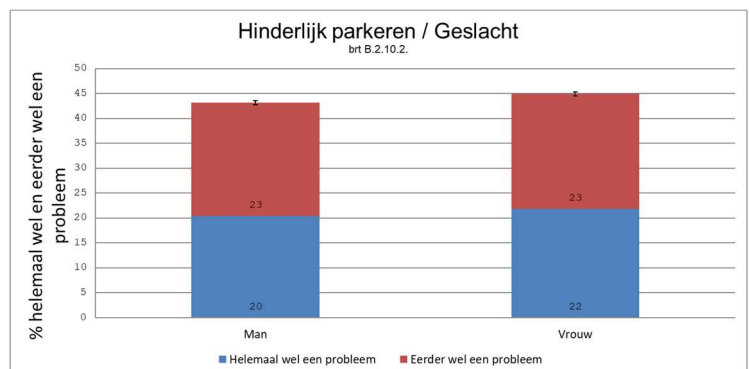
Ouderen van 65 jaar of ouder duiden dit het minst aan als problematisch (40 %). Bij personen van 35-49 jaar krijgen we een percentage van 48 %.

Ook binnen de beroepssituatie van de respondenten merken we een verschil op. Het zijn vooral de werklozen en werkzoekenden die agressief verkeersgedrag als een buurtprobleem ervaren (51 %). Studenten (41 %) en gepensioneerden (41 %) scoren het laagst.

Personen uit het Vlaamse Gewest duiden deze situatie het minst aan als problematisch (35 %), ten opzichte van 55 % in het Waalse Gewest en 61 % in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Bij **hinderlijk parkeren** (bijvoorbeeld op het voetpad) zien we geen grote verschillen op basis van het geslacht. Vrouwen scoren iets hoger met 45 % ten opzichte van de mannen (43 %).

Op niveau van de leeftijd zijn het vooral respondenten tussen 25-34 jaar (47 %) die deze situatie als een probleem ervaren. De categorieën 15-24 jaar en 35-49 jaren hebben elk 45 %. Mensen van 65 jaar of ouder duiden dit het minste aan als probleem (42 %).

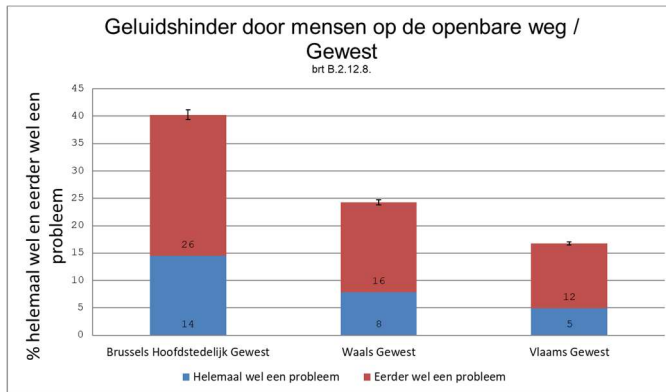
Verkeersongevallen worden vooral door de 35-49 jarigen als een belangrijk buurtprobleem aangeduid (20 %). De ouderen vanaf 50 jaar ervaren dit minder als problematisch: 17 % bij 50-64 jaar en 15 % bij 65 jaar of ouder.

Vrouwen (19 %) geven dit ook meer aan als een probleem dan mannen (17 %).

Op het niveau van de Gewesten zijn de verkeersongevallen voornamelijk een pijnpunt in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. 28 % van de inwoners geeft dit aan als belangrijk buurtprobleem. In het Waalse Gewest is dit nog 22 % en 14 % in het Vlaamse Gewest.

4.1.2.3 Buurtproblemen rond “Geluidshinder”

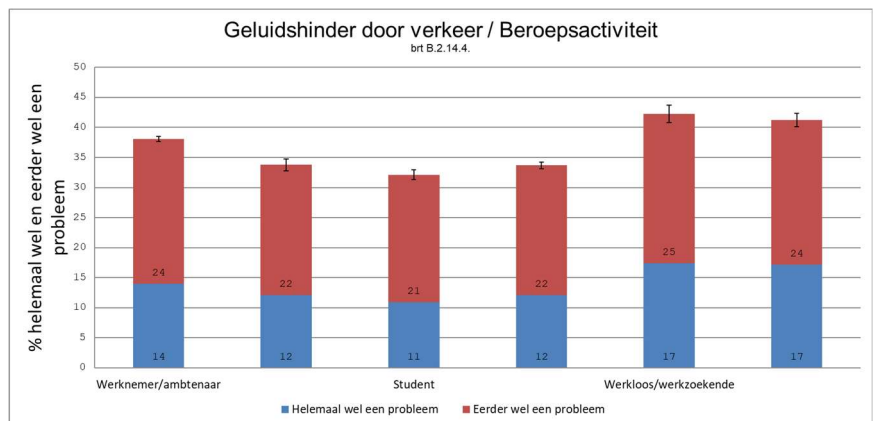
Geluidshinder door verkeer staat op de zesde plaats van de buurtproblemen die mensen als problematisch hebben aangeduid in de Veiligheidsmonitor. Geluidshinder van de burenen en van mensen op de openbare weg bevinden zich respectievelijk op de achtste en negende plaats.

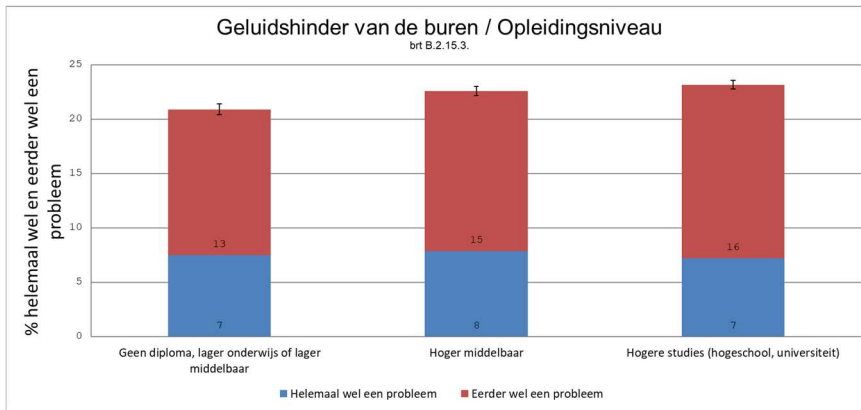

Het zijn vooral inwoners van het Brussels Hoofdstedelijk gewest (40 %) die **geluidshinder door mensen op de openbare weg** “helemaal wel” of “eerder wel” als een probleem ervaren. In het Waalse Gewest (24 %) en het Vlaamse Gewest (17 %) is dit minder het geval. Deze trend komt ook terug wanneer we kijken naar de provincies, met Brussel-Hoofdstad (40 %) als koploper, gevolgd door respectievelijk de provincies Henegouwen (29 %) en Luik (25 %)

Geluidshinder afkomstig van cafés en fuiven wordt door weinig respondenten “eerder wel” of “helemaal wel” als een probleem in de buurt gezien (10%). Er zijn weinig tot geen verschillen merkbaar bij de achtergrondkenmerken geslacht, leeftijd en opleidingsniveau. Bij de categorie beroepsactiviteit wordt dit vooral door werklozen en werkzoekenden (14 %) als een probleemsituatie ervaren. Bij de zelfstandigen en gepensioneerden vinden we een percentage van 9 % terug.

Geluidshinder door verkeer worden vooral door de 25-34 jarigen (40 %) 35-49 jarigen (40 %) als een belangrijk buurtprobleem aangeduid. De oudere respondenten van 65 jaar of ouder en jongeren signaleren dit minder als problematisch, met voor beide 34%. Naar beroepsactiviteit, zijn het vooral werklozen en werkzoekenden (42 %) die dit als een buurtprobleem ervaren. Voor zelfstandigen (34 %), gepensioneerden (34 %) en studenten (32 %) is dit minder het geval.

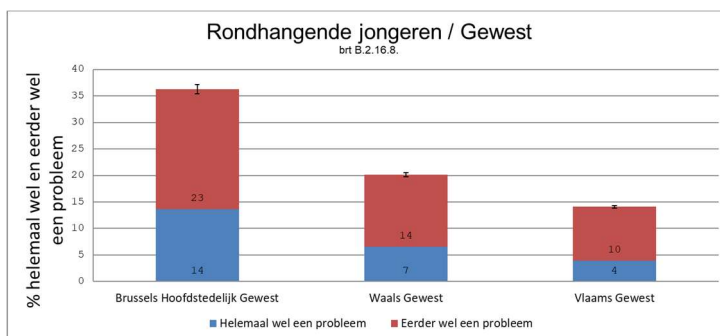

Het laatste fenomeen die binnen deze categorie valt is **geluidshinder van de burens**. Ook hier merken we op dat de beroepsactiviteit een rol lijkt te spelen bij deze problematiek. Bij studenten en werklozen wordt dit door één vierde als een belangrijk buurtprobleem gezien. Zelfstandigen (17 %) en gepensioneerden (21 %) halen

een iets kleiner percentage. Vrouwen zien geluidshinder door de burens iets meer als een probleem (24 %) dan mannen (21 %).

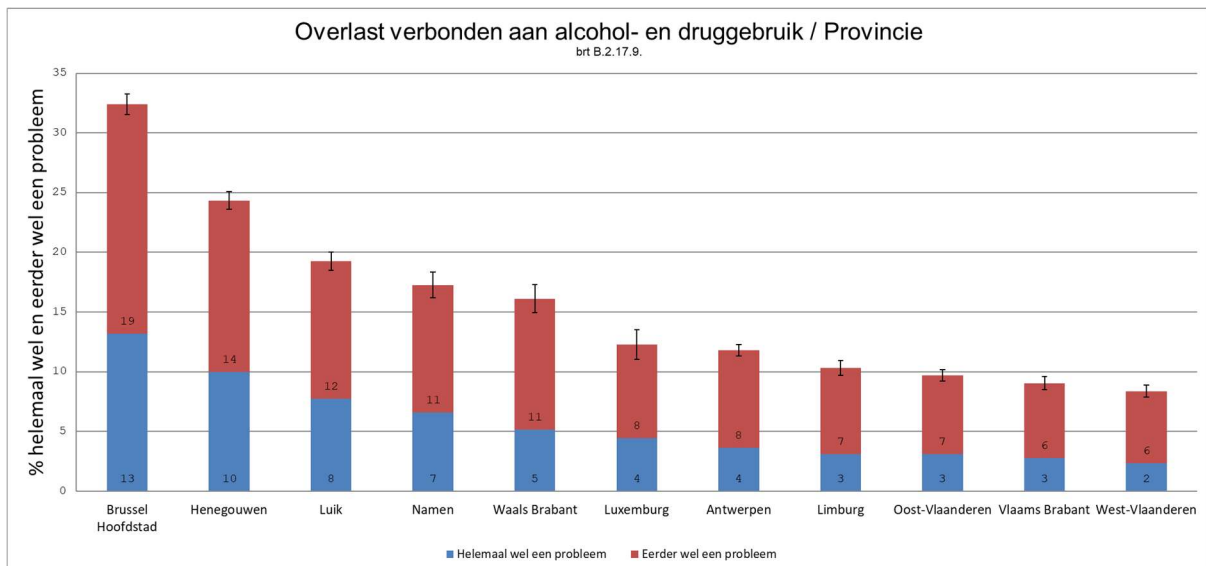
4.1.2.4 Buurtproblemen : “Sociaal aspect”

De problematiek van **rondhangende jongeren** in de buurt bevinden zich ergens in het midden van de volgorde van prioriteiten van de respondenten.

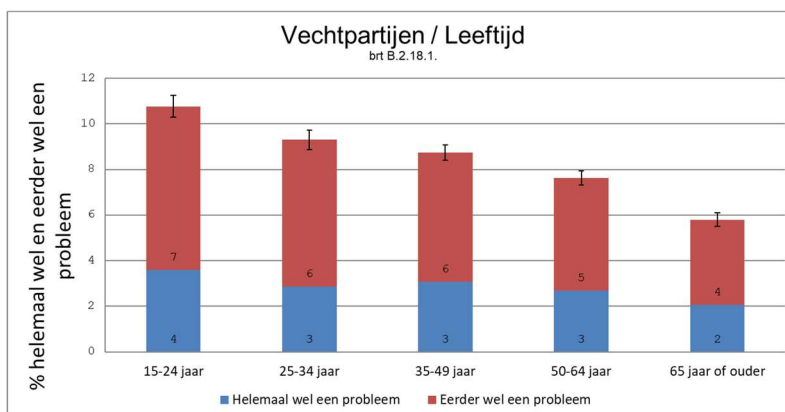

Op het niveau van de Gewesten worden rondhangende jongeren significant meer als een probleem ervaren door inwoners van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (37 %) dan het Vlaamse Gewest (14 %) en Waalse Gewest (21 %). Dit vertaalt zich ook naar de provincies toe, met Brussel-Hoofdstad (35 %) als koploper, gevolgd door de provincies Henegouwen (24 %) en

Luik (20 %). Aan het andere eind bevinden zich Luxemburg (12 %) en West-Vlaanderen (11 %). Ook valt op te merken dat werklozen en werkzoekenden hier 25 % scoren waar andere beroeps categorieën een percentage tussen 18 % en 16 % laten optekenen.

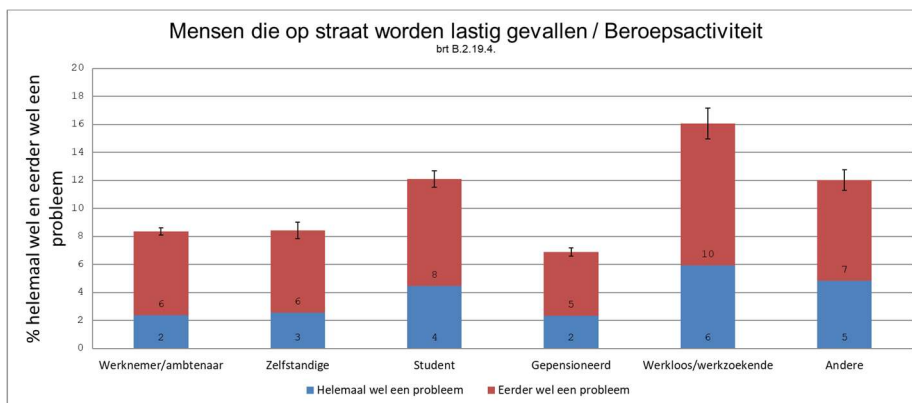

Bij **overlast verbonden aan alcohol- en druggebruik** zien we opnieuw weinig verschil op basis van achtergrondkenmerken. Mannen en vrouwen (16 %) scoren hier vrijwel gelijk. Op geografisch niveau is wel een duidelijk verschil te merken. Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (32 %) tekent hier een hoger percentage op dan het Waalse Gewest (20 %) en het Vlaamse Gewest (10 %). Op provinciaal niveau zien we een gelijkaardig scenario met 32 % voor Brussel-Hoofdstad, gevolgd door Henegouwen (24 %) en Luik (20 %). Vlaams-Brabant (9 %) en West-Vlaanderen (8 %) scoren hier het laagst.

Bij het buurtprobleem **vechtpartijen** zien we dat bij het achtergrondkenmerk leeftijd dat een groter aandeel van de jongeren (11 %) vechtpartijen als problematisch ervaren in hun buurt dan andere leeftijdsgroepen. Naarmate de leeftijd toeneemt nemen we een dalende trend waar, met 9 % voor 25-34 en 35-49 jarigen en 8 % voor 50-64 jarigen en nog

6 % bij personen van 65 jaar en ouder. Werklozen en werkzoekenden (17 %) ervaren vechtpartijen als het meest problematisch in het vergelijking met andere beroeps categorieën zoals zelfstandigen (7%) en werknemers (6 %). Op gewestelijk niveau is er een significant verschil tussen het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (22 %) en het Waalse Gewest (11 %) en Vlaamse Gewest (4 %).

De buurtproblematiek van mensen die op straat lastiggefallen worden wordt in mindere mate als problematisch ervaren door de respondenten. Op het vlak van beroepsactiviteit scoren werklozen (16 %) en studenten (12 %) hier

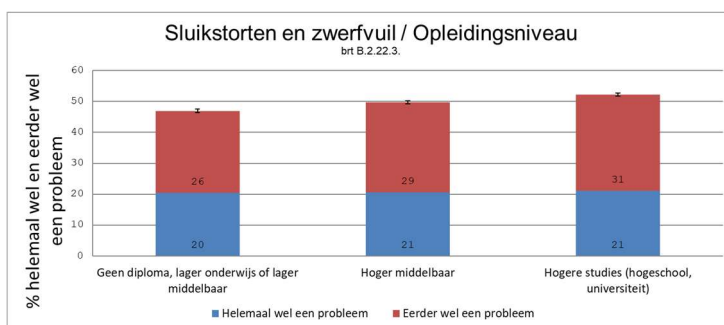
hoger dan werknemers (8 %) en gepensioneerden (6 %). Naargelang geslacht blijven de cijfers nagenoeg gelijk, waarvoor beide 9 % opgetekend wordt. Op provinciaal vlak merken we een significant verschil op tussen Brussel-Hoofdstad (26 %) en de provincies Henegouwen (14 %) en Luik (12 %). De andere provincies bevinden zich tussen 8 % en 4 %.

Ook bij **drugsverkoop op straat** zijn dezelfde trends merkbaar. Werklozen (18 %) hebben een groter aandeel dan andere beroepsactiviteit, waar het percentage 11 % of 9 % is. Wederom is het aandeel inwoners van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (22 %) die deze buurtproblematiek problematisch vindt groter dan in het Waalse Gewest (14 %) en Vlaamse Gewest (8 %).

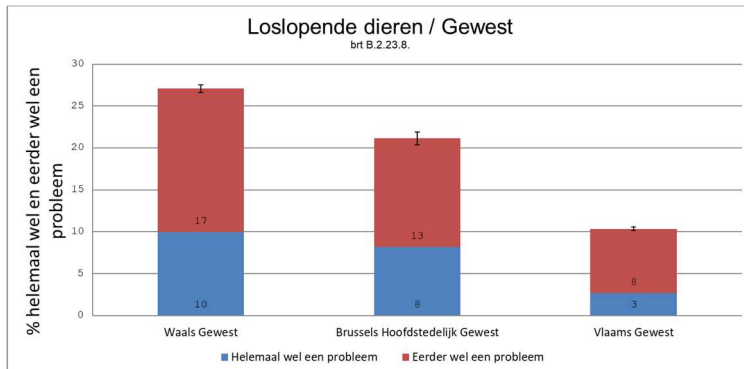
4.1.2.5 Buurtproblemen rond "Omgeving"

Van alle buurtproblemen rond "Omgeving" wordt **sluikstorten en zwerfvuil** als een grote prioriteit beschouwd door de respondenten. Ze staat op de tweede plaats van de verschillende buurtproblemen die mensen als problematisch hebben aangeduid in de Veiligheidsmonitor.

Over zowel alle leeftijdscategorieën lopen de percentages gelijk, namelijk tussen 47 % en 51 %. Ook tussen mannen en vrouwen merken we geen significant verschil op. Het opleidingsniveau lijkt echter wel een rol te spelen in de cijfers. Waar het aandeel van de niet- en laaggeschoolden nog op 47 % ligt, zien we een hoger cijfer bij de categorieën met het diploma van hoger middelbaar (50 %) en hogere studies (52 %). Op gewestelijk niveau tekent Het Brussels Hoofdstedelijk gewest een cijfer op van 60 %, waar het Waalse en Vlaamse Gewest respectievelijk 51 % en 48 % halen. Dit onderscheid weerspiegelt zich echter niet op provinciaal vlak, waar Brussel-Hoofdstad (60 %) weliswaar het hoogste aandeel heeft, maar de percentages niet aflopen volgens Gewest. Na Henegouwen (58 %) en Luik (53 %) bevinden zich bijvoorbeeld Oost-Vlaanderen (50 %) en Vlaams-Brabant (49 %).

Bij **vandalisme en graffiti** als buurtprobleem zien we grote verschillen tussen de gewesten. Het Brussels Hoofdstedelijk gewest haalt een cijfer van 40 %, waar het Waalse en Vlaamse Gewest respectievelijk 21 % en 9 % als aandeel hebben.

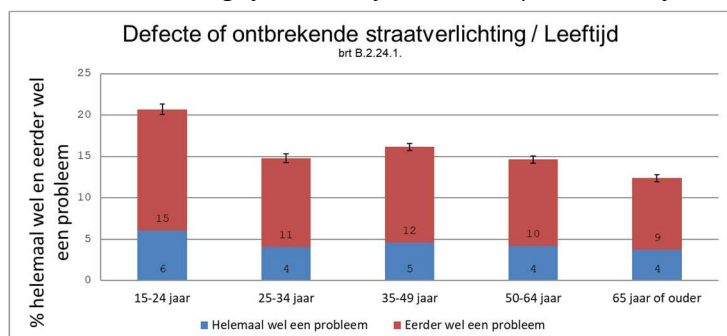

Bij de buurtproblematiek **loslopende dieren** kunnen we vooral een contrast vaststellen tussen de verschillende gewesten. Het Waalse Gewest haalt een aandeel van 27 %, waar het Brussels Hoofdstedelijk Gewest 21 % haalt en het Vlaamse Gewest zelfs 11 %. Op het vlak van beroeps categorieën stellen we vast dat de categorie werkelozen en werkzoekenden een significant hoger

aandeel heeft dan andere. Bij gepensioneerden is dit nog 18 %. Studenten en werknemers tekenen 16 % op, zelfstandigen nog 14 %.

Bij de buurtproblematiek **defecte of ontbrekende straatverlichting** lijkt de leeftijd een rol te spelen in de cijfers.

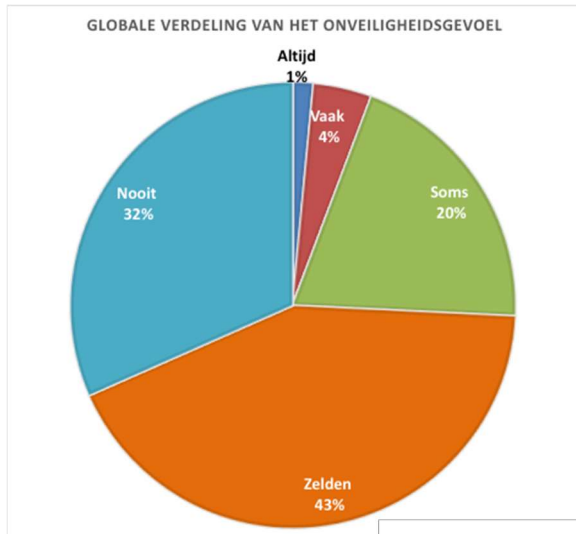
Jongeren (21 %) hebben het grootste aandeel die dit als problematisch ervaren in hun buurt, gevolgd door de leeftijdscategorieën 35-49 jaar (17 %) en 25-34 jaar (15 %). De oudere leeftijdscategorieën, van 50 tot 64 jaar en ouder, halen nog een cijfer van respectievelijk 14 % en 13 %. Eenzelfde trend is op te merken wanneer we kijken naar de beroeps categorieën. Studenten halen een percentage van 21 %, terwijl gepensioneerden 13 % laten optekenen. Daartussen bevinden zich respectievelijk de werkelozen (18 %), zelfstandigen (16 %) en werknemers (15 %). Op het gewestelijk niveau heeft het Vlaamse Gewest (12 %) een betrekkelijk lager aandeel dan Waalse Gewest (20 %) en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (19 %). Personen uit provincies Vlaams-Brabant (12 %) en Oost-Vlaanderen (11 %) duiden deze situatie het minst aan als problematisch en personen uit de provincies Luik (20 %) en Henegouwen (22 %) het meest.

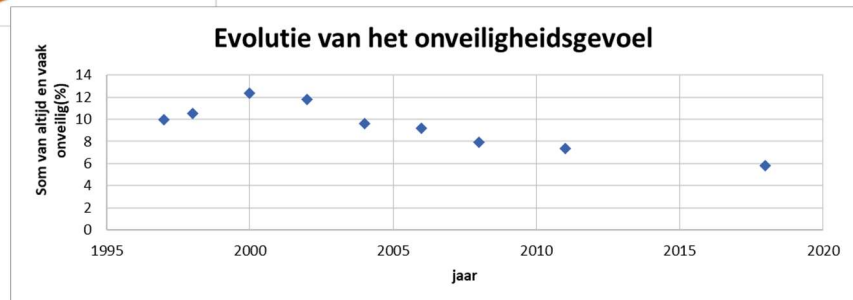
4.2 Onveiligheidsgevoelens

4.2.1 Globale verdeling van het onveiligheidsgevoel

Van de burgers die deelnamen aan de Veiligheidsmonitor voelt 5,8% zich “altijd” (1,5%) of “vaak” (4,3%) onveilig. Bij 20% gebeurt dit “soms”. Drie vierde van de respondenten geeft echter aan zich “zelden” (43%) of “nooit” (32%) onveilig te voelen.

Het percentage burgers dat aangeeft zich “altijd” of “vaak” onveilig te voelen, is relatief klein ten opzichte van de voorgaande enquêtes. Hoewel de enquête ditmaal op een andere manier werd afgenomen (via papier en internet), is toch een dalende trend waar te nemen.

4.2.2 Onveiligheidsgevoel naargelang achtergrondkenmerken

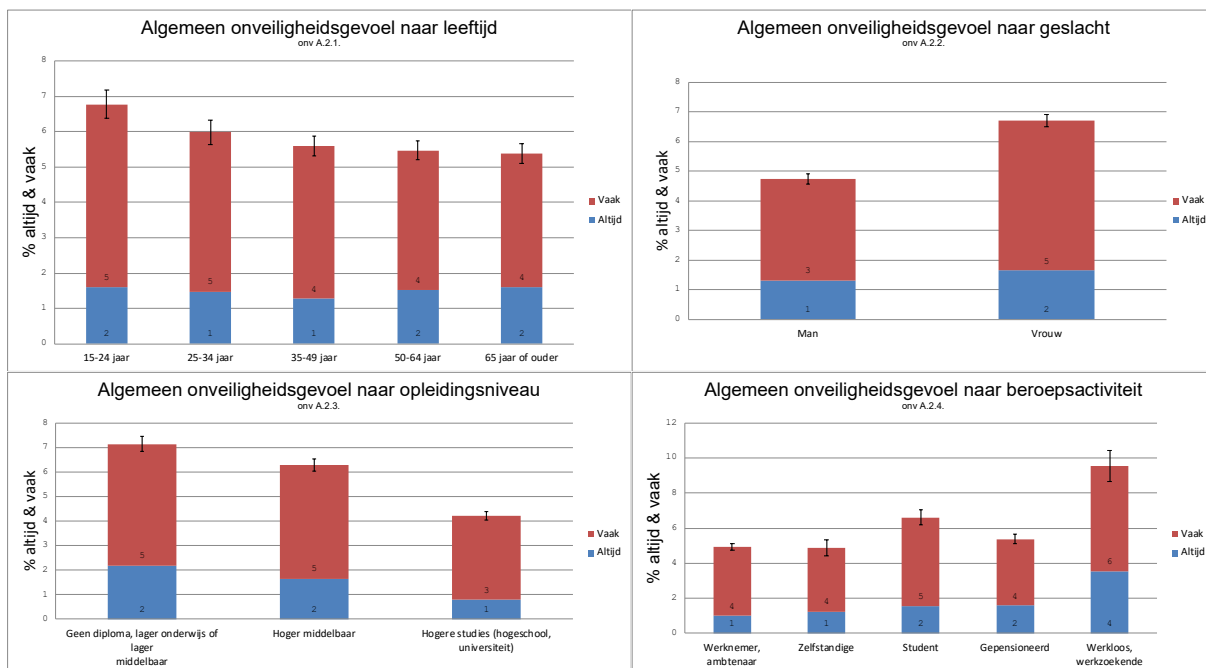
Bekijken we het profiel van de burgers die aangeven dat ze zich “altijd” of “vaak” onveilig voelen. Bepaalde bevolkingscategorieën voelen zich onveiliger dan het nationaal gemiddelde van 5,8%.

Zo voelen jongeren (15-24 jaar) zich onveiliger (6,8%) dan ouderen (5,4% voor de 65-plussers).

Bij vrouwen (6,7%) ligt het onveiligheidsgevoel merkkelijk hoger dan bij mannen (4,7%).

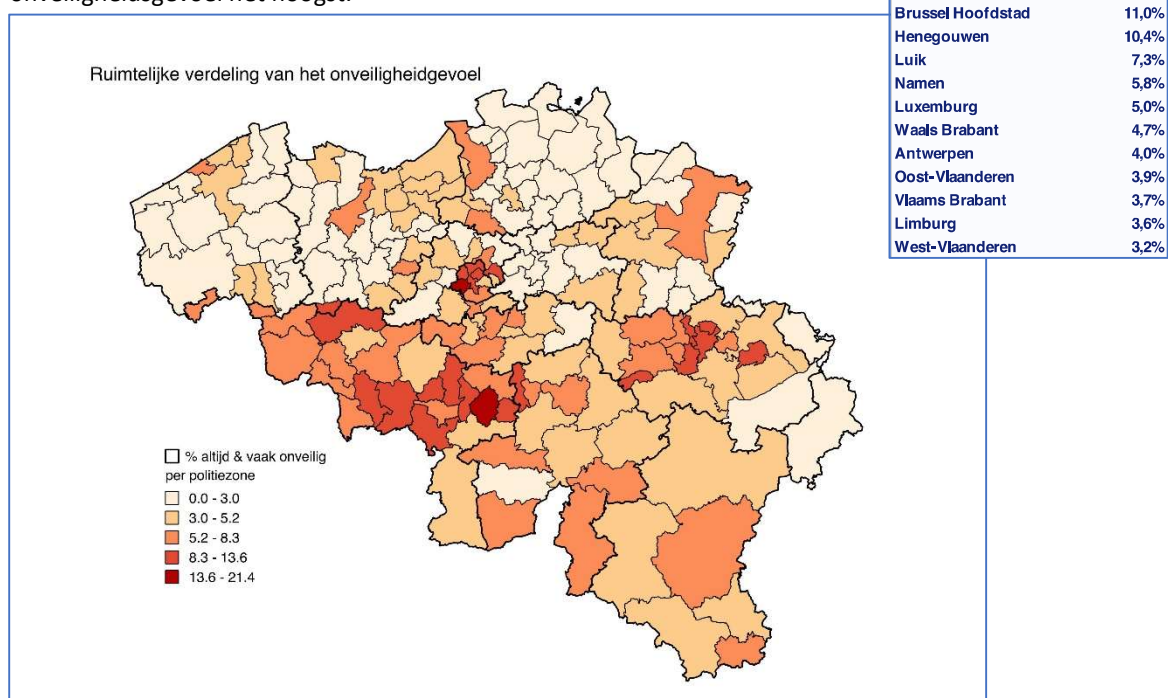
Personen die hogere studies hebben gevolgd, voelen zich minder vaak onveilig (4,2%) dan wanneer men geen opleiding heeft genoten (7,1%).

Tot slot zijn het de beroepsactieve personen die zich minder vaak onveilig voelen dan gepensioneerden en andere niet-actieven.

4.2.3 Geografische verdeling van het onveiligheidsgevoel

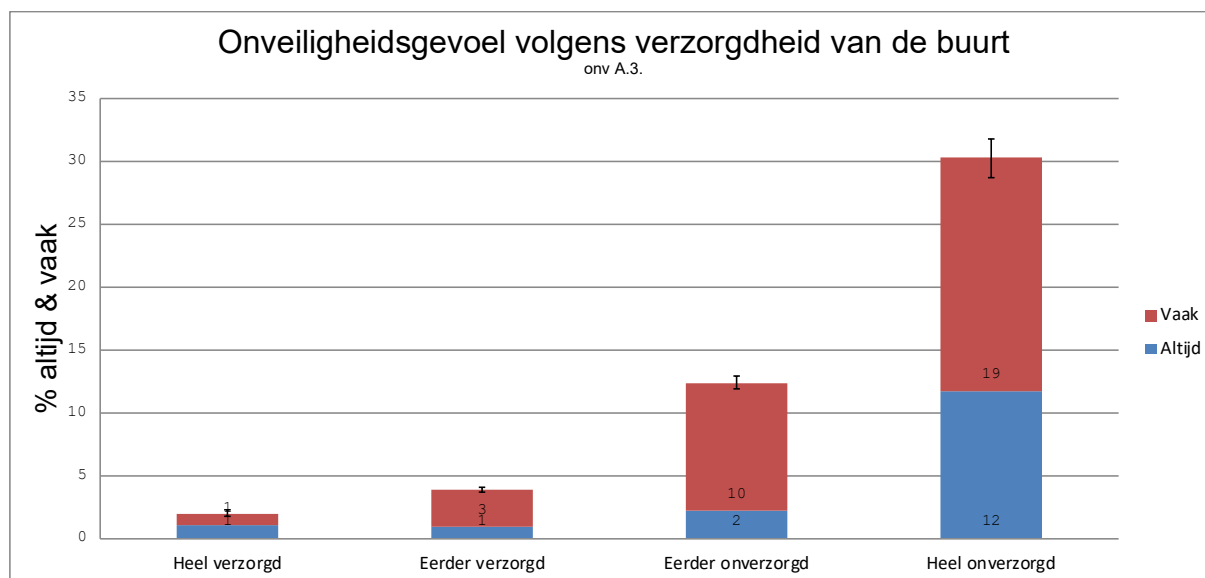
Het federaal gemiddelde van het onveiligheidsgevoel (5,8%) varieert naargelang de geografische verdeling. In het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de provincie Henegouwen (10%) ligt het onveiligheidsgevoel het hoogst. Dit in tegenstelling tot de provincies Limburg en West-Vlaanderen, waar het onveiligheidsgevoel het laagst ligt (3,5%). Wanneer we iets meer in detail gaan kijken, dan zien we dat de geografische verdeling van het onveiligheidsgevoel varieert van 0% tot 21%, afhankelijk van de politiezone. Ook in de grote steden is het onveiligheidsgevoel het hoogst.

4.2.4 Onveiligheidsgevoel volgens verzorgdheid van de buurt

Uit de resultaten van de enquête komt naar voor dat het gevoel van onveiligheid toeneemt naarmate men de buurt waarin men woont als onverzorgd aanduidt.

Het percentage burgers dat aangeeft zich “altijd” of “vaak” onveilig te voelen, bedraagt “slechts” 2% bij zij die vinden dat hun buurt heel verzorgd is. Omschrijft men daarentegen z’n buurt als “heel onverzorgd”, dan stijgt het onveiligheidsgevoel naar 30%.

4.2.5 Mijdingsgedrag

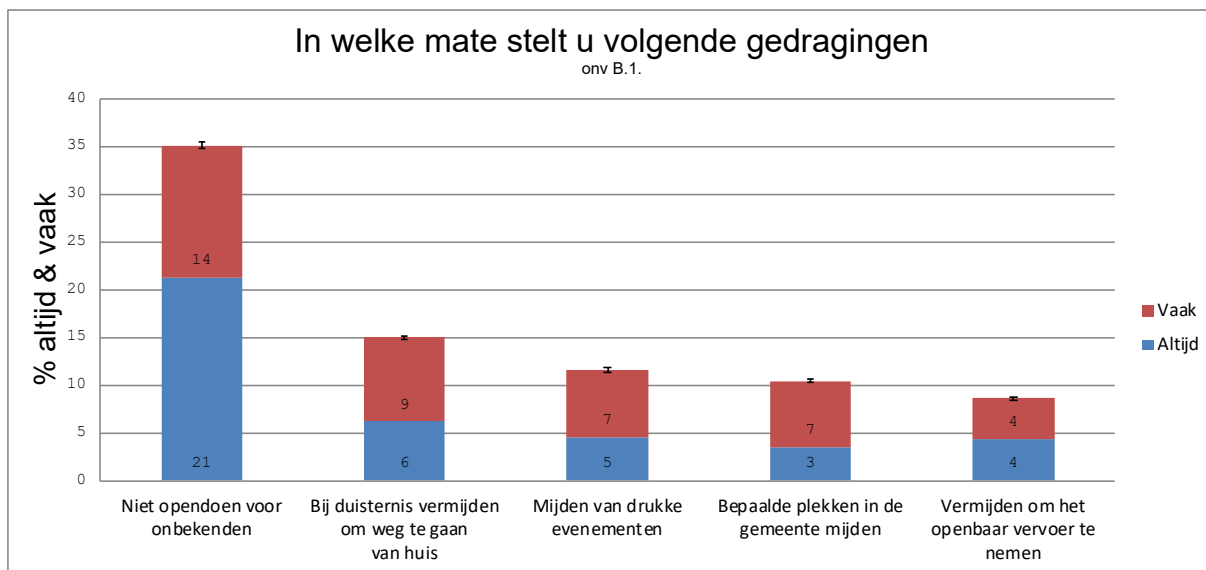
4.2.5.1 De verschillende vormen van mijdingsgedrag

Aan de burgers werd eveneens gevraagd om aan te geven in welke mate zij de volgende vijf mijdingsgedragingen stellen: bepaalde plekken in de gemeente mijden, niet opendoen voor onbekenden, bij duisternis vermijden om weg te gaan, vermijden het openbaar vervoer te nemen en drukbezochte evenementen mijden.

Uit de bevraging blijkt dat 35% van de respondenten aangeeft "altijd" of "vaak" niet open te doen voor onbekenden.

15% van de burgers zegt bij duisternis te vermijden om weg te gaan; 12% mijdt drukbezochte evenementen en 10% mijdt bepaalde plekken in de gemeente.

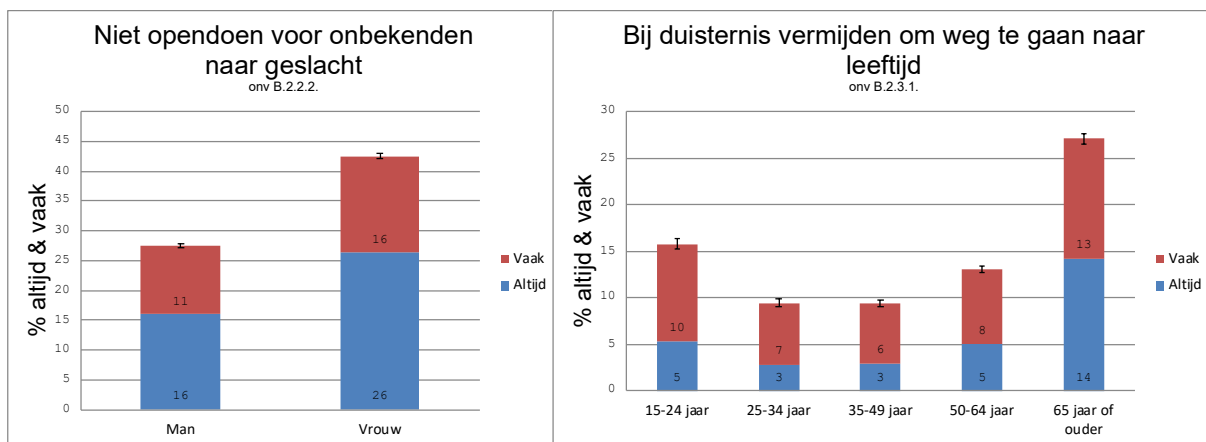
Het openbaar vervoer scoort naar veiligheid toe nog het beste van de bevraagde items: goed 8% geeft aan “altijd” of “vaak” te vermijden het openbaar vervoer te nemen.

4.2.5.2 Mijdingsgedrag naargelang achtergrondkenmerken

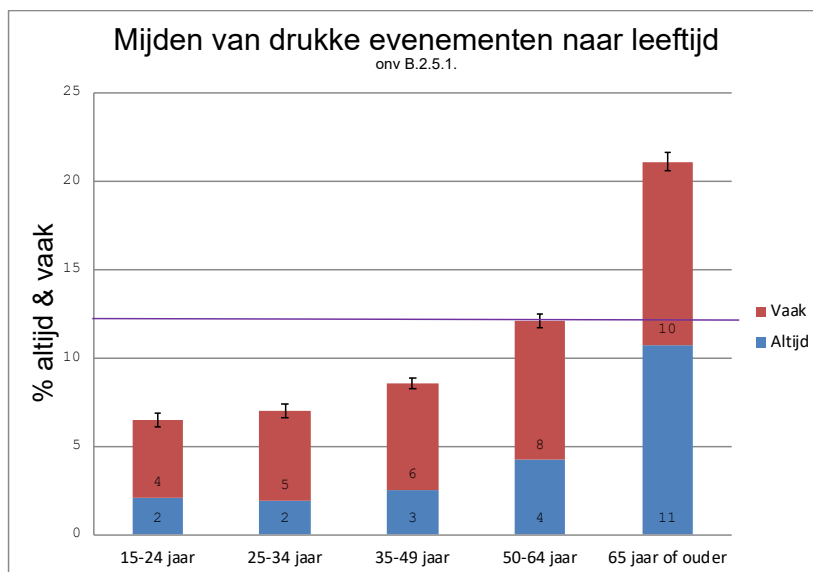
Wanneer men de mijdingsgedragingen bekijkt, ziet men doorgaans hetzelfde socio-demografische profiel terugkomen als dat van het algemeen onveiligheidsgevoel. Het zijn namelijk meer ouderen, vrouwen, beroepsnon-actieven en lager- of niet-opgeleiden die mijdingsgedragingen stellen. Bijvoorbeeld:

- 42% van de vrouwen geeft aan geregeld niet open te doen voor onbekenden, tegenover 27% van de mannen.
- 27% van de 65-plussers mijdt om bij duisternis weg te gaan, tegenover 9% van de 25-34 jarigen.

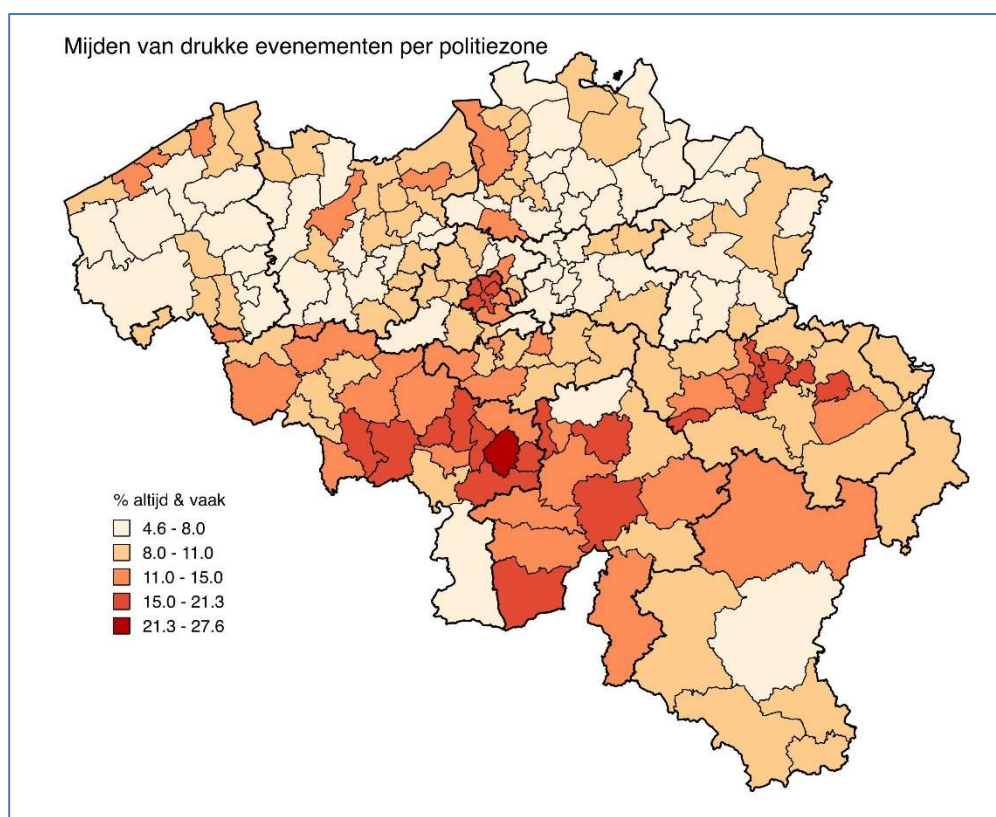

4.2.5.3 Profiel van de personen die drukbezochte evenementen mijden

Als gevolg van de aanslagen in 2016 in de luchthaven van Zaventem en de Brusselse metro, werd bij de Veiligheidsmonitor 2018 een nieuw item toegevoegd in de vraag naar de mijdingsgedragingen. De werkgroep die meehielp aan de bijwerking van de vragenlijst wenste namelijk te meten in welke mate drukbezochte evenementen worden gemedend.

Op nationaal niveau zegt 12% van de burgers drukbezochte evenementen te mijden. Voor bepaalde bevolkingscategorieën ligt dat percentage hoger: 21% van de 65-plussers mijdt drukke evenementen. In de grote steden en de Waalse politiezones worden het meeste mijdingsgedragingen gesteld.

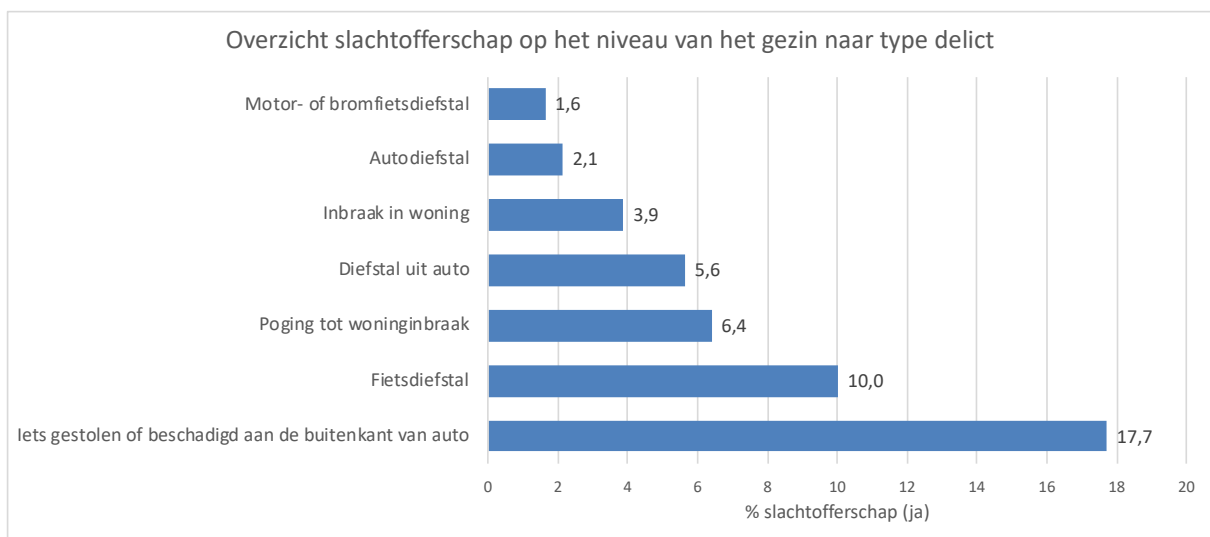

4.3 Slachtofferschap en aangiftegedrag

In de Veiligheidsmonitor werd ook gepeild naar het **slachtofferschap** voor verschillende feiten. Aan de burgers werd gevraagd of zij de afgelopen 12 maanden al dan niet slachtoffer zijn geweest van bepaalde delicten. Vervolgens werd nagegaan welke feiten werden **aangegeven bij de politie**. Aan de burgers, die slachtoffer waren geworden van een delict, werd telkens gevraagd of dit feit al dan niet bij de politie werd aangegeven (indien men meerdere keren slachtoffer is geweest van hetzelfde feit, werd gevraagd te antwoorden voor het meest recente feit).

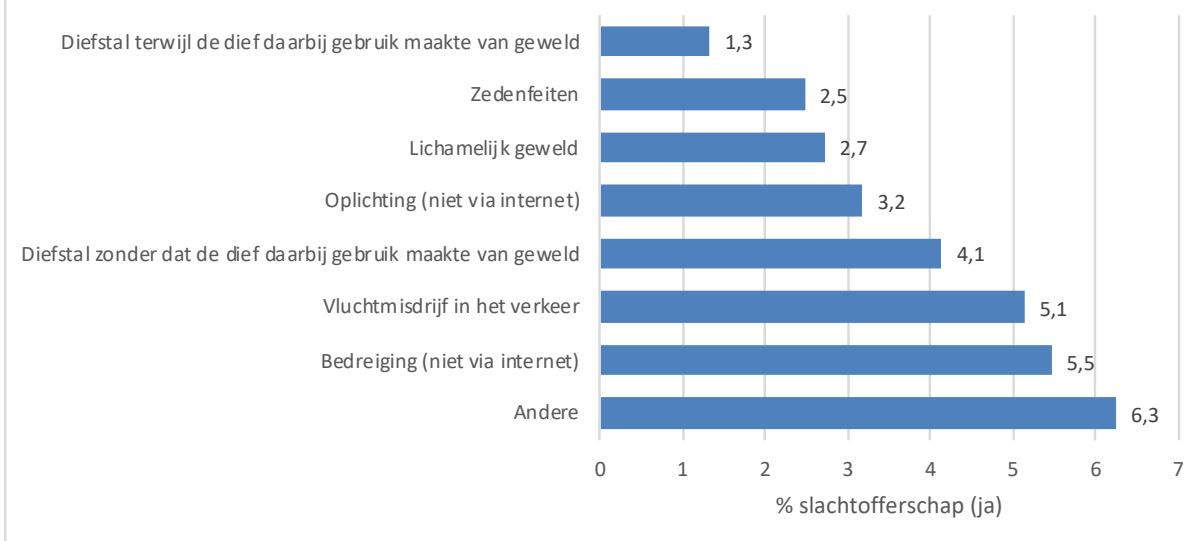
4.3.1 Gezinsniveau/persoonsniveau

Wat betreft het slachtofferschap op **gezinsniveau** (van de respondenten of hun gezinsleden), gaf 3,9% aan minstens één keer slachtoffer te zijn geweest van een "woninginbraak" gedurende de voorbije 12 maanden. Bij 6,4% van de huishoudens werd er in de afgelopen 12 maanden een "poging tot woninginbraak" ondernomen. 2,1% van de respondenten gaf aan slachtoffer te zijn geweest van een "autodiefstal". Bij 4,6% van de huishoudens werd er iets "gestolen uit de auto" en bij 17,8% werd er iets "gestolen of beschadigd aan de buitenkant van de auto". In 1,6% van de huishoudens werd een gezinslid het slachtoffer van een "motor- of bromfietsdiefstal" en 10,0% van een "fietsdiefstal".

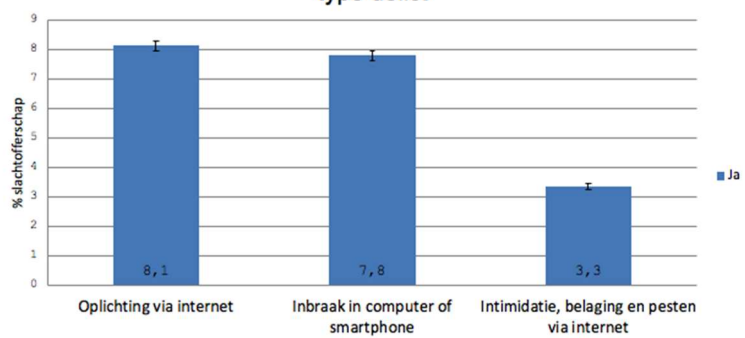
Wat betreft het slachtofferschap op **persoonsniveau** bevinden de rubrieken "bedreigingen (niet via internet)" (5,5%) en "vluchtmisdrijf in het verkeer" (5,1%) zich bij de meest voorkomende delicten waarvan de respondenten de afgelopen 12 maanden minstens één keer slachtoffer zijn geweest. Voor de andere delicten is 1,3% van de burgers slachtoffer geworden van een "diefstal met geweld" en 4,1% van een "diefstal zonder geweld". 2,7% van de respondenten geeft aan slachtoffer te zijn geweest van "lichamelijk geweld", 2,5% van "zedenfeiten" en 3,2% van "oplichting (niet via internet)". Sommige burgers (6,2%) zijn slachtoffer geworden van andere misdrijven.

Overzicht slachtofferschap op persoonlijk niveau naar type delict

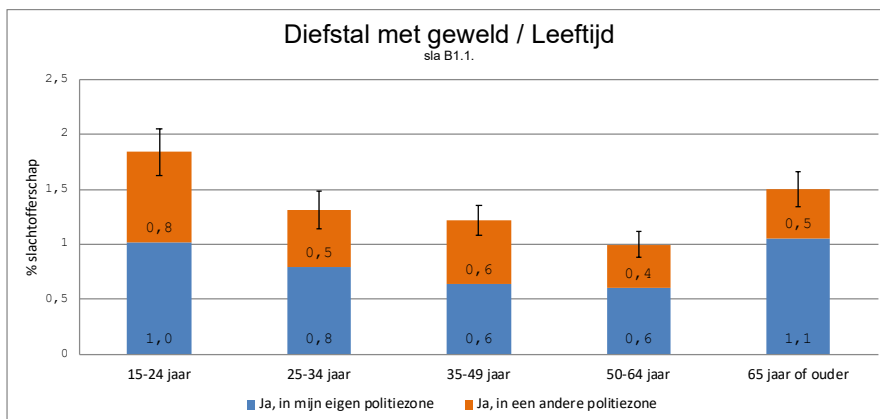
De vragen over het slachtofferschap op **persoonsniveau** hadden eveneens betrekking op internetcriminaliteit. 8,1% werd het slachtoffer van "oplichting via internet" en 7,8% van een "inbraak in computer of smartphone". 3,3% van de burgers die aan de enquête hebben deelgenomen, gaf aan minstens één keer slachtoffer te zijn geweest van "intimidatie, belaging en pesten via internet" gedurende de voorbije 12 maanden.

Overzicht slachtofferschap op persoonlijk niveau naar type delict

4.3.2 Slachtofferschap van delicten naargelang achtergrondkenmerken

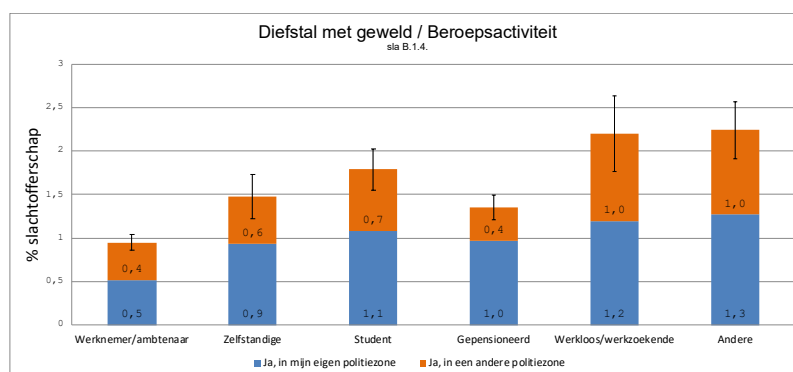
4.3.2.1 Diefstal met geweld

Wat **leeftijd** betreft, zijn het vooral jongeren tussen 15-24 jaar (1,8%) en 65-plussers (1,5%) die slachtoffer zijn geworden van diefstal met geweld. De 50-65 jarigen (1,0%) werden hiervan het minst vaak slachtoffer.

Wat **opleidingsniveau** betreft, zien we dat hoe hoger het opleidingsniveau, hoe minder respondenten slachtoffer zijn geweest van een diefstal met geweld. De verschillen tussen de opleidingsniveaus zijn echter minimaal (tussen 1,0% en 1,6%).

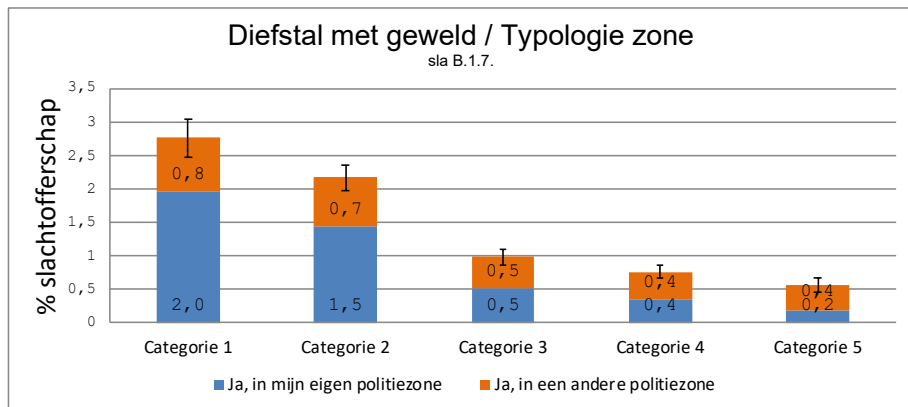
Naar **beroepsactiviteit** zijn het vooral werklozen die gedurende de afgelopen 12 maanden minstens één keer slachtoffer werden van een diefstal met geweld (2,2%). Loontrekkenden, ambtenaren blijken het minst vaak slachtoffer te zijn geworden van dit type delict (0,9%).

Op **gewestelijk niveau** stellen we vast dat men vooral in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest minstens één keer slachtoffer werd van een diefstal met geweld (4,0%). In Wallonië en in Vlaanderen bedraagt het percentage respectievelijk 1,2% en 0,9%. Op **provinciaal niveau** werd men vooral in Brussel-Hoofdstad minstens één keer slachtoffer van een diefstal met geweld (4,0%), gevolgd door de provincies Henegouwen (1,6%), Luik (1,3%) en Antwerpen (1,0%). In de andere provincies bedraagt het percentage minder dan 1%. In de provincies Limburg en Namen heeft men het minst te maken gehad met een diefstal waarbij geweld werd gepleegd (respectievelijk 0,5% en 0,6%).

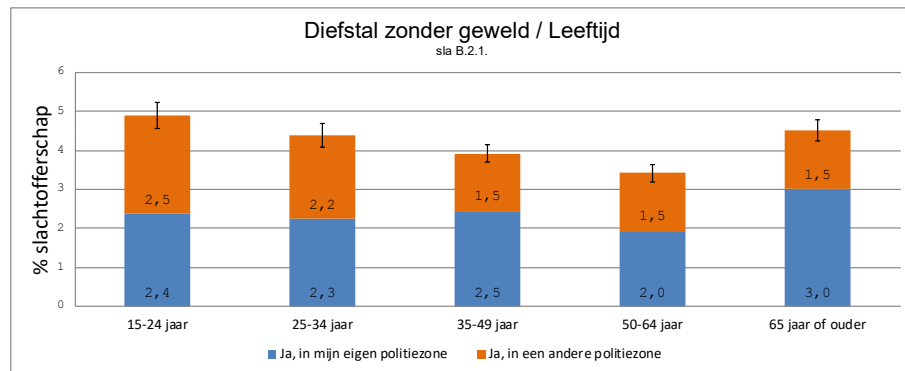
Tot slot, wat de **typologie van de zones** betreft, zijn het de burgers die in een zone van categorie 1 (zone met de hoogste verstedelijkingsgraad) wonen die relatief het vaakst gedurende de afgelopen 12 maanden minstens één keer te

maken hebben gekregen met een diefstal met geweld (2,8%). Het zijn, daarentegen, de burgers die in een zone van categorie 5 (laagste verstedelijkingsgraad) wonen die relatief het minst vaak minstens één keer slachtoffer zijn geworden van een diefstal met geweld (0,6%). We stellen vast dat hoe hoger de verstedelijkingsgraad van de bewoonde zone, hoe hoger het aantal diefstallen met geweld.

4.3.2.2 Diefstal zonder geweld

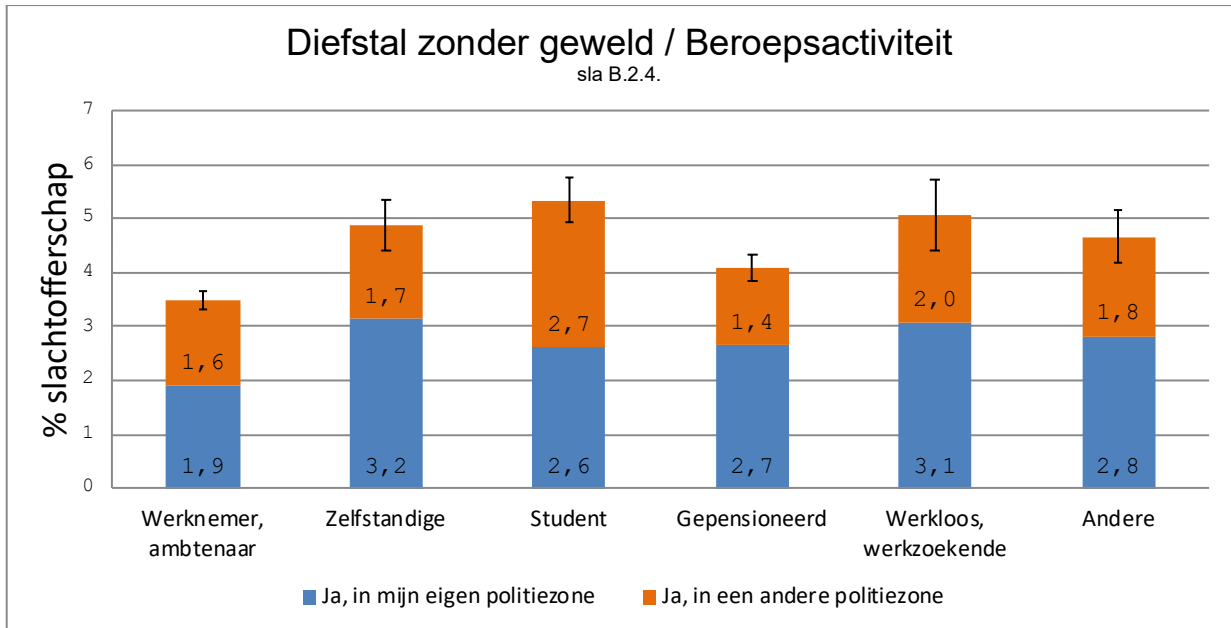
Wat **leeftijd** betreft, zijn het vooral jongeren tussen 15-24 jaar (4,9%) en 65-plussers (4,5%) die het slachtoffer zijn geworden van een diefstal zonder geweld. De 50-65 jarigen (3,4%) werden hiervan het minst vaak slachtoffer.

De verschillen tussen de leeftijdscategorieën zijn echter minimaal.

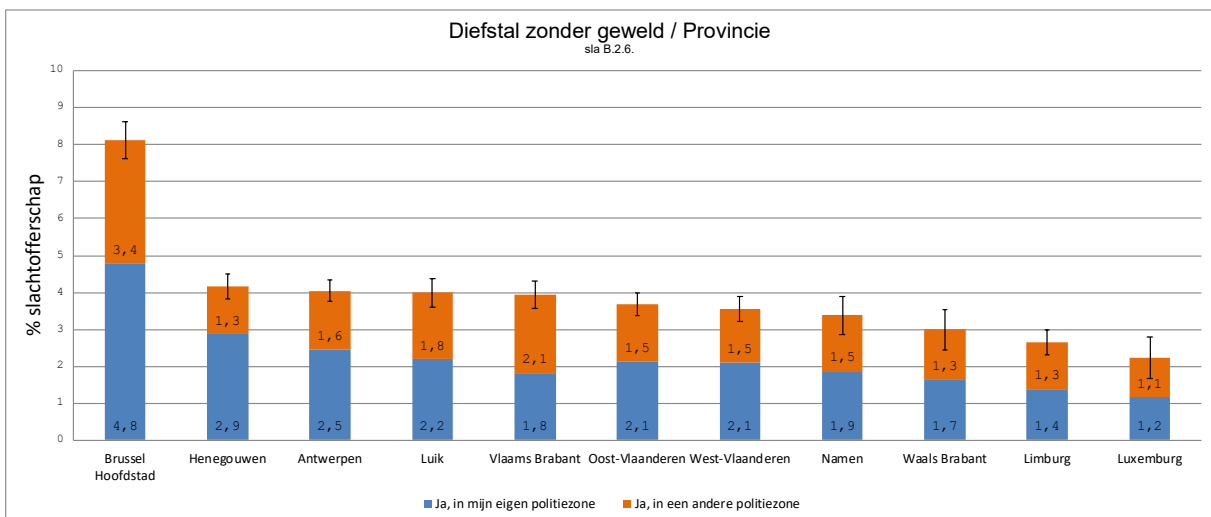
Wat **opleidingsniveau** betreft, stellen we vast dat het percentage aantal diefstallen zonder geweld schommelt tussen 4,0% en 4,3%. De verschillen naargelang opleidingsniveau zijn echter minimaal.

Naar **beroepsactiviteit** zijn het vooral studenten die slachtoffer werden van een diefstal zonder geweld (5,3%). Loontrekkenden/ambtenaren werden het minst vaak slachtoffer van dit type delict (3,5%).

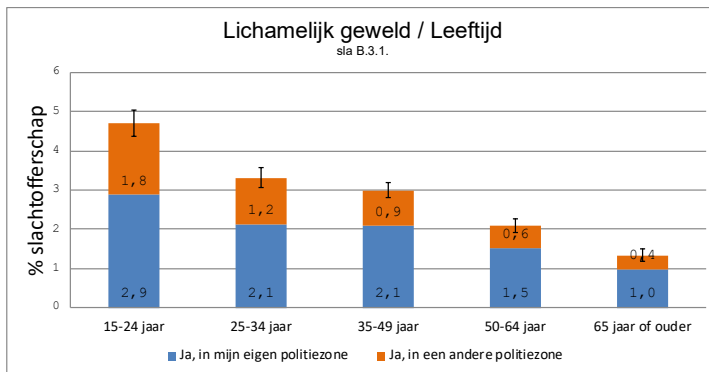
Wat de geografische verdeling betreft, meer bepaald op **gewestelijk niveau**, werd men vooral in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest minstens één keer slachtoffer van een diefstal zonder geweld (8,1%). In Wallonië en Vlaanderen bedraagt het percentage in beide gewesten 3,7%.

Op **provinciaal niveau** werd men vooral in Brussel-Hoofdstad minstens één keer slachtoffer van een diefstal zonder geweld (8,1%), gevolgd door de provincies Henegouwen (4,2%) en Antwerpen (4,0%). In de andere provincies bedraagt het percentage minder dan 4%. In de provincies Luxemburg en Limburg heeft men het minst vaak te maken gehad met een diefstal zonder geweld (respectievelijk 2,2% en 2,7%).

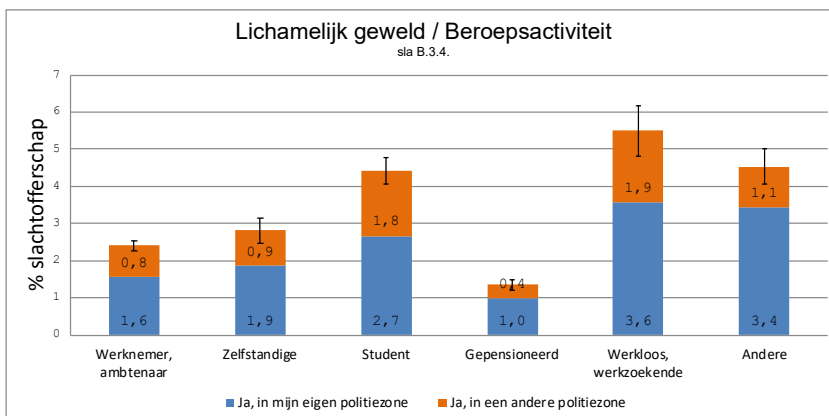
Tot slot, wat de **typologie van de zones** betreft, zijn het de burgers die in een zone van categorie 1 (zone met de hoogste verstedelijkingsgraad) wonen die relatief het vaakst gedurende de afgelopen 12 maanden minstens één keer te maken hebben gekregen met een diefstal zonder geweld (6,4%). Het zijn, daarentegen, de burgers die in een zone van categorie 5 (laagste verstedelijkingsgraad) wonen die relatief het minst vaak minstens één keer slachtoffer zijn geworden van een diefstal met geweld (0,6%). We stellen bovendien vast dat hoe hoger de verstedelijkingsgraad van de bewoonde zone, hoe hoger het aantal diefstallen zonder geweld.

4.3.2.3 Lichamelijk geweld

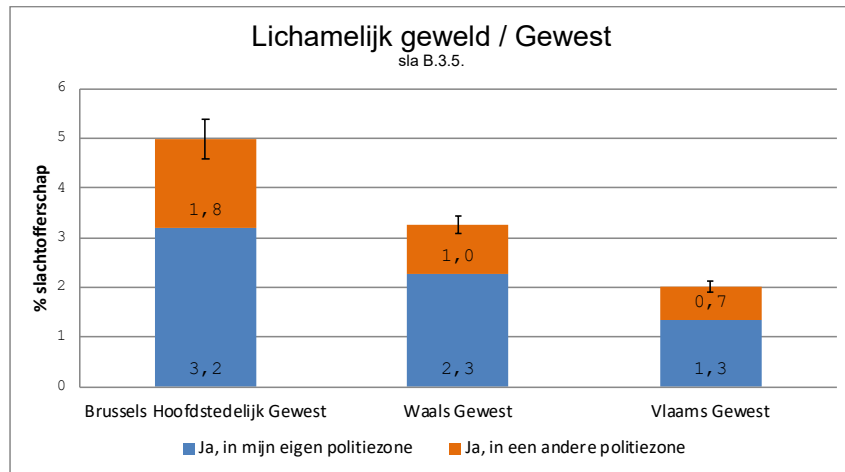
Wat **leeftijd** betreft, zijn het vooral jongeren tussen 15-24 jaar (4,7%) die slachtoffer zijn geworden van lichamelijk geweld. Hoe ouder de respondenten, hoe minder gevallen van lichamelijk geweld. De 65-plussers werden hiervan namelijk het minst vaak slachtoffer (1,3%). Voor wat betreft **geslacht**, zijn mannen vaker het slachtoffer van dit soort feiten dan vrouwen (3,4% tegenover 2,0%).

Naar **opleidingsniveau** ligt het aantal gevallen van lichamelijk geweld net iets hoger bij personen die hoger secundair onderwijs hebben genoten (3,1%) dan bij personen die geen onderwijs (of lager of lager secundair onderwijs) hebben genoten (2,8%) en personen die hoger onderwijs hebben genoten (2,2%). Ondanks deze verschillen blijft het aantal gevallen echter gelijk naargelang opleidingsniveau.

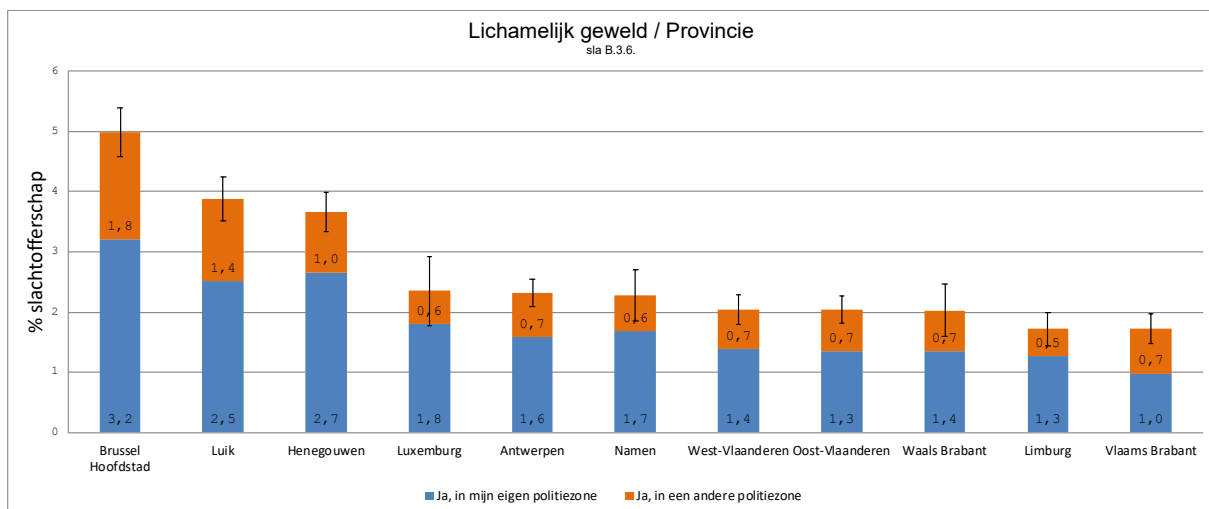

Naar **beroepsactiviteit** zijn het vooral werkelozen, werkzoekenden die slachtoffer werden van lichamelijk geweld (5,5%). Gepensioneerden (1,4%) en loontrekkenden, ambtenaren (2,4%) werden het minst vaak slachtoffer van dit type delict (2,4%).

Wat de geografische verdeling betreft, meer bepaald op **gewestelijk niveau**, werd men vooral in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest minstens één keer slachtoffer van lichamelijk geweld (5,0%). In Vlaanderen, daarentegen, kreeg men het minst vaak te maken met dit soort feiten (2,0%). Het percentage voor Wallonië bedraagt 3,3%.

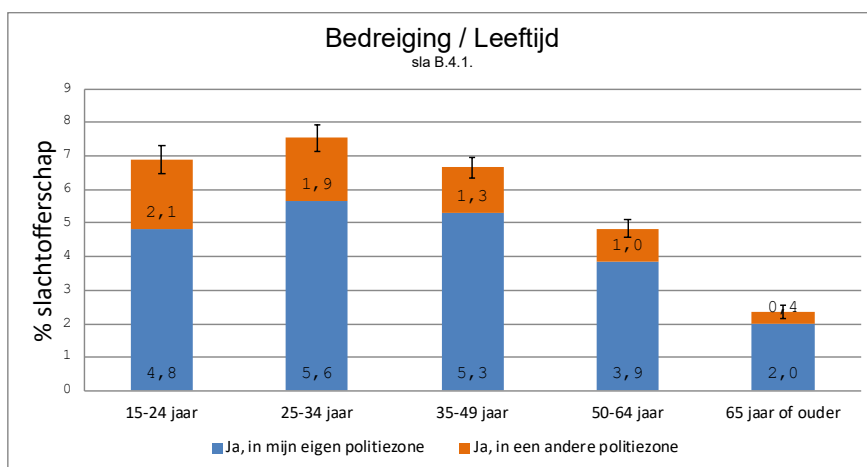

Op **provinciaal niveau** zijn het de burgers die in Brussel-Hoofdstad en in de provincies Luik en Henegouwen wonen die het vaakst slachtoffer werden van lichamelijk geweld (respectievelijk 5,0%, 3,9% en 3,7%). In de overige provincies is het aantal gevallen ongeveer gelijk (de percentages variëren tussen 2,3% en 2,0%). In de provincies Limburg en Vlaams-Brabant liggen de percentages onder de 2,0%.

Tot slot, wat de **typologie van de zones** betreft, zijn het de burgers die in een zone van categorie 1 (zone met de hoogste verstedelijkingsgraad) wonen die relatief het vaakst gedurende de afgelopen 12 maanden minstens één keer te maken hebben gekregen met lichamelijk geweld (4,8%). Het zijn, daarentegen, de burgers die in een zone van categorie 4 of 5 (laagste verstedelijkingsgraad) wonen die relatief het minst vaak minstens één keer slachtoffer zijn geworden van lichamelijk geweld (voor beide categorieën 2,0%).

4.3.2.4 Bedreiging

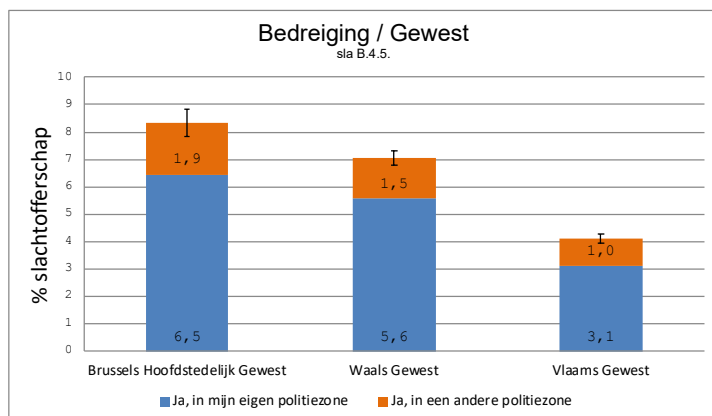

Wat **leeftijd** betreft, tonen de resultaten aan dat 25-34 jarigen het vaakst bedreigd (niet via internet) werden (7,5%). De 65-plussers, daarentegen, werden het minst vaak bedreigd (2,4%).

Voor wat betreft **geslacht**, zijn mannen vaker het slachtoffer van dit soort feiten dan vrouwen (6,0% tegenover 4,9%).

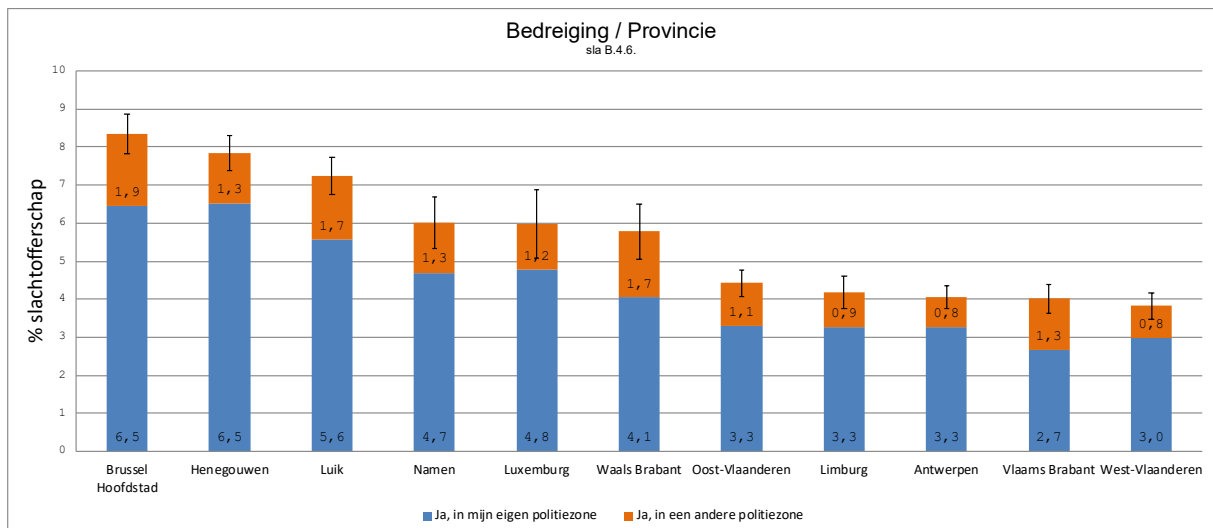
Naar **opleidingsniveau** zijn het personen die hoger onderwijs hebben genoten die relatief het vaakst te maken hebben gehad met een bedreiging (niet via internet) (6%). 4,2% van de respondenten zonder diploma of met een diploma lager of lager secundair onderwijs en 5,8% van de respondenten met een diploma hoger secundair onderwijs kreeg te maken met dit type feit.

Naar **beroepsactiviteit** zijn het vooral werklozen die slachtoffer werden van een bedreiging (niet via internet) (8,6%). Wat betreft loontrekkenden/ambtenaren, zelfstandigen en studenten draaien de percentages rond de 6%. Gepensioneerden blijken het minst vaak slachtoffer te zijn geworden van dit type delict (2,6%).

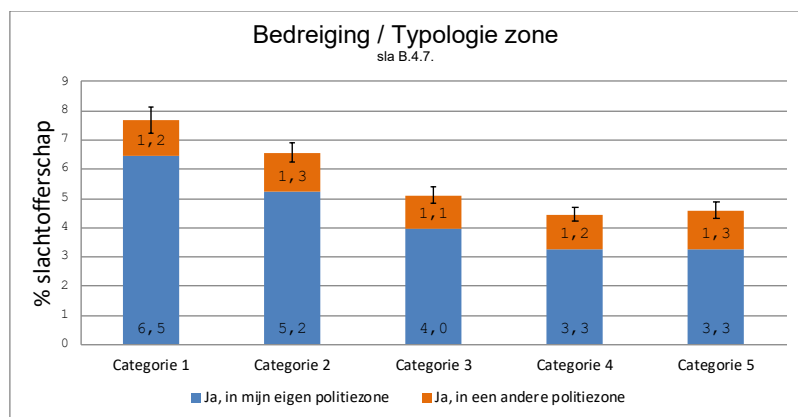

Op **gewestelijk niveau** stellen we vast dat men vooral in het Brussels-Hoofdstedelijk Gewest minstens één keer het slachtoffer werd van bedreiging (8,4%). In Vlaanderen, daarentegen, werd men het minst vaak slachtoffer van dit soort feit (4,1%). Het percentage voor Wallonië bedraagt 7,1%.

Op **provinciaal niveau** zijn het vooral de burgers die in Brussel-Hoofdstad en in de provincies Luik en Henegouwen wonen die slachtoffer werden van bedreiging (respectievelijk 8,4%, 7,8% en 7,3%). In de provincies Namen, Luxemburg en Waals-Brabant draaien de percentages rond de 6% en in de vijf Vlaamse provincies rond de 4%.

Tot slot, wat de **typologie van de zones** betreft, zijn het de burgers die in een zone van categorie 1 (zone met de hoogste verstedelijkingsgraad) wonen die relatief het vaakst gedurende de afgelopen 12 maanden minstens één keer te maken hebben gekregen met een bedreiging (7,7%). Het zijn, daarentegen, de burgers die in een zone van categorie 4 of 5 (laagste verstedelijkingsgraad) wonen die relatief het minst vaak minstens één keer slachtoffer zijn geworden van bedreiging (respectievelijk 4,5% en 4,6%).

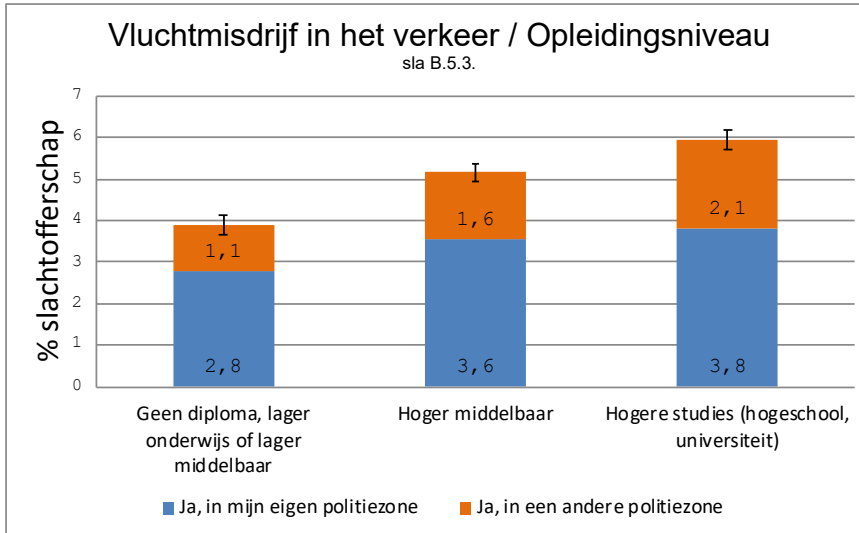

4.3.2.5 Vluchtmisdrijf in het verkeer

Wat **leeftijd** betreft, zijn het vooral de 25-34 jarigen die te maken kregen met vluchtmisdrijf in het verkeer (7,3%). De 65-plussers, daarentegen, werden hiervan het minst vaak slachtoffer (3,1%).

Voor wat betreft **geslacht** zijn mannen vaker het slachtoffer van dit type misdrijf dan vrouwen (5,8% tegenover 4,6%).

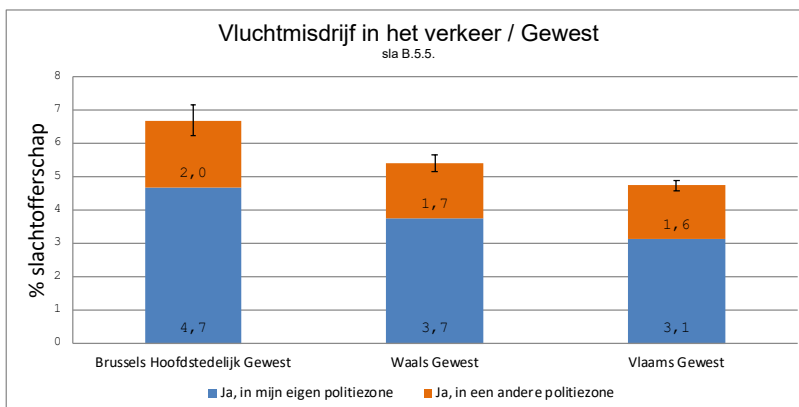
Naar **opleidingsniveau** zijn het de personen die hoger onderwijs hebben genoten die relatief het vaakst

slachtoffer werden van vluchtmisdrijf in het verkeer (5,9%). 3,9% van de respondenten zonder diploma of met een diploma lager of lager secundair onderwijs en 5,2% van de respondenten met een diploma hoger secundair onderwijs kreeg te maken met dit type feit.

Naar **beroepsactiviteit** zijn het vooral loontrekkenden/ambtenaren en zelfstandigen die slachtoffer werden van vluchtmisdrijf in het verkeer (respectievelijk 6,1% en 5,9%). Gepensioneerden blijken het minst vaak slachtoffer te zijn geworden van dit type delict (3,2%).

Op **gewestelijk niveau** stellen we vast dat men vooral in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest minstens één keer

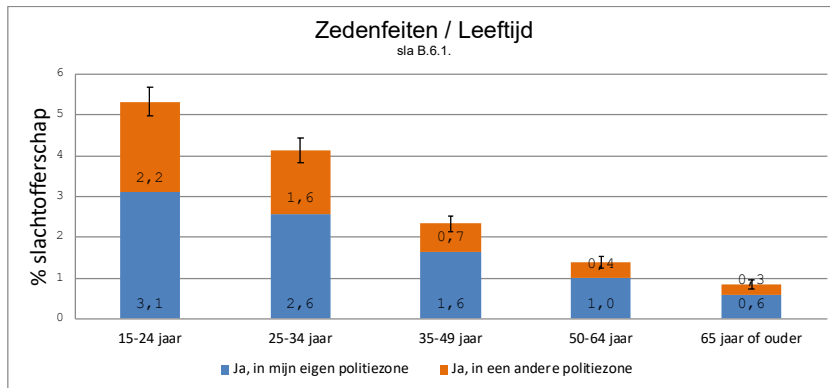
slachtoffer werd van vluchtmisdrijf in het verkeer (6,7%). Daarentegen werd men in Vlaanderen het minst vaak slachtoffer van dit soort feit (4,7%). Het percentage voor Wallonië bedraagt 5,4%. Ondanks deze verschillen blijft het aantal gevallen naargelang de gewesten relatief gelijk.

Op **provinciaal niveau** zijn het vooral de burgers die in Brussel-Hoofdstad en in de provincies Luik en Henegouwen wonen die slachtoffer werden van vluchtmisdrijf in het verkeer (respectievelijk 6,7%, 6,3% en 5,7%). In de provincies Oost-Vlaanderen, Waals-Brabant, Antwerpen en Vlaams-Brabant draaien de percentages rond de 5%. In West-Vlaanderen bedraagt het percentage 4,7% en in de overige drie provincies (Namen, Limburg en Luxemburg) liggen de percentages onder de 4,0%.

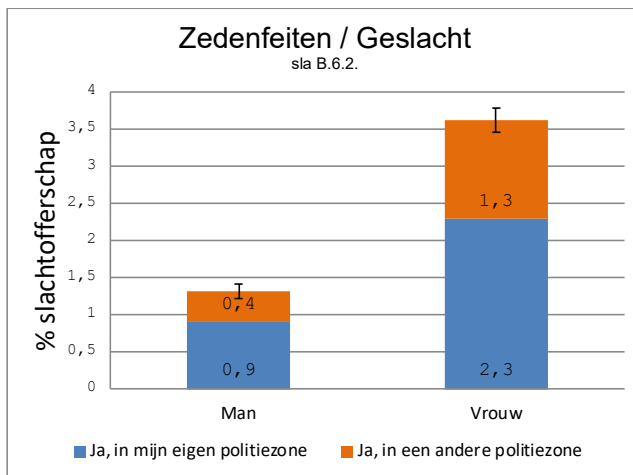
Tot slot, wat de **typologie van de zones** betreft, zijn het de burgers die in een zone van categorie 1 (zone met de hoogste verstedelijkingsgraad) wonen die relatief het vaakst gedurende de afgelopen 12 maanden minstens één keer te maken hebben gekregen met vluchtmisdrijf in het verkeer (6,9%). Het zijn, daarentegen, de burgers die in een zone van categorie 5 (laagste verstedelijkingsgraad) wonen die relatief het minst vaak slachtoffer zijn geworden van dit soort feit (3,9%). We stellen vast dat hoe hoger de verstedelijkingsgraad van de bewoonde zone, hoe hoger het aantal vluchtmisdrijven in het verkeer.

4.3.2.6 Zedenfeiten

Wat **leeftijd** betreft, zijn het vooral de jongeren tussen 15-24 jaar die relatief het vaakst slachtoffer werden van

dit soort feiten (5,3%). De resultaten tonen bovendien aan dat hoe ouder de respondenten zijn, hoe minder vaak zij de afgelopen 12 maanden minstens één keer slachtoffer zijn geworden van zedenfeiten.

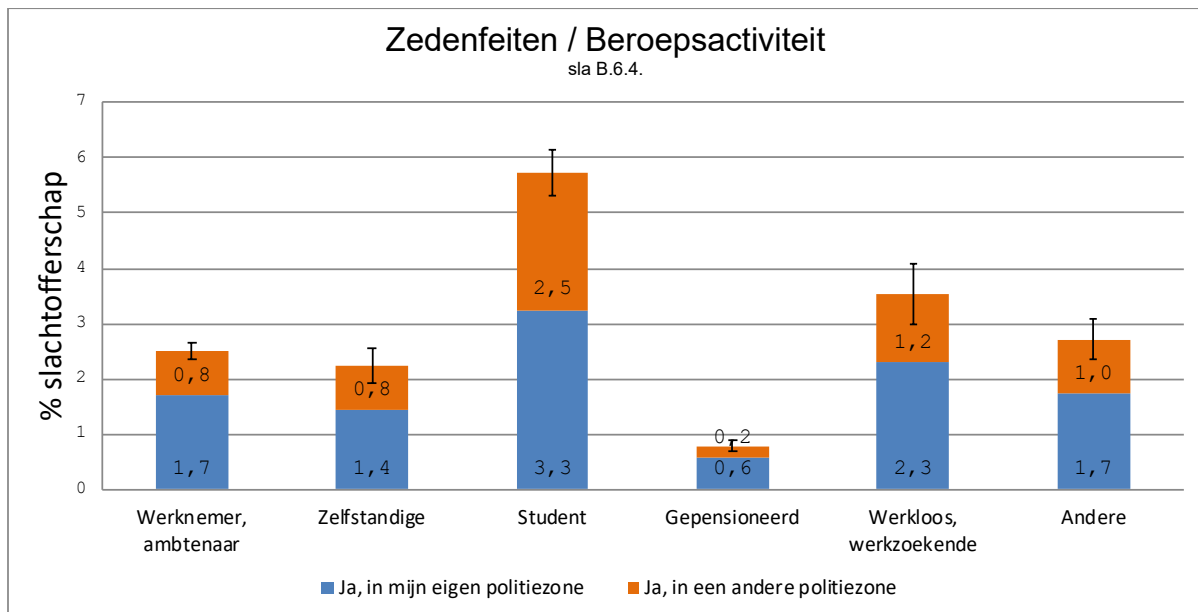

Voor wat betreft **geslacht** zijn vrouwen vaker het slachtoffer van dit type misdrijf dan mannen (3,6% tegenover 1,3%). Met andere woorden, vrouwen blijken bijna drie keer vaker slachtoffer te zijn van zedenfeiten dan mannen.

Naar **opleidingsniveau** zijn het de personen die hoger onderwijs hebben genoten die relatief het vaakst gedurende de afgelopen 12 maanden minstens één keer slachtoffer zijn geworden van zedenfeiten (3,1%). Zij zijn bijna twee keer vaker slachtoffer van dit soort feiten dan personen zonder diploma of met een diploma lager of lager secundair onderwijs (1,8%). Van de respondenten met een diploma hoger secundair onderwijs kreeg 2,4% te maken met dit type delict.

Naar **beroepsactiviteit** zijn het vooral studenten die het slachtoffer werden van zedenfeiten (5,8%). Bij loontrekkenden/ambtenaren en zelfstandigen ligt het aantal meer dan tweemaal lager (respectievelijk 2,5% en 2,2%). Bij de gepensioneerden heeft minder dan 1,0% te maken gehad met dit soort delict.

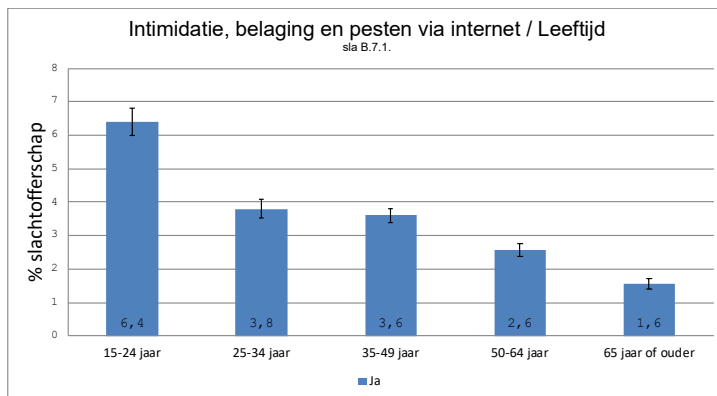

Op **gewestelijk niveau** stellen we vast dat men vooral in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest minstens één keer het slachtoffer werd van zedenfeiten (6,1%). Dat is meer dan driemaal zo hoog als in Vlaanderen (1,9%) en bijna driemaal zo hoog als in Wallonië (2,4%).

Op **provinciaal niveau** zijn het vooral de burgers die in Brussel-Hoofdstad wonen die het slachtoffer werden van zedenfeiten (6,1%). Dat is bijna driemaal zo hoog of meer dan driemaal zo hoog als bij de burgers uit de tien andere provincies. In Henegouwen, Namen, Luik en Antwerpen schommelen de percentages tussen 2,0 en 3,0%, terwijl de percentages in de andere zes provincies variëren tussen 1,0 en 2,0%.

Tot slot, wat de **typologie van de zones** betreft, zijn het de burgers die in een zone van categorie 1 (zone met de hoogste verstedelijkingsgraad) wonen die relatief het vaakst gedurende de afgelopen 12 maanden minstens één keer te maken hebben gekregen met zedenfeiten (4,9%). Het zijn, daarentegen, de burgers die in een zone van categorie 5 (laagste verstedelijkingsgraad) wonen die relatief het minst vaak slachtoffer zijn geworden van dit soort feit (1,6%). Dat is driemaal zo laag als bij burgers uit een zone van categorie 1. We stellen bovendien vast dat hoe hoger de verstedelijkingsgraad van de bewoonde zone, hoe hoger het aantal zedenfeiten.

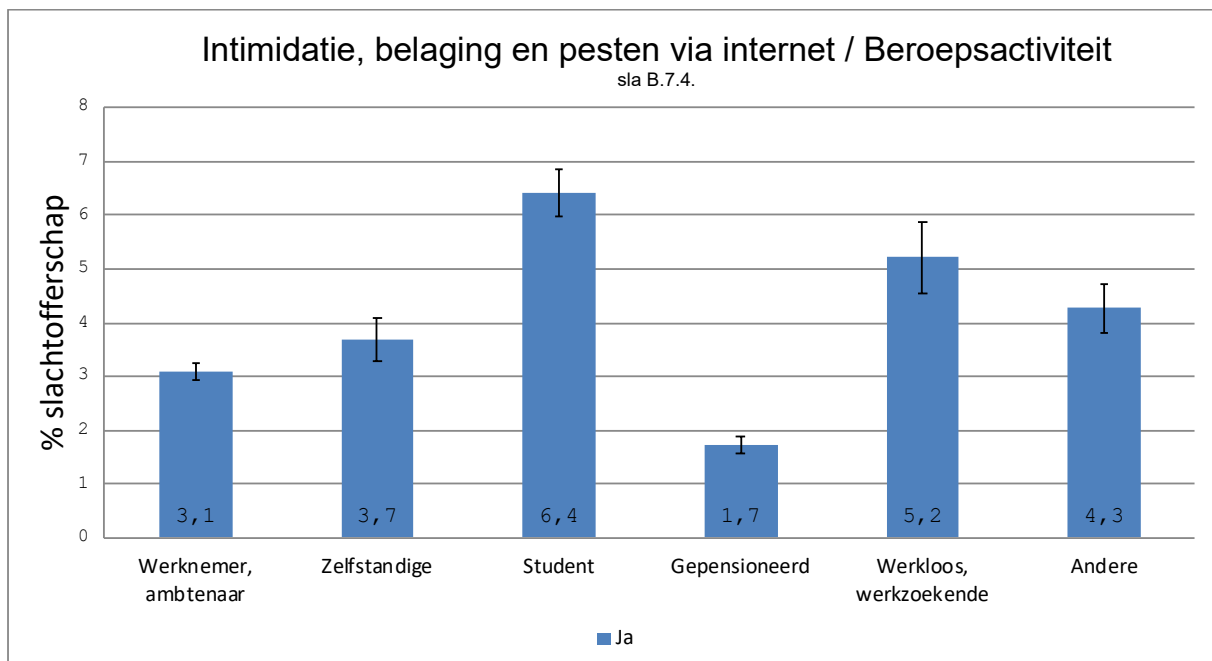
4.3.2.7 Intimidatie, belaging en pesten via internet

Wat **leeftijd** betreft, zijn het de jongeren van 15-24 jaar die relatief het vaakst slachtoffer werden van intimidatie, belaging en pesten via internet (6,4%). Uit de resultaten blijkt dat hoe ouder de respondenten, hoe minder vaak ze met dit type feit te maken kregen. We stellen bovendien vast dat de 15-24 jarigen vier keer vaker slachtoffer zijn van dit soort misdrijf dan de 65-plussers.

Wat het **opleidingsniveau** betreft, zijn er geen grote verschillen op te merken. De percentages schommelen tussen 3,0% en 3,6%.

Naar **beroepsactiviteit** zijn het vooral studenten die slachtoffer werden van intimidatie, belaging en pesten via internet (6,4%). Dat is meer dan tweemaal zo hoog als bij loontrekkenden/ambtenaren en bijna tweemaal zo hoog als bij zelfstandigen. Gepensioneerden blijken het minst vaak slachtoffer te zijn geworden van dit type delict (1,7%).

Op **gewestelijk niveau** stellen we vast dat vooral de burgers uit Wallonië te maken hebben gehad met intimidatie, belaging en pesten via internet (3,9%). Het verschil tussen Vlaanderen en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest is echter minimaal (respectievelijk 3,0% en 3,4%). Op **provinciaal niveau** zijn het de burgers die in de provincies Luxemburg en Henegouwen wonen die het vaakst slachtoffer werden van dit soort misdrijf (respectievelijk 4,4% en 4,2%).

Wat de **typologie van de zones** betreft, zijn het de burgers die in een zone van categorie 1 (zone met de hoogste verstedelijkingsgraad) wonen die relatief het vaakst te maken hebben gekregen met intimidatie, belaging en pesten via internet (4,0%). Het verschil tussen de burgers van categorie 1 en zij die in de andere categorieën wonen, is echter minimaal. De percentages van de categorieën 2 tot en met 5 schommelen tussen 3,4% en 3,1%.

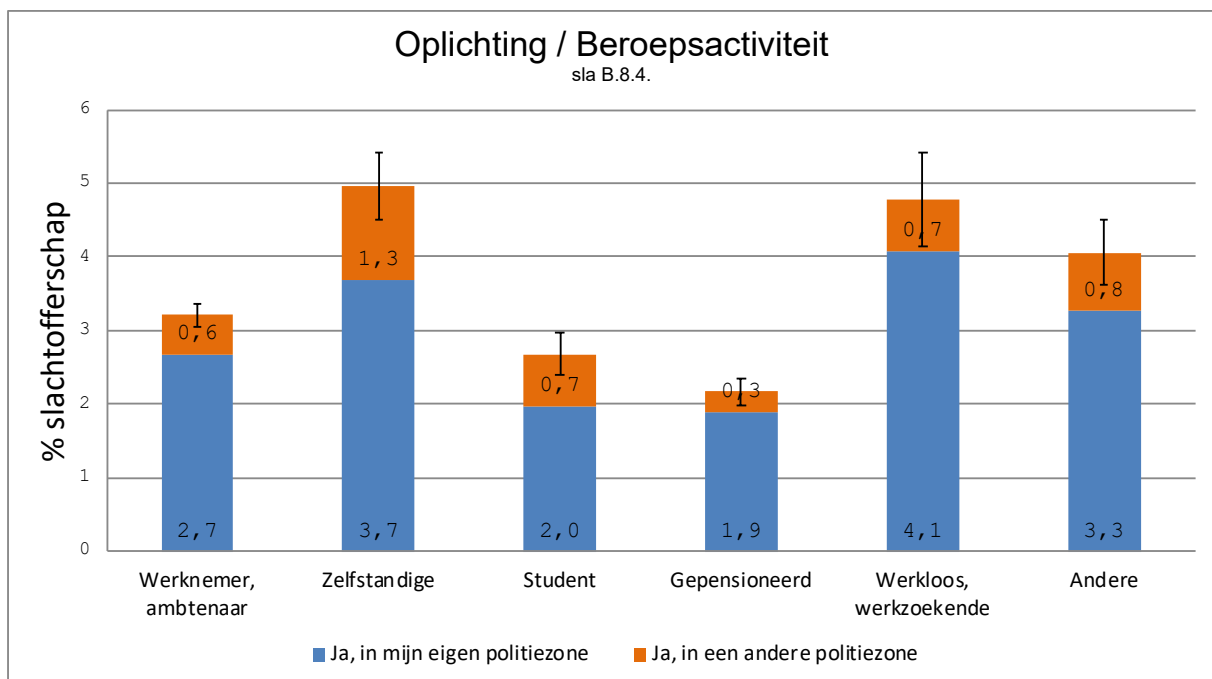
4.3.2.8 Oplichting

Wat **leeftijd** betreft, zijn het de 25-34 jarigen en de 35-49 jarigen die relatief het vaakst slachtoffer werden van oplichting (respectievelijk 3,8% en 3,6%). De 65-plussers, daarentegen, werden hiervan het minst vaak slachtoffer (2,2%).

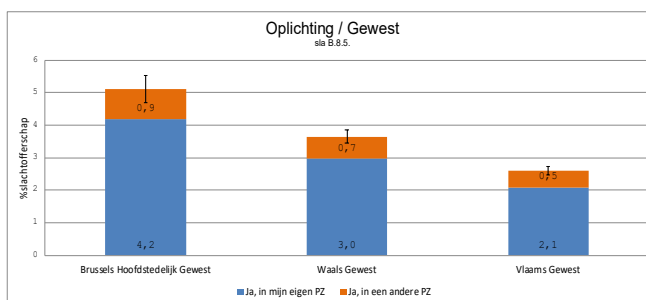
Wat **geslacht** betreft, zijn mannen net iets vaker het slachtoffer van oplichting dan vrouwen (3,4% tegenover 2,9%).

Naar **oppleidingsniveau** tonen de resultaten aan dat de burgers die hoger onderwijs hebben genoten vaker slachtoffer werden van oplichting dan de andere burgers (3,8%).

Naar **beroepsactiviteit** stellen we vast dat het vooral zelfstandigen zijn die slachtoffer werden van oplichting (5,0%), gevolgd door werklozen en/of werkzoekenden (4,8%). Gepensioneerden (2,2%) en studenten (2,7%) blijken het minst vaak slachtoffer te zijn geworden van dit type delict.

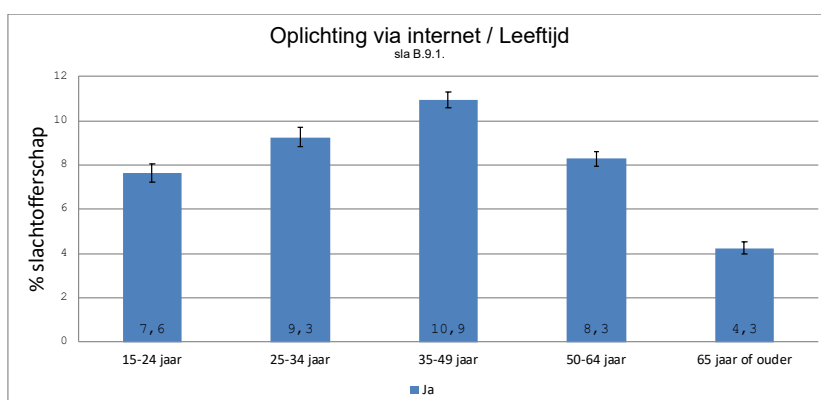
Op **gewestelijk niveau** stellen we vast dat men vooral in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest minstens één keer slachtoffer werd van oplichting (5,1%). Dat is bijna tweemaal zo hoog als in Vlaanderen (2,6%). Het percentage voor Wallonië bedraagt 3,7%.

Op **provinciaal niveau** zijn het vooral de burgers die in Brussel-Hoofdstad wonen die slachtoffer werden van oplichting (5,1%). In de provincies Waals-Brabant, Luik, Namen, Henegouwen en Luxemburg schommelen de percentages tussen 3,0 en 4,0%. In de provincies Antwerpen, Oost-Vlaanderen, Vlaams-Brabant, West-Vlaanderen en Limburg liggen de percentages tussen 2,0 en 3,0%.

Wat de **typologie van de zones** betreft, zijn het de burgers die in een zone van categorie 1 en 2 wonen die relatief het vaakst te maken hebben gekregen met oplichting (respectievelijk 4,7% en 4,0%). In de andere zones schommelen de percentages tussen 2,5 en 3,0%.

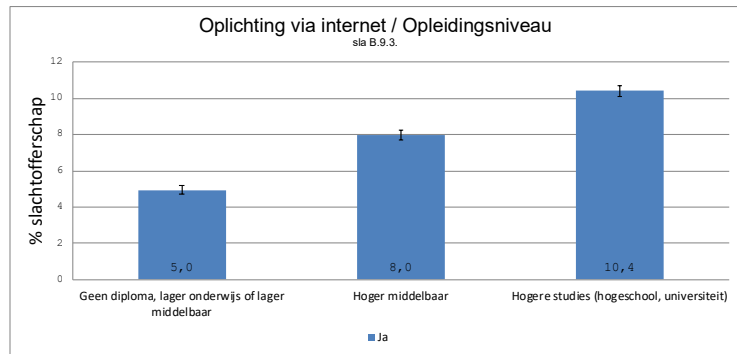
4.3.2.9 Oplichting via internet

Wat **leeftijd** betreft, zijn het de 35-49 jarigen die relatief het vaakst slachtoffer werden van oplichting via internet (10,9%). De 65-plussers werden hiervan het minst vaak slachtoffer.

Naar **geslacht** stellen we voor oplichting via internet een klein verschil vast tussen mannen en vrouwen (respectievelijk 9,0% en 7,3%).

Naar **opleidingsniveau** zijn het de burgers die hoger onderwijs hebben genoten die vaker te maken hebben gekregen met oplichting via internet dan de andere burgers (10,4%). Zij werden tweemaal vaker slachtoffer van dit soort feit dan de burgers zonder diploma of met een diploma lager of lager secundair onderwijs (5,0%).

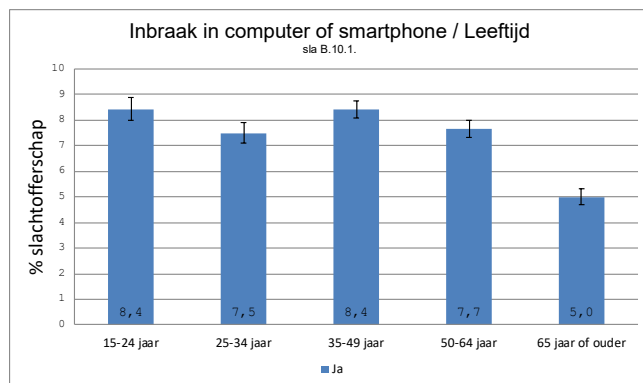
Naar **beroepsactiviteit** zijn het vooral zelfstandigen die slachtoffer werden van oplichting via internet (13,0%), gevolgd door loontrekkenden/ambtenaren (9,5%).

Op **gewestelijk niveau** zijn de verschillen minimaal. In het Brussels Hoofdstedelijk Gewest bedraagt het percentage 9,1%, in Wallonië 8,5% en in Vlaanderen 7,8%.

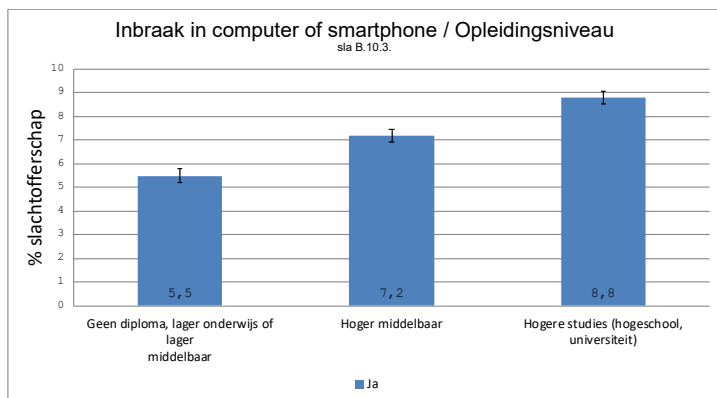
Op **provinciaal niveau** zijn het vooral de burgers die in Waals-Brabant wonen die slachtoffer werden van dit soort misdrijf (10,3%). In Limburg werd men het minst vaak slachtoffer van oplichting via internet (7,3%).

4.3.2.10 Inbraak in computer of smartphone

Wat **leeftijd** betreft, zijn het de 65-plussers die het minst vaak slachtoffer werden van inbraak in computer of smartphone (5,0%). Hoewel we in de andere leeftijdsgroepen bepaalde verschillen vaststellen, zijn de percentages echter gelijklopend. Ze schommelen tussen 7,5% en 8,4%.

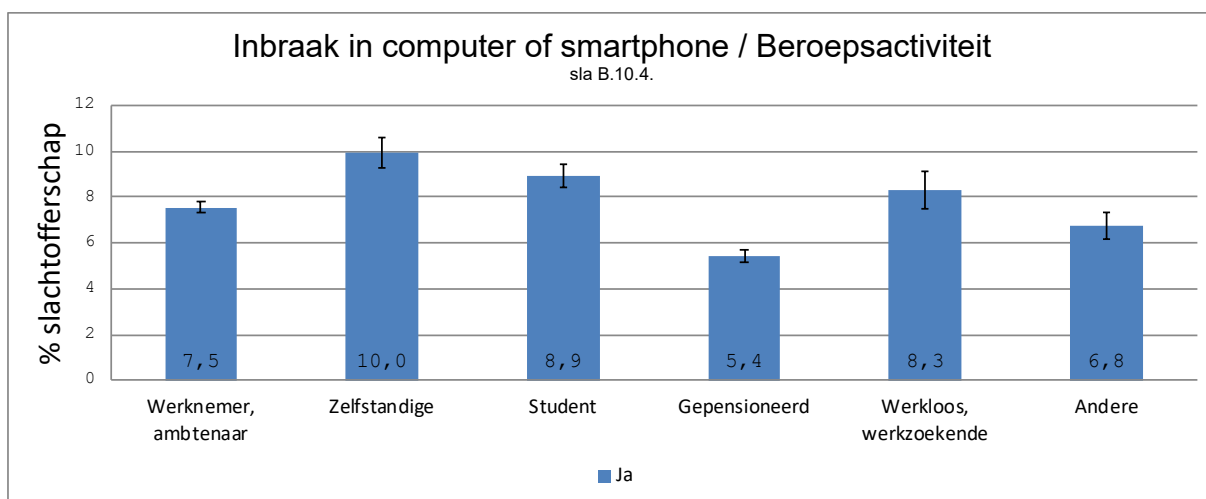

Wat **geslacht** betreft, verschillen de percentages voor mannen en vrouwen weinig (respectievelijk 7,2% en 7,5%).

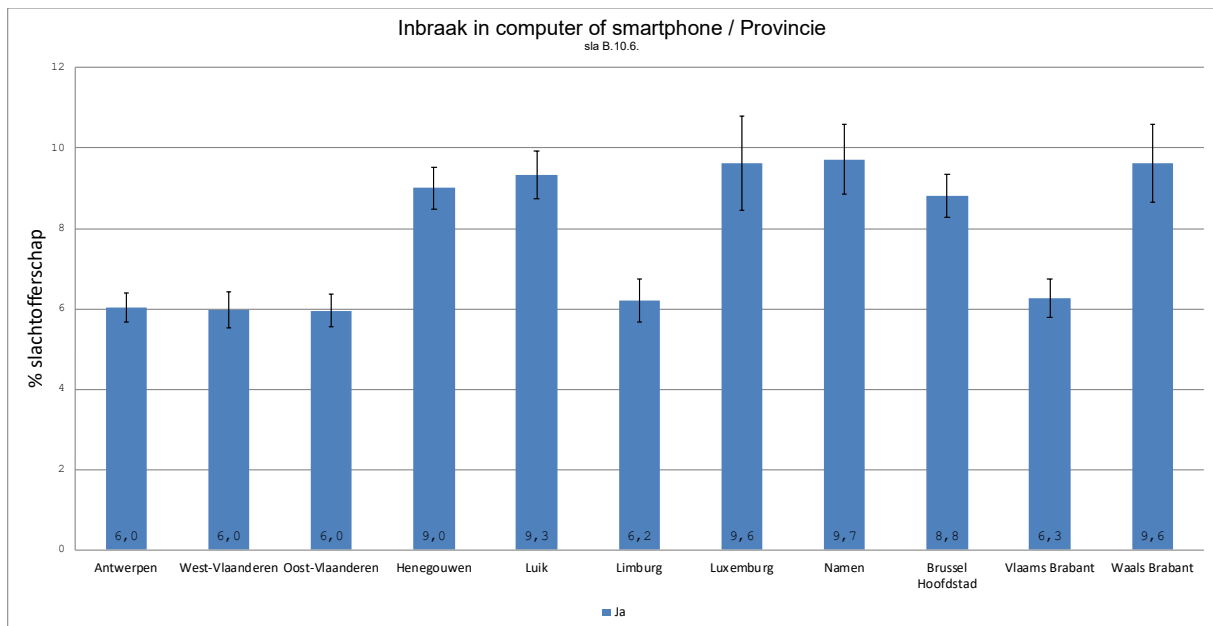
Naar **opleidingsniveau** blijkt uit de resultaten dat de burgers die hoger onderwijs (8,8%) hebben genoten vaker te maken hebben gekregen met inbraak in computer of smartphone dan de andere burgers (5,5% voor burgers zonder diploma, lager onderwijs of lager middelbaar en 7,2% voor burgers met een diploma hoger middelbaar).

Naar **beroepsactiviteit** zijn het vooral zelfstandigen en werklozen en/of werkzoekenden die het vaakst slachtoffer werden van dit soort misdrijf (respectievelijk 10,0% en 8,3%). Gepensioneerden blijken het minst vaak slachtoffer te zijn geworden van dit type delict (5,4%).

Op **gewestelijk niveau** stellen we vast dat men vooral in Wallonië minstens één keer het slachtoffer werd van inbraak in computer of smartphone (9,3%). In het Brussels Hoofdstedelijk Gewest ligt het percentage net iets lager (8,8%). In Vlaanderen werd 6,1% van de respondenten minstens één keer slachtoffer van dit type delict gedurende de afgelopen 12 maanden.

Op **provinciaal niveau** werd meer dan 9,0% van de burgers uit Wallonië minstens één keer het slachtoffer van een inbraak in computer of smartphone gedurende de afgelopen 12 maanden. In Brussel-Hoofdstad werd 8,8% van de burgers het slachtoffer van dit type delict en in Vlaanderen bedraagt het percentage ongeveer 6,0%.

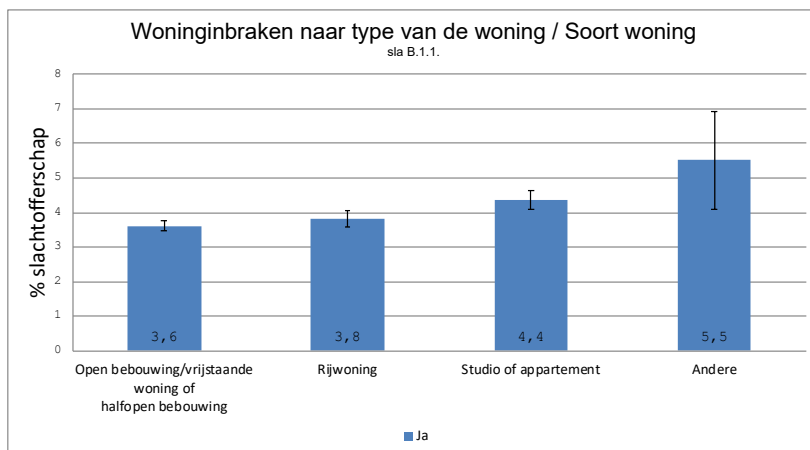

Op het niveau van de **typologie van de zones** stellen we weinig verschillen vast. Ongeacht de categorie waartoe de burgers behoren, heeft 7,0 à 8,0% te maken gehad met een inbraak op computer of smartphone. Een uitzondering hierop zijn de burgers die tot categorie 4 behoren. Daar bedraagt het percentage iets minder dan 7% bedraagt (6,7%).

4.3.3 Slachtofferschap van delicten naar type woning

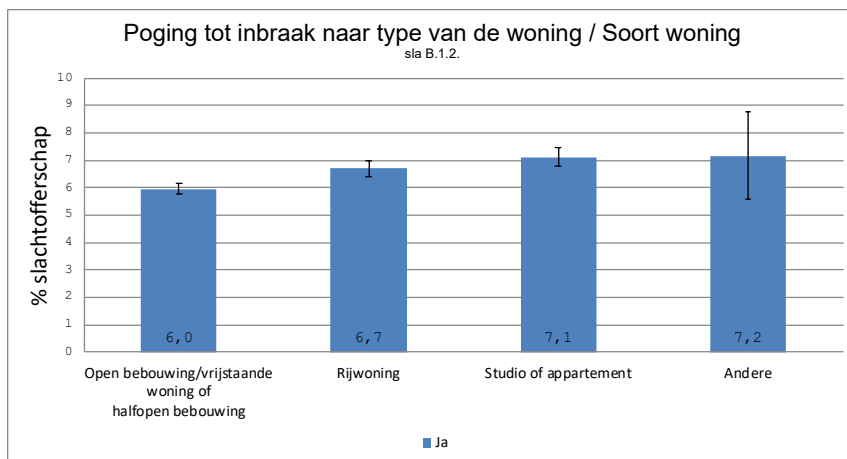
4.3.3.1 Woninginbraak

Uit de resultaten van deze enquête blijkt dat er vooral werd ingebroken bij de respondenten die in een studio of appartement wonen (4,4%). Respondenten die in een rijwoning of in een open of halfopen bebouwing wonen, werden hiervan het minst vaak slachtoffer (3,8% en 3,6%). De verschillen naargelang type woning zijn echter minimaal.

4.3.3.2 Poging tot woninginbraak

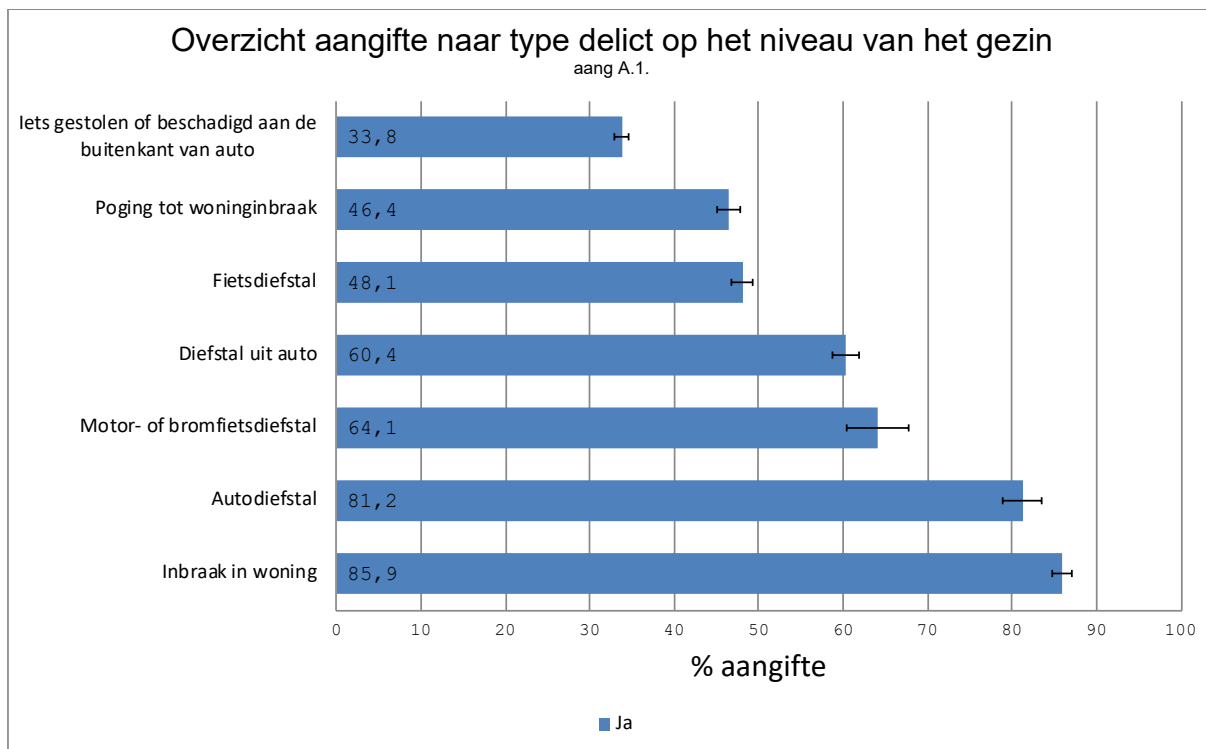
Studio's of appartementen vormen het vaakst het doelwit van inbraakpogingen (7,1%). Personen die een rijwoning of een (half)open bebouwing betrekken, werden hiervan het minst vaak slachtoffer (respectievelijk 6,7% en 6,0%). De verschillen naargelang type woning zijn echter minimaal.

4.3.4 Aangifte/klacht bij de politie

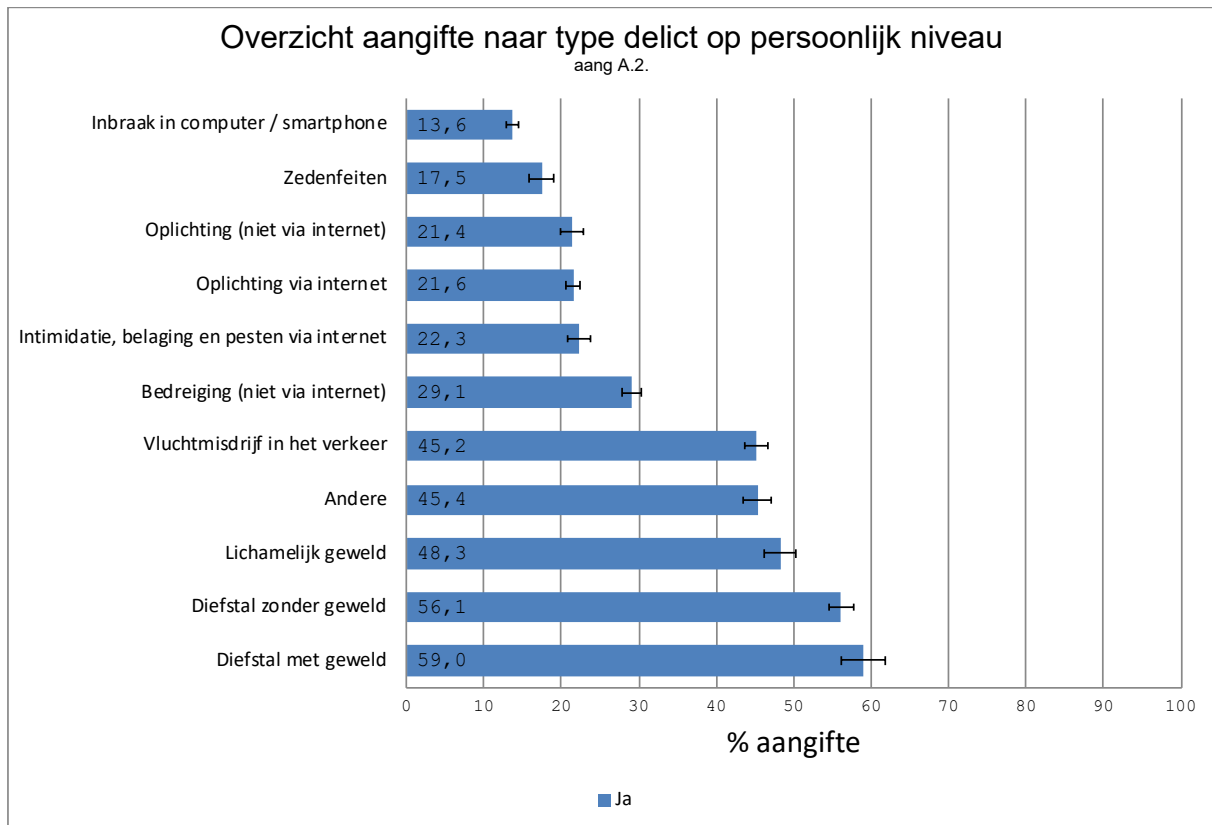
Voor de delicten op **gezinsniveau** werd voor zeven types delicten gevraagd of deze al dan niet bij de politie werden aangegeven. Het misdrijf dat het vaakst wordt aangegeven is "woninginbraak" (86%), gevolgd door "autodiefstal" (81%), "motor(fiets)diefstal" (64%) en "diefstal uit auto" (60%). Voor "fietsdiefstal" en "poging tot woninginbraak" volgt slechts aangifte in respectievelijk 48% en 46% van de gevallen. "Diefstal of beschadiging aan de buitenkant van de auto" maakt het minst vaak voorwerp uit van een klacht bij de politie (34%).

Wat is het werkelijke aantal criminele feiten? De politieke statistieken geven enkel de cijfers weer van het aantal geverbaliseerde (geregistreerde) criminele feiten. Een deel van de feiten valt erbuiten aangezien hiervan geen aangifte werd gedaan. Dit deel van de feiten wordt omschreven als het "dark number"; het aantal delicten zonder aangifte en dat aldus verborgen blijft voor de statistieken.

Het aantal klachten dat werd ingediend bij de politie en dat wordt gemeten aan de hand van de Veiligheidsmonitor, geeft een indicatie van dat dark number (het percentage delicten zonder aangifte). Aangezien de meldingsbereidheid voor "inbraak" en "autodiefstal" is gestegen, is het dark number gedaald (+/- 15%). Dit in tegenstelling tot "poging tot inbraak" en "vernietiging aan een auto" die minder vaak worden aangegeven, waardoor het dark number hoger is (respectievelijk 54% en 66%).

Voor de delicten op **persoonsniveau** werd voor tien types delicten gevraagd of deze al dan niet bij de politie werden aangegeven (ook voor de misdrijfcategorie "andere" werd dit gevraagd). Het misdrijf dat het vaakst wordt aangegeven is "diefstal met geweld" (59%), gevolgd door "diefstal zonder geweld" (56%). Voor "lichamelijk geweld" volgt aangifte in 48% van de gevallen en voor "vluchtmisdrijf in het verkeer" 45% van de keren. De overige misdrijven worden door minder dan 30% van de respondenten aangegeven bij de politie. "Zedenfeiten" en "inbraak in computer of smartphone" worden het minst vaak aangegeven (respectievelijk 18% en 14%).

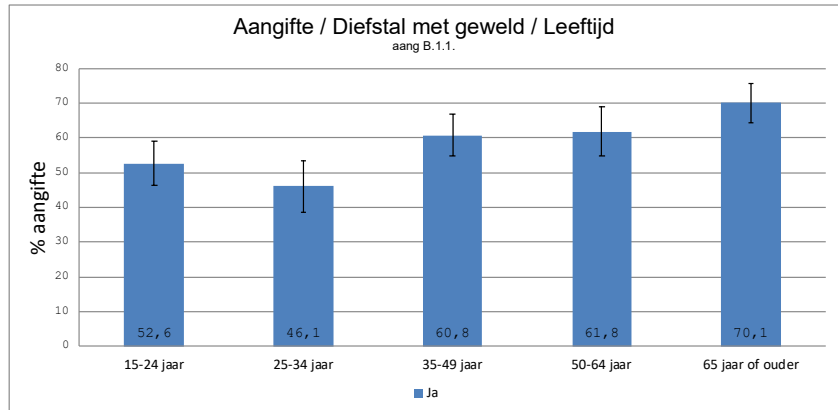
Het aangiftecijfer voor delicten op persoonsniveau is gemiddeld lager dan dat voor delicten op gezinsniveau. Dat heeft een hoger dark number (niet-geregistreerde criminaliteit) tot gevolg. Het delict dat het minst wordt aangegeven, namelijk inbraak in computer of smartphone, heeft een dark number van 86%!

4.3.5 Aangifte/klacht naar achtergrondkenmerken

4.3.5.1 Diefstal met geweld

59% van de burgers die te maken kregen met een diefstal waarbij geweld werd gepleegd, diende hiervoor klacht in bij de politie.

Het aangiftepercentage voor diefstal met geweld varieert naargelang de **leeftijd** van de respondent. Zo zijn het de 65-plussers die dit soort feit relatief het vaakst aangeven (70%). De 25-34 jarigen, daarentegen, doen dit het minst vaak (46%).

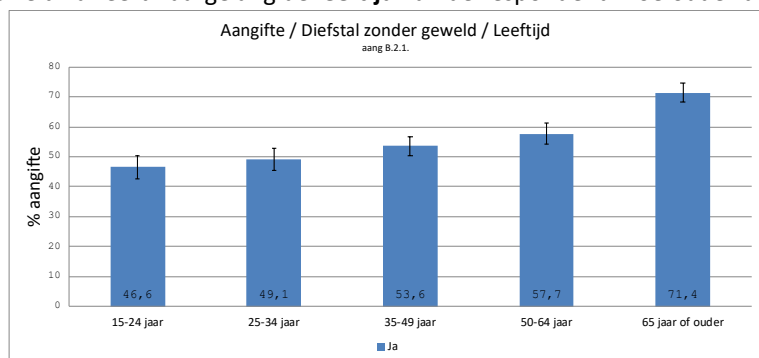
Voor wat betreft **geslacht** wordt deze misdrijfscategorie vaker aangegeven door vrouwen dan door mannen (63% tegenover 55%).

Op **niveau van de gewesten** stellen we vast dat in Vlaanderen dit type delict het vaakst wordt aangegeven bij de politie (64%). In Wallonië, daarentegen, wordt dit het minst vaak aangegeven (53%). In het Brussels Hoofdstedelijk Gewest bedraagt het aangiftepercentage 58%.

4.3.5.2 Diefstal zonder geweld

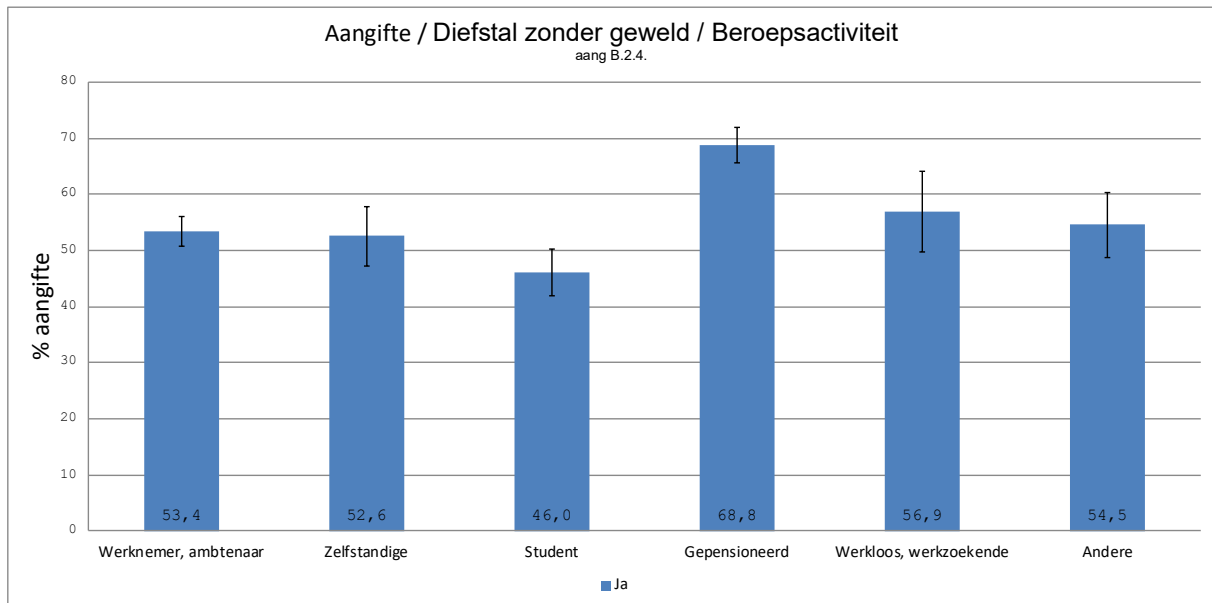
56% van de burgers die te maken kregen met een diefstal zonder geweld, diende hiervoor klacht in bij de politie.

Het aangiftecijfer voor diefstal zonder geweld varieert naargelang de **leeftijd** van de respondent. Hoe ouder de respondent, hoe meer hij geneigd is dit type delict aan te geven bij de politie. Zo zijn de jongeren tussen 15-24 jaar minder geneigd dit type feit aan te geven (47%), terwijl 71% van de 65-plussers hiervoor wel klacht indient bij de politie.

Voor wat betreft **geslacht** dient 59% van de vrouwen hiervoor klacht in, tegenover 53% van de mannen.

Naar **beroepsactiviteit** blijkt dat gepensioneerden hiervoor het vaakst klacht indienen (69%). Het zijn daarentegen de studenten die dit type delict het minst vaak aangeven (46%).

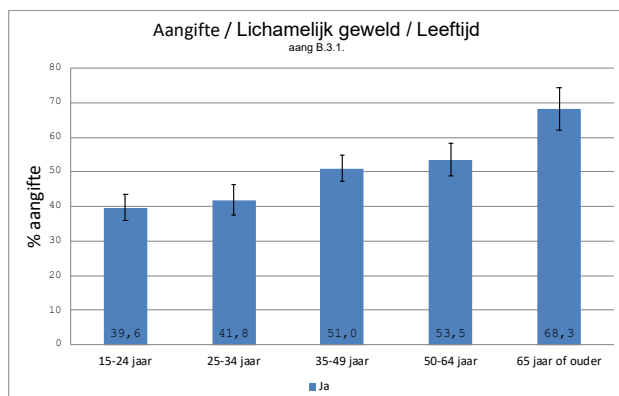
Wat betreft het aangiftecijfer op **gewestelijk niveau** wordt diefstal zonder geweld relatief het vaakst aangegeven in Vlaanderen (61%). In het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, daarentegen, wordt dit het minst vaak aangegeven (44%).

Op **provinciaal niveau** zijn de verschillen in aangiftepercentages minimaal. Voor de meeste provincies liggen de cijfers rond de 60%, behalve in de provincies Henegouwen, Namen en Brussel-Hoofdstad waar het aantal aangiften lager ligt (respectievelijk 53%, 48% en 44%).

Wat betreft het aantal aangiften naargelang **typologie van de zones**, zijn het de burgers uit de categorieën 3, 4 en 5 die relatief vaker klacht indienen voor diefstal zonder geweld (respectievelijk 64%, 60%) dan de burgers uit de categorieën 1 en 2 met de hoogste verstedelijkingsgraad (50%).

4.3.5.3 Lichamelijk geweld

48% van de burgers die te maken kregen met lichamelijk geweld heeft hiervoor aangifte gedaan.

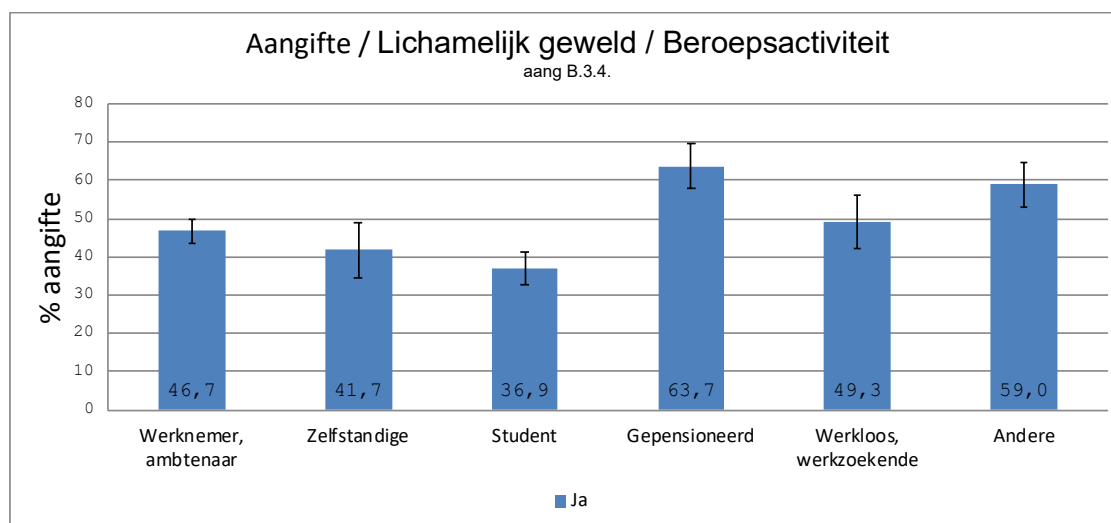

Het aangiftecijfer voor lichamelijk geweld varieert naargelang de **leeftijd** van de respondent. Hoe ouder de respondent, hoe meer hij geneigd is dit type delict aan te geven bij de politie. Zo zijn de jongeren tussen 15-24 jaar minder geneigd dit type feit aan te geven (40%), terwijl 68% van de 65-plussers hiervoor wel klacht indient bij de politie.

Voor wat betreft **geslacht** geeft 55% van de vrouwen hiervoor klacht in, tegenover 44% van de mannen.

Wat betreft het aangiftecijfer naargelang **opleidingsniveau** wordt lichamelijk geweld relatief het vaakst aangegeven door laaggeschoolden (54%). Personen die hoger onderwijs hebben genoten, dienen hiervoor relatief het minst vaak klacht in bij de politie (42%).

Naar **beroepsactiviteit** blijkt dat vooral gepensioneerden hiervoor klacht **indienen** (64%). Het zijn daarentegen de studenten en zelfstandigen die dit type delict het minst vaak aangeven (respectievelijk 37% en 42%).

Wat betreft het aangiftecijfer op **gewestelijk niveau** wordt lichamelijk geweld relatief het vaakst aangegeven in Wallonië (53%). In het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, daarentegen, wordt dit het minst vaak aangegeven (42%).

Wanneer we kijken naar het percentage aangiften op **provinciaal niveau**, dan blijkt dat 50 tot 55% van de respondenten uit de provincies Luik, Henegouwen, Namen, Limburg en Vlaams-Brabant het misdrijf lichamelijk geweld heeft aangegeven bij de politie. In de andere provincies schommelen de aangiftepercentages tussen 42 en 49%, behalve in Waals-Brabant waar het cijfer 33% bedraagt.

4.3.5.4 Bedreiging

29% van de burgers die bedreigd werden, diende hiervoor klacht in bij de politie.

Het aangiftecijfer voor bedreiging varieert naargelang de **leeftijd** van de respondent. Hoe ouder de respondent, hoe meer hij geneigd is dit type delict aan te geven bij de politie. Zo zijn de jongeren tussen 15-24 jaar minder geneigd dit type feit aan te geven (22%), terwijl 37% van de 65-plussers hiervoor wel klacht indient bij de politie.

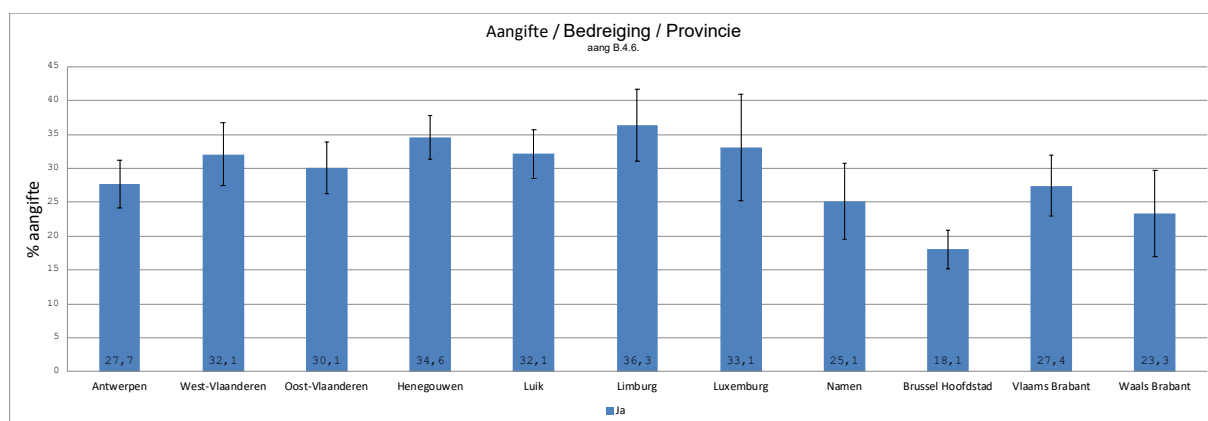
Voor wat betreft **geslacht** geeft 33% van de vrouwen hiervoor klacht in, tegenover 26% van de mannen.

Wat betreft het aangiftecijfer naargelang **opleidingsniveau** wordt bedreiging relatief het vaakst aangegeven door laaggeschoolden (35%). Respondenten die hoger onderwijs hebben genoten, dienen hiervoor relatief het minst vaak klacht in (24%).

Naar **beroepsactiviteit** blijkt dat vooral gepensioneerden aangifte doen (37%), terwijl studenten het minst vaak klacht indienen voor dit soort misdrijf (19%).

Wat betreft het aangiftecijfer op **gewestelijk niveau** wordt bedreiging relatief het vaakst aangegeven in Wallonië (32%). In het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, daarentegen, wordt dit het minst vaak aangegeven (18%).

Wanneer we kijken naar het percentage aangiften op **provinciaal niveau**, dan blijkt dat in Limburg het aangiftecijfer het hoogst ligt (36%). In Brussel-Hoofdstad en in Waals-Brabant ligt het percentage aangiften het laagst (respectievelijk 18% en 23%).

Wat betreft het aantal aangiften naargelang **typologie van de zones**, zijn het de burgers uit de categorieën 3, 4 en 5 die relatief vaker klacht indienen voor bedreiging (respectievelijk 32%, 33% en 34 %) dan de burgers uit de categorieën 1 en 2 met de hoogste verstedelijkingsgraad (respectievelijk 23% en 24%).

4.3.5.5 Vluchtmisdrijf in het verkeer

45% van de burgers die te maken kregen met vluchtmisdrijf in het verkeer deed hiervoor aangifte.

Het aangiftecijfer voor vluchtmisdrijf in het verkeer varieert naargelang de **leeftijd** van de respondent. De 65-plussers en de 35-49 jarigen geven vluchtmisdrijf in het verkeer het vaakst aan bij de politie (respectievelijk 50% en 49%). Daarentegen is het aangiftepercentage bij de jongeren tussen 15-24 jaar het laagst (38%).

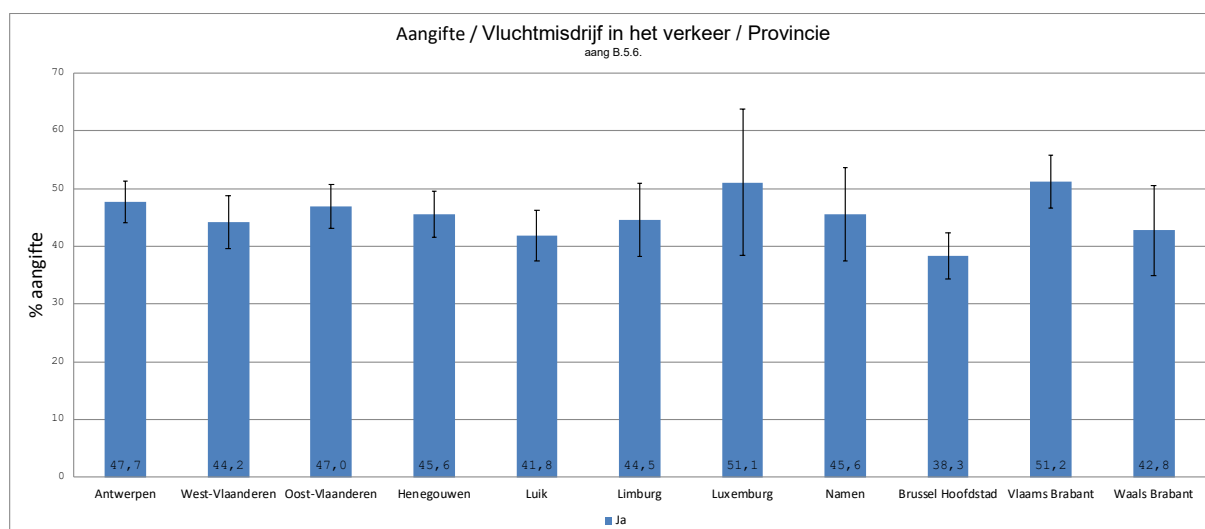
Wanneer we kijken naar het aantal aangiften naargelang **geslacht**, dan blijkt dat dit soort delict vaker wordt aangegeven door vrouwen dan door mannen (47% tegenover 44%).

Naar **opleidingsniveau** zijn het de respondenten die hoger secundair onderwijs hebben genoten die vluchtmisdrijf in het verkeer relatief het vaakst aangeven bij de politie (48%). De aangiftecijfers bij hooggeschoolden en laaggeschoolden zijn nagenoeg gelijk (43%).

Naar **beroepsactiviteit** blijkt dat vooral gepensioneerden hiervoor aangifte doen (48%). De percentages aangiften bij loontrekkenden/ambtenaren en zelfstandigen liggen net iets lager (47%). Bij studenten ligt het aangiftecijfer relatief het laagst voor dit type delict (35%).

Wat betreft het aangiftecijfer op **gewestelijk niveau** wordt vluchtmisdrijf in het verkeer relatief het vaakst aangegeven in Vlaanderen (47%). In het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, daarentegen, wordt dit het minst vaak aangegeven (38%).

Wanneer we kijken naar het percentage aangiften op **provinciaal niveau**, dan blijkt dat in Luxemburg en Vlaams-Brabant het aangiftecijfer relatief het hoogst ligt (51%). In Brussel-Hoofdstad en in Waals-Brabant ligt het percentage aangiften het laagst (respectievelijk 38% en 43%).

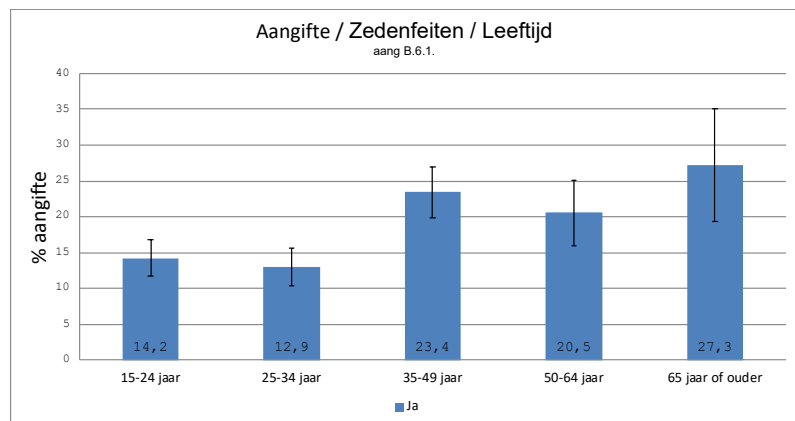
Wat betreft het aantal aangiften naargelang **typologie van de zones**, zijn het de burgers uit de categorieën 3 en 4 die relatief het vaakst klacht indienen voor vluchtmisdrijf in het verkeer (respectievelijk 47% en 49%). Bij de respondenten uit de categorieën 1 en 2 ligt het aangiftecijfer het laagst (respectievelijk 42% en 41%).

4.3.5.6 Zedenfeiten

18% van de burgers die slachtoffer waren van zedenfeiten, diende hiervoor klacht in bij de politie.

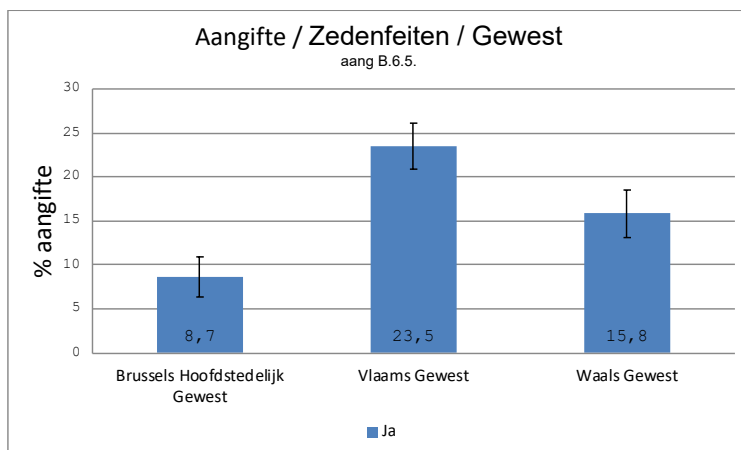
Wat betreft **leeftijd** stellen we vast dat het aangiftecijfer voor zedenfeiten hoger ligt bij de 35-49 jarigen (23%) en de 65-plussers (25%) dan bij de andere leeftijdsgroepen. De 25-34 jarigen diene hiervoor het minst vaak klacht in (14%).

Voor wat betreft **geslacht** worden zedenfeiten vaker aangegeven door mannen dan door vrouwen (24% tegenover 16%).

Wat het aangiftepercentage betreft naargelang **opleidingsniveau**, blijkt dat 24% van de laaggeschoolden dit soort feit heeft aangegeven. Bij de respondenten die hoger secundair onderwijs of hoger onderwijs hebben genoten, bedraagt het aangiftecijfer respectievelijk 18% en 15%.

Naar **beroepsactiviteit** blijkt dat gepensioneerden het vaakst aangifte doen (28%), terwijl studenten het minst vaak klacht indienen voor dit soort misdrijf (14%). Bij de loontrekkenden/ambtenaren en de zelfstandigen bedraagt het cijfer respectievelijk 18% en 20%.

Wat betreft het aangiftecijfer op **gewestelijk niveau** worden zedenfeiten relatief het vaakst aangegeven in Vlaanderen (24%). In het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, daarentegen, wordt dit het minst vaak aangegeven (9%). Het aangiftepercentage voor zedenfeiten in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest ligt bijna tweemaal lager dan in Wallonië (16%) en bijna driemaal lager dan in Vlaanderen.

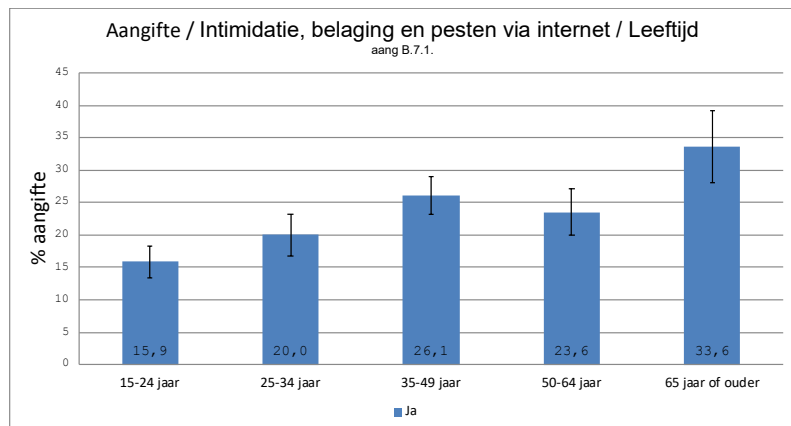
Wanneer we kijken naar het percentage aangiften op **provinciaal niveau**, dan blijkt dat in Limburg het aangiftecijfer relatief het hoogst ligt (31%). In Brussel-Hoofdstad, Namen en Waals-Brabant ligt het percentage aangiften het laagst (respectievelijk 9%, 10% en 12%).

Wat betreft het aangiftecijfer volgens **typologie van de zones**, zijn het de burgers van categorie 3 die relatief het vaakst klacht indienen voor zedenfeiten (24%) terwijl de burgers van categorie 1 hiervoor het minst vaak aangifte doen (14%).

4.3.5.7 Intimidatie, belaging en pesten via internet

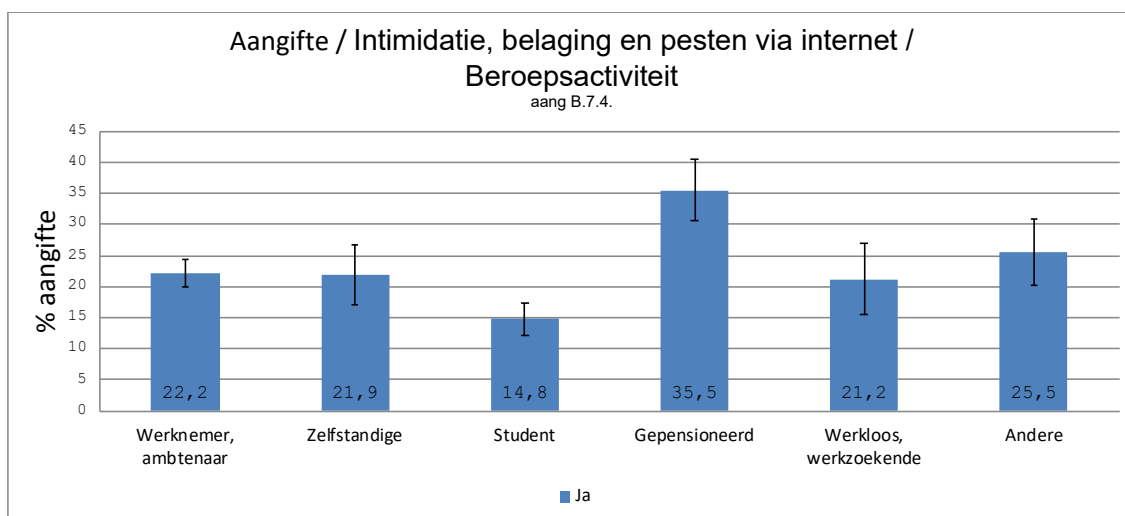
22% van de burgers die te maken kregen met intimidatie, belaging en pesten via internet, diende hiervoor klacht in bij de politie.

Wat betreft **leeftijd** stellen we vast dat het aangiftecijfer voor intimidatie, belaging en pesten via internet hoger ligt bij de 35-49 jarigen (26%) en de 65-plussers (34%) dan bij de andere leeftijdsgroepen. Hoewel personen tussen 25-34 jaar het vaakst slachtoffer worden van dit type misdrijf (zie supra), dienen zij hiervoor het minst vaak klacht in bij de politie (16%). Het omgekeerde geldt voor de 65-plussers.

Naar **opleidingsniveau** stellen we vast dat het aangiftepercentage bij laaggeschoolden (26%) hoger ligt dan bij de andere respondenten (22% voor de respondenten die hoger secundair onderwijs genoten en 19% voor zij die hoger onderwijs genoten).

Naar **beroepsactiviteit** blijkt dat gepensioneerden het vaakst aangifte doen (35%), terwijl studenten het minst vaak klacht indienen voor dit soort misdrijf (15%). Bij de loontrekkenden/ambtenaren en de zelfstandigen bedraagt het cijfer (22%).

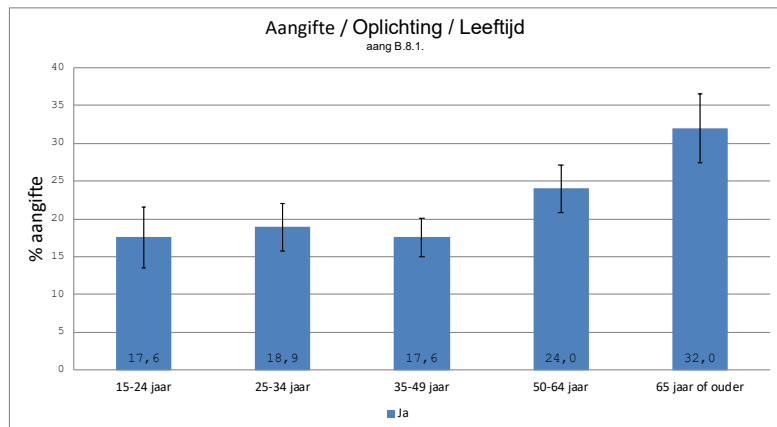

Op **gewestelijk niveau** is het aangiftecijfer in Vlaanderen en in Wallonië nagenoeg gelijk (23%). In het Brussels Hoofdstedelijk Gewest ligt het percentage relatief veel lager (15%).

4.3.5.8 Oplichting (niet via internet)

21% van de burgers die slachtoffer werden van oplichting (niet via internet), diende hiervoor klacht in bij de politie.

Wat betreft **leeftijd** stellen we vast dat het aangiftecijfer voor oplichting hoger ligt bij de 50-64 jarigen (24%) en de 65-plussers (32%) dan bij de andere leeftijdsgroepen. De 65-plussers geven dit misdrijf bijna tweemaal vaker aan bij de politie dan de jongeren tussen 15-24 jaar.

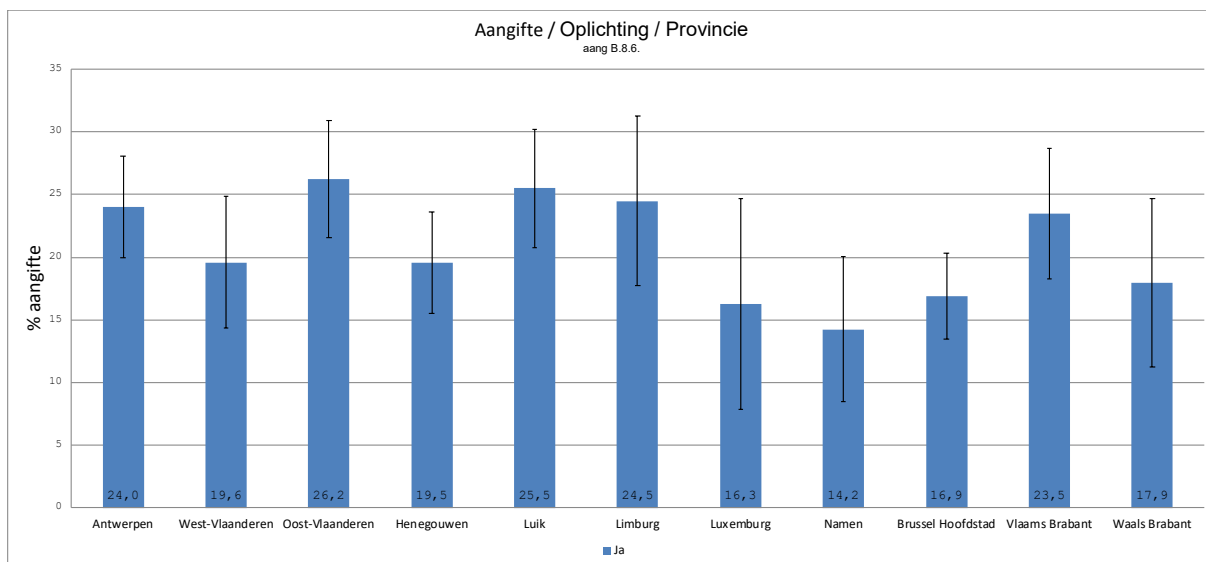
Voor wat betreft **geslacht** dient 20% van de vrouwen hiervoor klacht in, tegenover 23% van de mannen.

Wat betreft het aangiftecijfer naargelang **opleidingsniveau** wordt oplichting relatief het vaakst aangegeven door laaggeschoolden (29%). Respondenten die hoger onderwijs genoten, dienen hiervoor relatief het minst vaak klacht in (17%).

Naar **beroepsactiviteit** blijkt dat vooral gepensioneerden hiervoor klacht indienen (33%). Het zijn daarentegen de studenten en zelfstandigen die dit type delict het minst vaak aangeven (respectievelijk 16% en 17%).

Wat betreft het aangiftecijfer op **gewestelijk niveau** wordt oplichting relatief het vaakst aangegeven in Vlaanderen (24%). In het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, daarentegen, dient men hiervoor het minst vaak klacht in (17%).

Wanneer we kijken naar het percentage aangiften op **provinciaal niveau**, dan blijkt dat in Oost-Vlaanderen, Luik en Limburg het aangiftecijfer het hoogst ligt (respectievelijk 26%, 25% en 24%). In Namen ligt het percentage aangiften het laagst (14%).

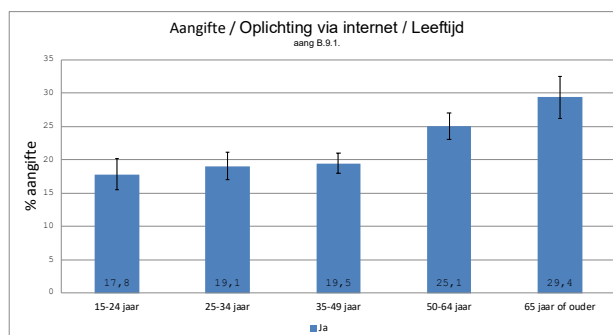

Wat betreft het aangiftecijfer volgens **typologie van de zones**, zijn het de burgers van de categorieën 1 en 3 die relatief het vaakst klacht indienen voor oplichting (25%). Bij de burgers van categorie 2 ligt het aantal aangiften het laagst (17%).

4.3.5.9 Oplichting via internet

22% van de burgers die te maken kregen met oplichting via internet, deed hiervoor aangifte bij de politie.

Wat betreft **leeftijd** stellen we vast dat het aangiftecijfer voor oplichting via internet hoger ligt bij de 50-64 jarigen (25%) en de 65-plussers (29%) dan bij de andere leeftijdsgroepen. Bij de jongeren tussen 15-24 jaar heeft 18% aangifte gedaan voor oplichting via internet.

Wat betreft het aangiftecijfer naargelang **opleidingsniveau** wordt oplichting via internet relatief het vaakst aangegeven door laaggeschoolden (25%). Respondenten die hoger onderwijs genoten, daarentegen, dienen hiervoor relatief het minst vaak klacht in (20%).

Naar **beroepsactiviteit** blijkt dat gepensioneerden het vaakst aangifte doen (29%), terwijl zelfstandigen en studenten het minst vaak klacht indienen voor dit soort misdrijf (respectievelijk 16% en 17%).

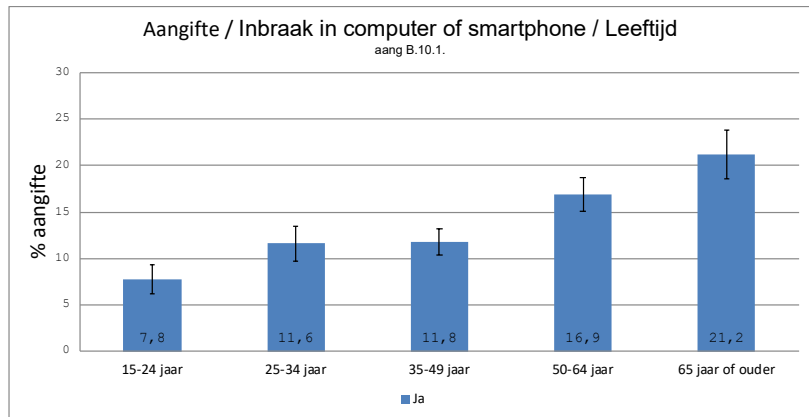
Wat betreft het aangiftecijfer op **gewestelijk niveau** wordt oplichting via internet relatief het vaakst aangegeven in Vlaanderen (24%). In Wallonië, daarentegen, wordt dit het minst vaak aangegeven (18%).

Op **provinciaal niveau** is het aantal aangiften het hoogst in Antwerpen, West-Vlaanderen en Oost-Vlaanderen (25%). In Luxemburg en Namen werd er dan weer het minst vaak aangifte gedaan van oplichting via internet (respectievelijk 16% en 15%).

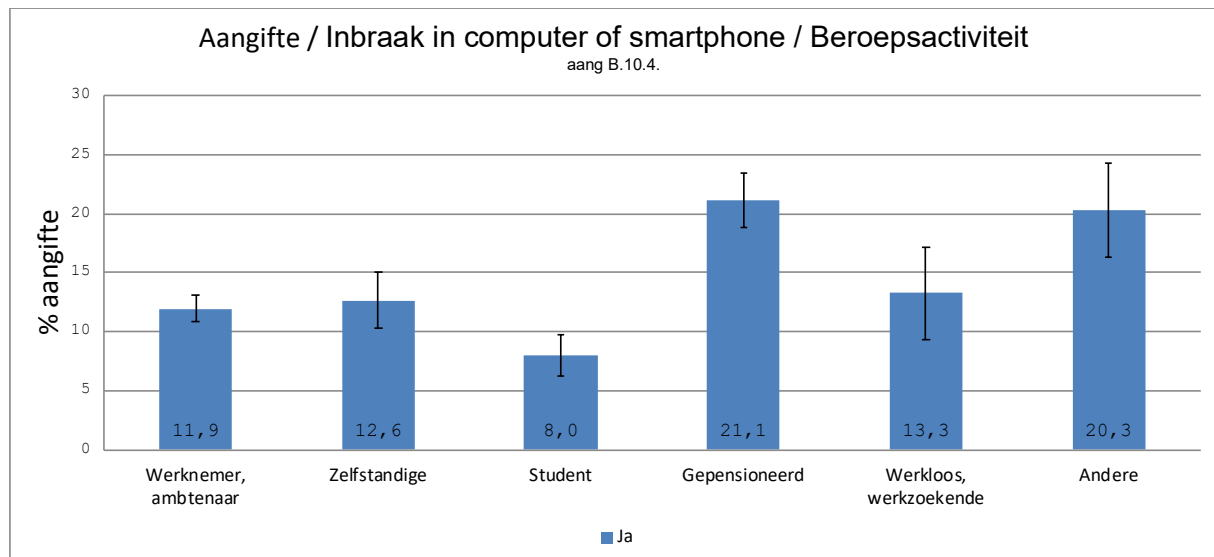
4.3.5.10 Inbraak in computer of smartphone

14% van de respondenten die te maken kregen met inbraak in computer of smartphone, heeft dit delict aangegeven.

Wat betreft **leeftijd** stellen we vast dat dit delict vaker wordt aangegeven door 50-64 jarigen (17%) en 65-plussers (21%) dan door de andere leeftijdsgroepen. Bij de 15-24 jarigen bedraagt het aangiftecijfer slechts 8%.

Naar **beroepsactiviteit** blijkt dat inbraak in computer of smartphone vooral wordt aangegeven door gepensioneerden (21%). Studenten geven dit soort misdrijf het minst vaak aan (8%). Met andere woorden, het aangiftepercentage bij gepensioneerden ligt bijna driemaal zo hoog als bij studenten. Bij loontrekkenden/ambtenaren en zelfstandigen bedraagt het aangiftecijfer 12%.

Op **gewestelijk niveau** wordt inbraak in computer of smartphone relatief het minst vaak aangegeven in Wallonië (10%). In Vlaanderen ligt het aantal aangiften het hoogst (16%).

Wanneer we kijken naar het percentage aangiften op **provinciaal niveau**, dan blijkt dat in Limburg het meest klacht wordt ingediend voor inbraak in computer of smartphone (36%). In Namen, Waals-Brabant en Luik ligt het percentage aangiften het laagst (respectievelijk 6%, en 10% voor de laatste twee).

4.3.6 Aangifte/klacht naar achtergrondkenmerken

4.3.6.1 Woninginbraak

86% van de burgers in wier woning werd ingebroken, diende hiervoor klacht in bij de politie. Voor dit soort misdrijf wordt dan ook het meest aangifte gedaan.

Naargelang het type woning stellen we vast dat de aangiftecijfers voor inbraak lichtjes verschillen. Personen die een (half)open bebouwing betrekken, dienen hiervoor het vaakst klacht in bij de politie (89%). Het aangiftepercentage voor respondenten die in een rijwoning wonen, bedraagt 83% en voor zij die een studio of appartement betrekken 81%.

4.3.6.2 Poging tot woninginbraak

46% van de respondenten die slachtoffer werden van een poging tot woninginbraak, deed hiervoor aangifte bij de politie. Voor wat het aantal aangiften betreft, toonden de resultaten aan dat er geen significant verschil is naargelang het type woning.

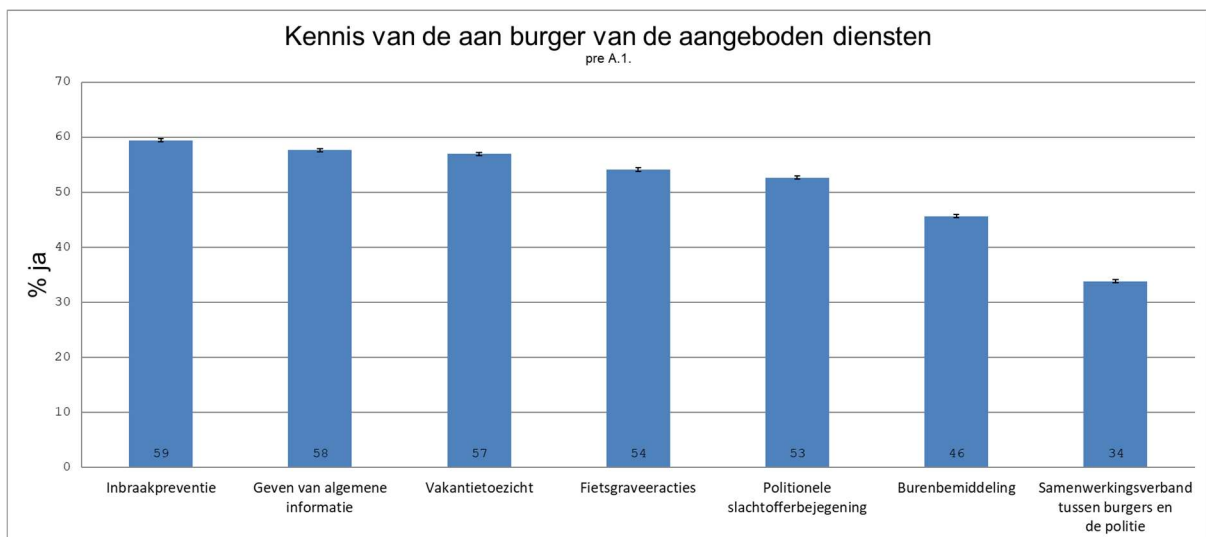
4.4 Preventie

4.4.1 Algemene beschouwingen

Aan de respondenten werd gevraagd of zij van het bestaan afwisten van bepaalde diensten die hun gemeente of hun zone hen aanbood. De bevroagde diensten staan in de tabel hieronder.

We merken op dat het de diensten betreffende de buurtbemiddeling en het bestaan van een samenwerkingsakkoord tussen de burgers en de politie lijken te zijn die het minst bekend zijn bij de respondenten, met kennispercentages van respectievelijk 46% en 34%. De aangeboden diensten binnen de zones en/of gemeenten die het meest bekend zijn bij de burgers, zijn de diensten betreffende inbraakpreventie met een score van 59%, de gemeentelijke/zonale algemene informatie met 58% en de diensten verbonden met het vakantietoezicht met een score van 57%.

De diensten voor het graveren van fietsen en de diensten betreffende de politionele slachtofferbejegening volgen op de voet met respectievelijk 57% en 54%.

Er werden drie preventiemodules geanalyseerd volgens achtergrondkenmerken teneinde na te gaan welke groep van burgers het meest op de hoogte is van de aangeboden diensten. Het gaat om de volgende diensten:

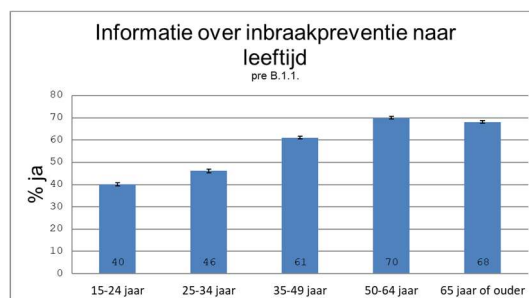
- Preventie van woninginbraken
- Politionele slachtofferbejegening
- Samenwerkingsverband tussen burgers en politie

4.4.2 Preventie tegen woninginbraken volgens persoonsgegevens

4.4.2.1 Vergelijking op basis van leeftijdsschijf

Uit de grafiek blijkt dat de laagste leeftijdscategorieën het minst op de hoogte zijn van het bestaan van diensten betreffende inbraakpreventie, vermits de categorieën 15-24 jaar en 25-34 jaar respectievelijk een kennispercentage van 40% en 46% behalen.

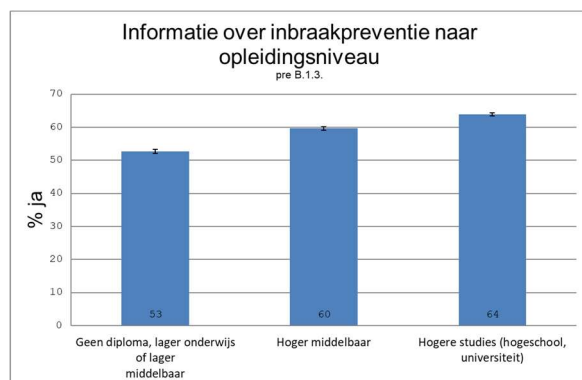
De hogere leeftijdscategorieën daarentegen zijn het best op de hoogte van het bestaan van een dergelijke dienst, vermits de categorieën 50-64 jaar en 65 jaar en ouder een score behalen van respectievelijk 70% en 68%.

4.4.2.2 Vergelijking op basis van geslacht

Er is een scoreverschil op te merken tussen de respondenten van beide geslachten (61% voor de mannen tegenover 58% voor de vrouwen). Men kan dus stellen dat mannen beter op de hoogte zijn van het bestaan van een informatiedienst betreffende inbraakpreventie dan vrouwen.

4.4.2.3 Vergelijking op basis van opleidingsniveau

De respondenten met een hoger studieniveau krijgen een hoger kennispercentage, vermits de categorieën "hoger secundair onderwijs" en "hoger onderwijs (hogeschool of universiteit)" respectievelijk een score van 60% en 64% behalen.

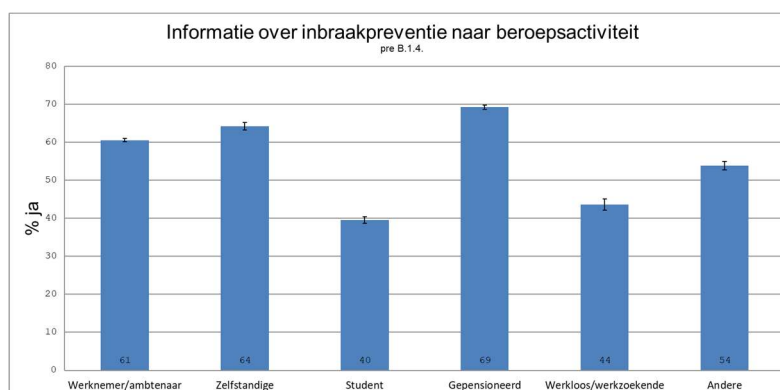
De respondenten met een studieniveau lager dan deze 2 categorieën behalen een score van 53%.

Men kan dus stellen dat de respondenten met een hoger studieniveau beter op de hoogte zijn van het bestaan van dienst(en) betreffende inbraakpreventie.

4.4.2.4 Vergelijking op basis van beroepsactiviteit

In overeenkomst met de vergelijking op basis van leeftijdscategorieën lijken gepensioneerden het best op de hoogte te zijn van het bestaan van een dergelijke dienst, vermits zij een score van 69% behalen.

Werknemers/ambtenaren en zelfstandigen behalen een score van respectievelijk 61 en 64%.

Studenten zijn het minst op de hoogte met een score van 40%, op de voet gevolgd door de categorie "werklozen/werkzoekenden" die een score van 44% behaalt.

4.4.2.5 Geografische vergelijking

De respondenten afkomstig uit het Vlaamse Gewest behalen de hoogste score waarbij 67% beweert op de hoogte te zijn van het bestaan van een preventiedienst tegen inbraken in hun gemeente/zone. Daarna volgen de respondenten afkomstig uit het Waalse Gewest met een score van 51% en die afkomstig uit het Brussels Hoofdstedelijk Gewest met 41%.

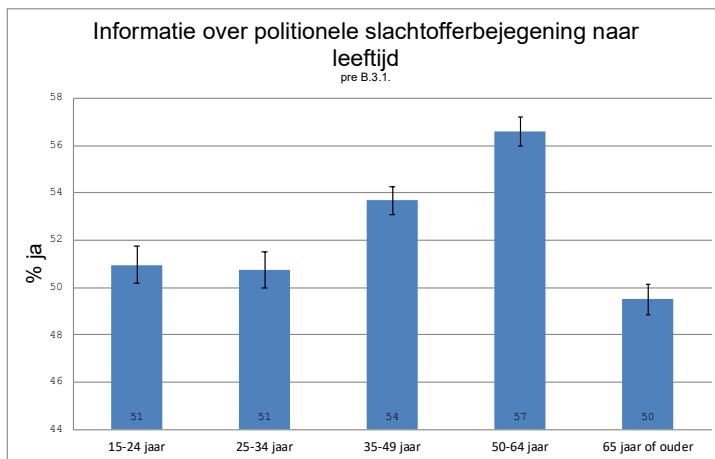
Net zoals voorgaande zijn de respondenten die de hoogste scores behalen, de respondenten afkomstig uit de provincie Oost-Vlaanderen met een score van 69% en die afkomstig uit de provincies Antwerpen, Limburg en Vlaams-Brabant met een score van 68%.

Daarna volgen de respondenten afkomstig uit de provincies Waals-Brabant, Luik en Henegouwen met respectievelijke scores van 55%, 52% en 50%. De respondenten afkomstig uit Brussel-Hoofdstad behalen de laagste score met 41%.

Men kan dus stellen dat de respondenten van het Vlaamse Gewest beter op de hoogte zijn van het bestaan van dienst(en) betreffende inbraakpreventie dan de respondenten uit het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

4.4.3 Politie slachtofferbejegening

4.4.3.1 Vergelijking op basis van leeftijdsschijf

Uit deze grafiek blijkt dat de leeftijdscategorie van 50-64 jaar de hoogste score behaalt, namelijk 57%. Er is echter geen groot verschil tussen de categorieën 15-24 jaar, 25-34 jaar en 35-49 jaar, vermits zij respectievelijk een percentage van 51% behalen wat de twee eerste categorieën betreft en 54% wat de derde categorie betreft. Er is geen significant verschil tussen de categorieën 15-24 jaar en 25-34 jaar.

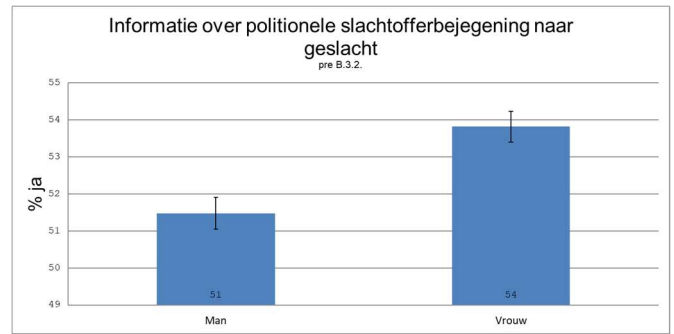
Men kan eveneens stellen dat de respondenten van 65 jaar en ouder (50%) het minst op de hoogte zijn van het bestaan

van informatiedienst(en) betreffende politie slachtofferbejegening.

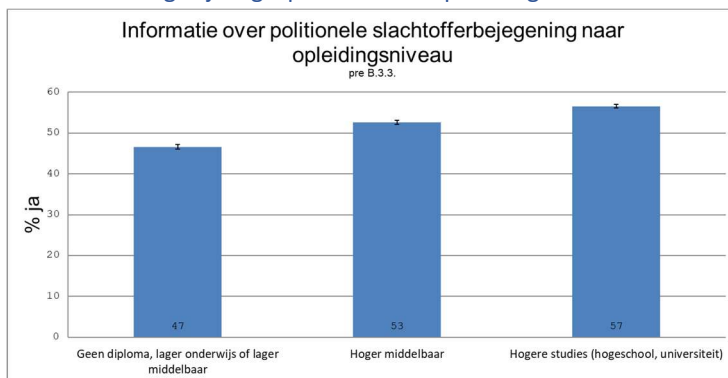

4.4.3.2 Vergelijking op basis van geslacht

Uit deze grafiek blijkt dat er een scoreverschil op te merken valt tussen de respondenten van beide geslachten (51% voor de mannen tegenover 54% voor de vrouwen). Men kan dus stellen dat vrouwen beter op de hoogte zijn van het bestaan van informatiedienst(en) betreffende politionele slachtofferbejegening dan mannen.

4.4.3.3 Vergelijking op basis van opleidingsniveau

De respondenten met een hoger studieniveau krijgen een hoger kennispercentage, vermits de categorieën "hoger secundair onderwijs" en "hoger onderwijs (hogeschool of universiteit)" respectievelijk een score van 53% en 57% behalen.

De respondenten met een studieniveau lager dan deze 2 categorieën behalen een score van 47%.

Men kan dus stellen dat de respondenten met een hoger studieniveau beter op de hoogte zijn van het bestaan van informatiedienst(en) betreffende politionele slachtofferbejegening.

4.4.3.4 Vergelijking op basis van beroepsactiviteit

Werknemers/ambtenaren en zelfstandigen behalen de beste scores, namelijk een score van respectievelijk 54 en 57%. Daarna volgen studenten en gepensioneerden met een score van 50% et 51%.

De "werklozen/werkzoekenden" zijn het minst op de hoogte met een score van 48%.

Men kan stellen dat de zelfstandigen het best op de hoogte zijn van het bestaan van dienst(en) betreffende informatie over politionele slachtofferbejegening, terwijl de "werklozen/werkzoekenden" het minst op de hoogte zijn.

4.4.3.5 Geografische vergelijking

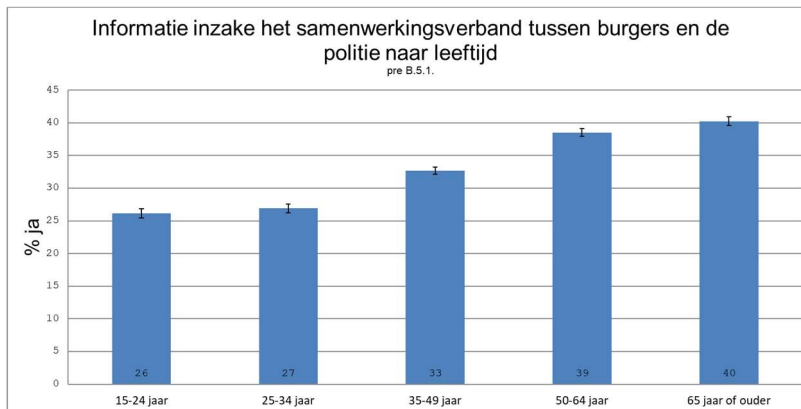
Men kan stellen dat de respondenten van het Vlaamse Gewest (57%) beter op de hoogte zijn van het bestaan van dienst(en) betreffende informatie over politionele slachtofferbejegening dan de respondenten uit het Waalse Gewest (47%) en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (46%).

In overeenkomst met het vorige punt zijn de respondenten die de hoogste scores behalen, de respondenten afkomstig uit de provincie Oost-Vlaanderen, Limburg en Antwerpen met een score van 58%. De respondenten afkomstig uit de provincie West-Vlaanderen volgen op de voet vermits zij een score van 57% behalen.

Daarna volgen de respondenten afkomstig uit de provincie Luik met 48% en de respondenten afkomstig uit de provincies Waals-Brabant, Namen en Luxemburg met een score van 47%.

4.4.4 Samenwerkingsakkoord tussen de burgers en de politie

4.4.4.1 Vergelijking op basis van leeftijdsschijf

Het zijn de oudste respondenten die het best op de hoogte zijn van het bestaan van een samenwerkingsprotocol, vermits de categorie 50-64 jaar en de categorie 65 jaar en ouder een score behalen van respectievelijk 39 en 40%.

Men kan dus stellen dat de respondenten van 65 jaar en ouder (40%) het best op de hoogte zijn

van het bestaan van informatie over de samenwerking tussen de burgers en de politie.

4.4.4.2 Vergelijking op basis van geslacht

Het blijkt dat er een scoreverschil op te merken valt tussen de respondenten van beide geslachten (35% voor de mannen tegenover 33% voor de vrouwen). Men kan dus stellen dat de mannen iets beter op de hoogte zijn van het bestaan van informatie over de samenwerking tussen de burgers en de politie dan de vrouwen.

4.4.4.3 Vergelijking op basis van beroepsactiviteit

In overeenkomst met de resultaten per leeftijdsgroep behalen de gepensioneerden de beste resultaten met een score van 40%. Statistisch gezien kan men stellen dat de gepensioneerden het best op de hoogte zijn van het bestaan van informatie over een samenwerkingsakkoord tussen de burgers en de politie.

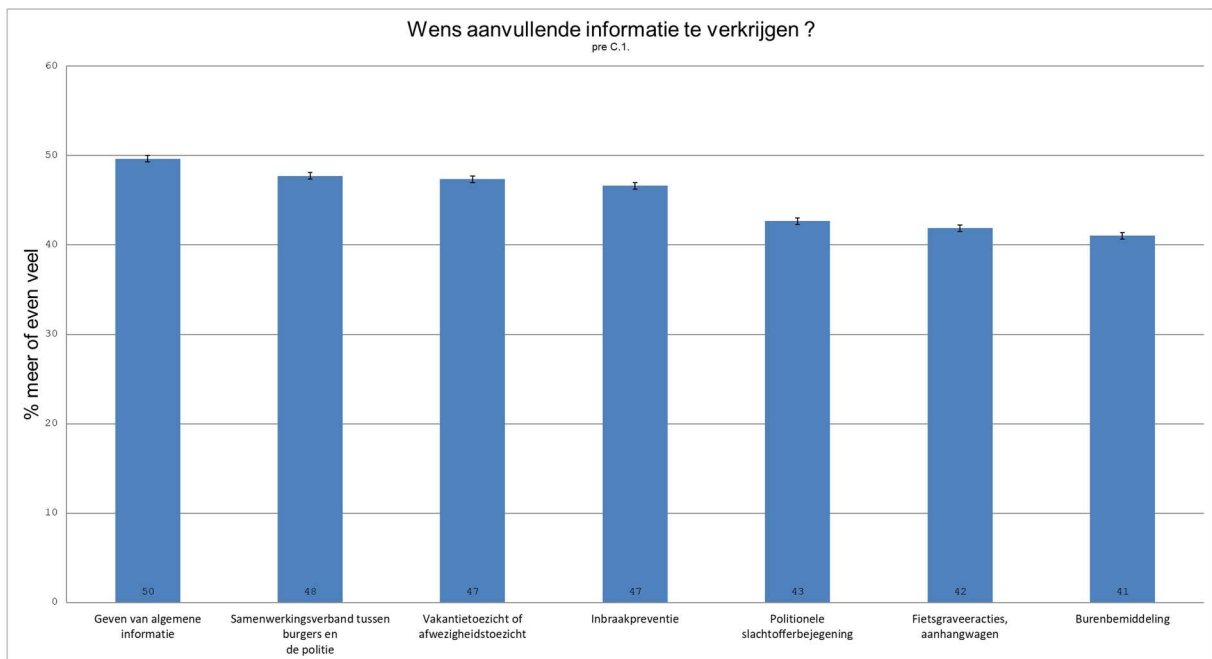
4.4.4.4 Geografische vergelijking

Men kan stellen dat de respondenten van het Vlaamse Gewest beter op de hoogte zijn (44%) van het bestaan van informatie over een samenwerkingsakkoord tussen de burgers en de politie dan de respondenten uit het Waalse Gewest (21%) en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (16%).

De respondenten die de hoogste scores behalen zijn afkomstig uit de provincies Antwerpen en Limburg met een score van 49%. De respondenten afkomstig uit de provincies Oost- en West-Vlaanderen en Vlaams-Brabant volgen op de voet, vermits zij respectievelijk de score van 46%, 38% en 36% behalen.

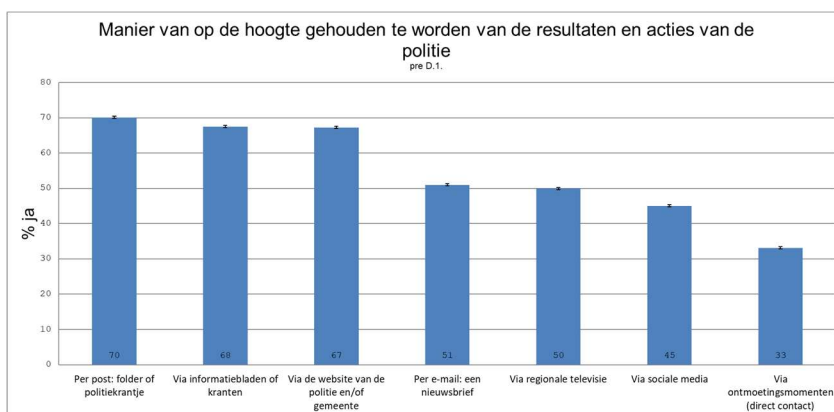
De Waalse respondenten afkomstig uit de provincies Henegouwen, Luxemburg en Waals-Brabant hebben een ex aequo met een score van 21%, op de voet gevolgd door de provincies Luik en Namen met respectievelijke scores van 20% en 19%.

4.4.5 Wens om aanvullende informatie te verkrijgen

De helft van de respondenten wenst meer (of even veel) informatie te verkrijgen over de diensten die de politiezone of de gemeente aanbiedt. Het gaat dan meer in het bijzonder om informatie over het "samenwerkingsverband tussen burgers en de politie" (48%), het "vakantietoezicht" (47%) en "inbraakpreventie" (47%).

Wat betreft de manier waarop de respondenten graag op de hoogte worden gehouden van de diensten en acties van de politie, verkiest het merendeel "per post", "via informatiebladen of kranten" of "via de website van de politie" (+/- 70%).

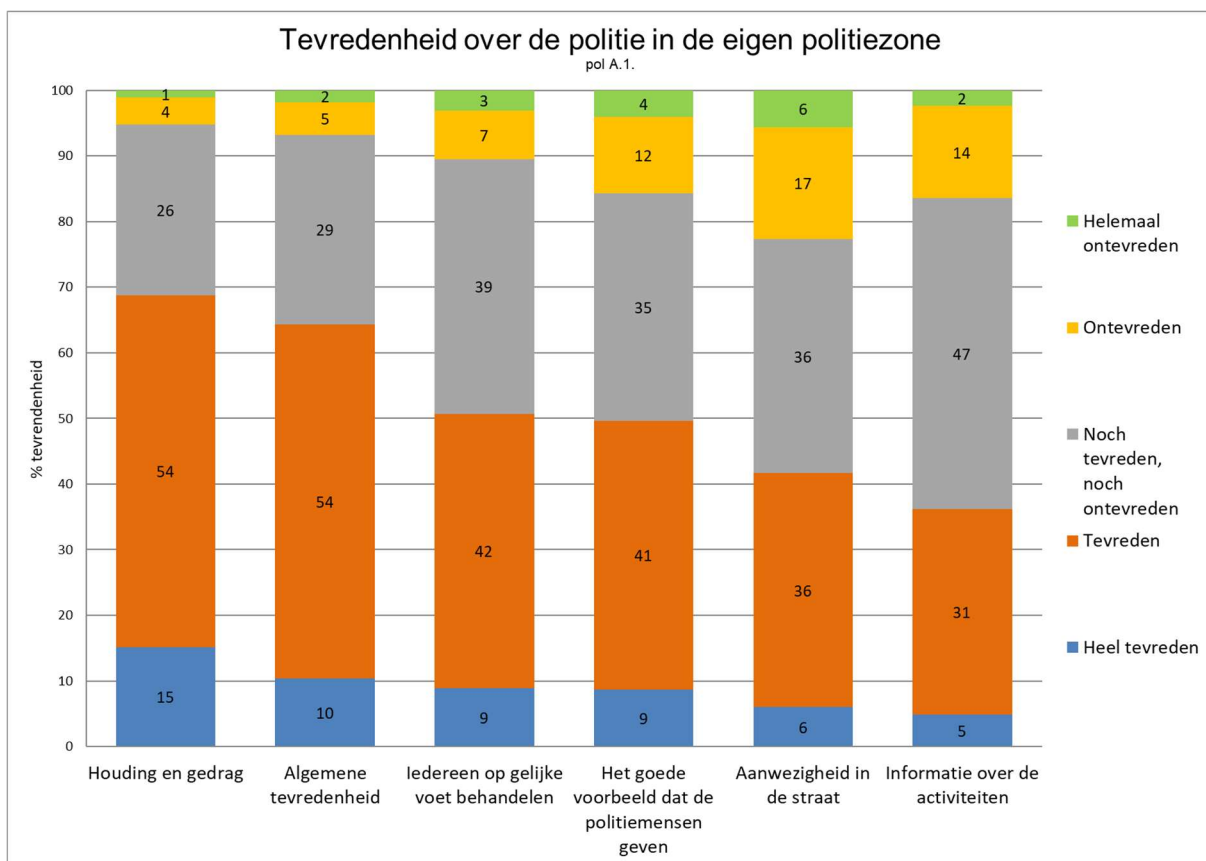
De helft van de respondenten wenst deze informatie "per e-mail" of "via regionale televisie" te ontvangen.

Slechts een derde van de ondervraagde personen verkiest om "via direct contact" op te hoogte te worden gehouden van de resultaten en acties van de politie.

4.5 Waardering van de werking van de politiediensten in de eigen politiezone

4.5.1 Teverredenheid over de politie van de eigen zone

De tevredenheid van de burgers over hun eigen politiezone en het functioneren van de politie werd bevestigd in de Veiligheidsmonitor. De burgers uitten hun tevredenheid over zes types van politieoptreden of -gedrag: 1. de houding en het gedrag van de politie ten opzichte van de burgers, 2. de algemene werking van de politie, 3. de gelijke behandeling van de burgers, 4. de voorbeeldfunctie van de politie, 5. de aanwezigheid van de politie op straat en 6. de informatie die aan de bevolking wordt gegeven over de politieactiviteiten.

Wat betreft **de houding en het gedrag van de politie ten opzichte van de burgers**, geeft 69% van de respondenten aan tevreden tot zeer tevreden te zijn, terwijl 5,2% meldt ontevreden of zeer ontevreden te zijn.

Wat **het algemeen functioneren van de politie** betreft, geeft 64% van de burgers aan tevreden of zeer tevreden te zijn over de manier waarop de politie werkt, terwijl 6,7% aangeeft ontevreden of zeer ontevreden te zijn.

Wat **de gelijke behandeling van burgers door de politie** betreft, geeft 51% van de respondenten aan tevreden tot zeer tevreden te zijn, terwijl 11% aangeeft ontevreden of zeer ontevreden te zijn.

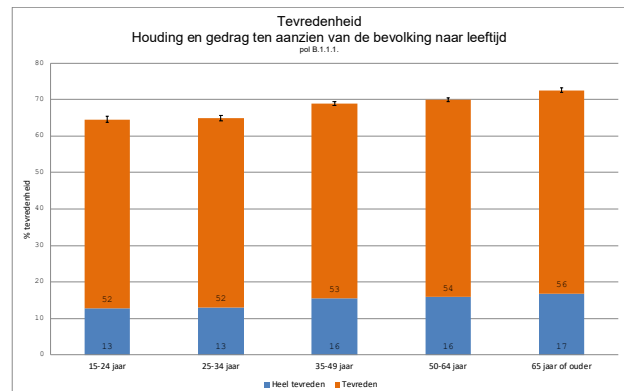
Wat **de voorbeeldfunctie van de politie** betreft, geeft 50% van de burgers aan tevreden of zeer tevreden te zijn over deze werking, terwijl 16% aangeeft ontevreden of zeer ontevreden te zijn.

Wat de **aanwezigheid van de politie op straat** betreft, geeft 42% van de respondenten aan tevreden tot zeer tevreden te zijn, terwijl 23% aangeeft ontevreden of zeer ontevreden te zijn.

Tot slot, wat betreft **de informatie die aan de burgers wordt verstrekt over de politieactiviteiten**: 36% van de burgers geeft aan tevreden of zeer tevreden te zijn, terwijl 16% aangeeft ontevreden of zeer ontevreden te zijn.

4.5.1.1 De houding en het gedrag van de politie ten opzichte van de burgers

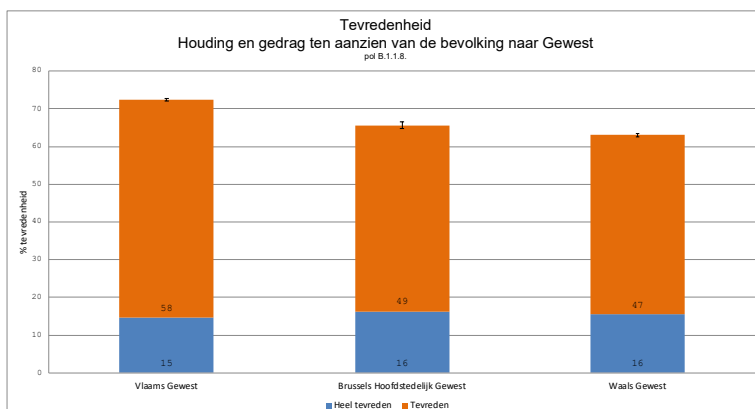
Wanneer we kijken naar de tevredenheid van de burgers volgens **leeftijd** over de houding en het gedrag van de politie ten opzichte van de bevolking, zien we dat burgers van 65 jaar en ouder het meest tevreden zijn met deze houding en dit gedrag (73%), terwijl de leeftijdsgroepen 15-24 jaar en 25-34 jaar het minst tevreden zijn (65% voor elke leeftijdsgroep).

Met betrekking tot het **geslacht** wordt opgemerkt dat mannen meer tevreden zijn dan vrouwen over de houding en het gedrag van de politie ten opzichte van de bevolking (70% tegenover 67%).

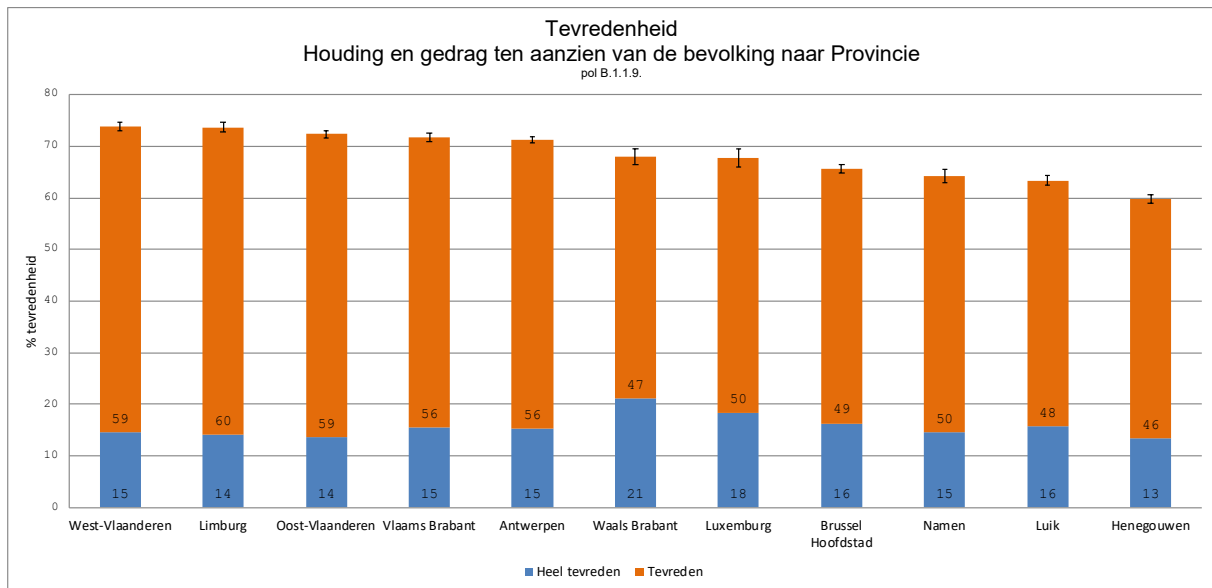
Wat het **opleidingsniveau** betreft, blijkt uit de gegevens dat de minst geschoolde burgers meer tevreden zijn over de houding en het gedrag van de politie ten opzichte van de bevolking (72%) dan de meest geschoolde burgers (67%).

Wat de **beroepsactiviteit** betreft, wordt opgemerkt dat gepensioneerden en zelfstandigen het meest tevreden zijn over de houding en het gedrag van de politie ten opzichte van de bevolking (respectievelijk 72% en 71%), terwijl de studenten het minst tevreden zijn (65%).

Op het niveau van de **gewesten** wordt vastgesteld dat de burgers van het Vlaamse Gewest het meest tevreden zijn (73%), terwijl de burgers van het Waalse Gewest het minst tevreden zijn (63%). 65% van de burgers van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest zegt tevreden te zijn.

Op het niveau van de **provincies** kan worden vastgesteld dat meer dan 70% van de burgers van de Vlaamse provincies in elke provincie tevreden tot zeer tevreden is over de houding en het gedrag van de politie ten opzichte van de bevolking, terwijl de tevredenheid van de burgers van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de Waalse provincies varieert tussen 59% en 68%.

Ten slotte kan volgens de **typologie van de politiezones** van de burgers worden vastgesteld dat de burgers die in de meest verstedelijkte gebieden (categorieën 1 en 2) wonen, de burgers zijn met de laagste tevredenheidspercentages (respectievelijk 62% en 67%), terwijl de burgers in de minder verstedelijkte gebieden een tevredenheidspercentage van ten minste 70% hebben.

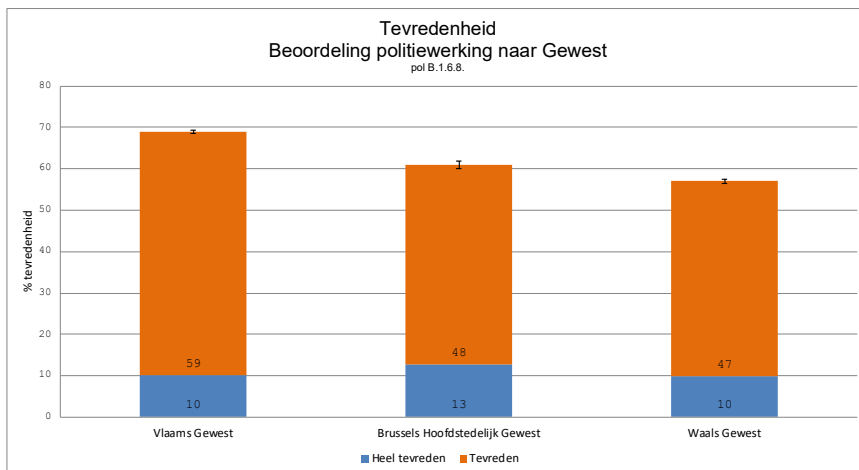
4.5.1.2 Beoordeling politiewerking

Wat **leeftijd** betreft, blijkt dat de 65-plussers het meest tevreden zijn over de algemene werking van de politie (68%). De verschillen tussen de leeftijdscategorieën zijn echter minimaal.

Voor wat betreft **geslacht** ligt het tevredenheidscijfer over de algemene werking van de politie hoger bij mannen dan bij vrouwen (66% tegenover 63%). Het verschil tussen mannen en vrouwen is echter minimaal.

Naar **opleidingsniveau** tonen de resultaten aan dat laaggeschoolden meer tevreden zijn over de algemene werking van de politie (68%) dan hooggeschoolden (63%). De verschillen tussen de opleidingsniveaus zijn echter minimaal.

Naar **beroepsactiviteit** zijn gepensioneerden en zelfstandigen het meest tevreden over de werking van de politie (67% voor beide groepen). Studenten, daarentegen, zijn hierover het minst tevreden (62%).

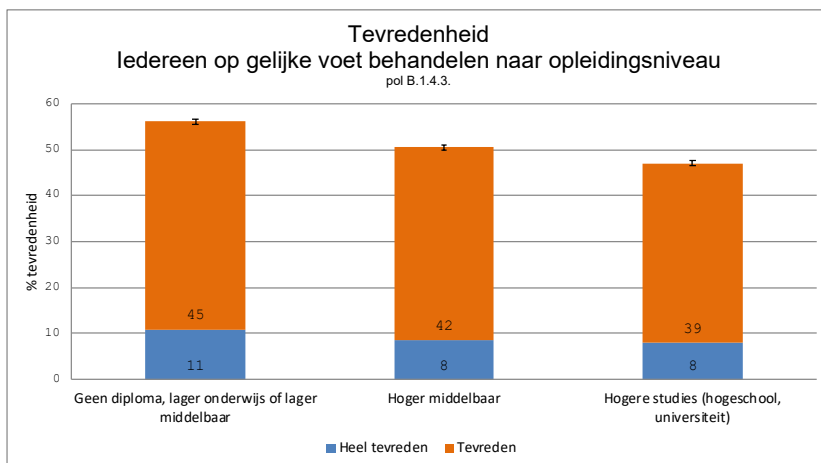
Op **gewestelijk niveau** is men in Vlaanderen het meest tevreden (69%), in tegenstelling tot Wallonië waar het tevredenheidscijfer het laagst is (57%). 61% van de burgers uit het Brussels Hoofdstedelijk Gewest is hierover tevreden.

Tot slot, wat de **typologie van de zones** betreft, zijn het de burgers die in de zones met de hoogste verstedelingsgraad (categorieën 1 en 2) wonen die het minst tevreden zijn (respectievelijk 58% en 63%). In de minder verstedelijkte zones, daarentegen, liggen de tevredenheidspercentages hoger.

4.5.1.3 Gelijke behandeling van burgers door de politie

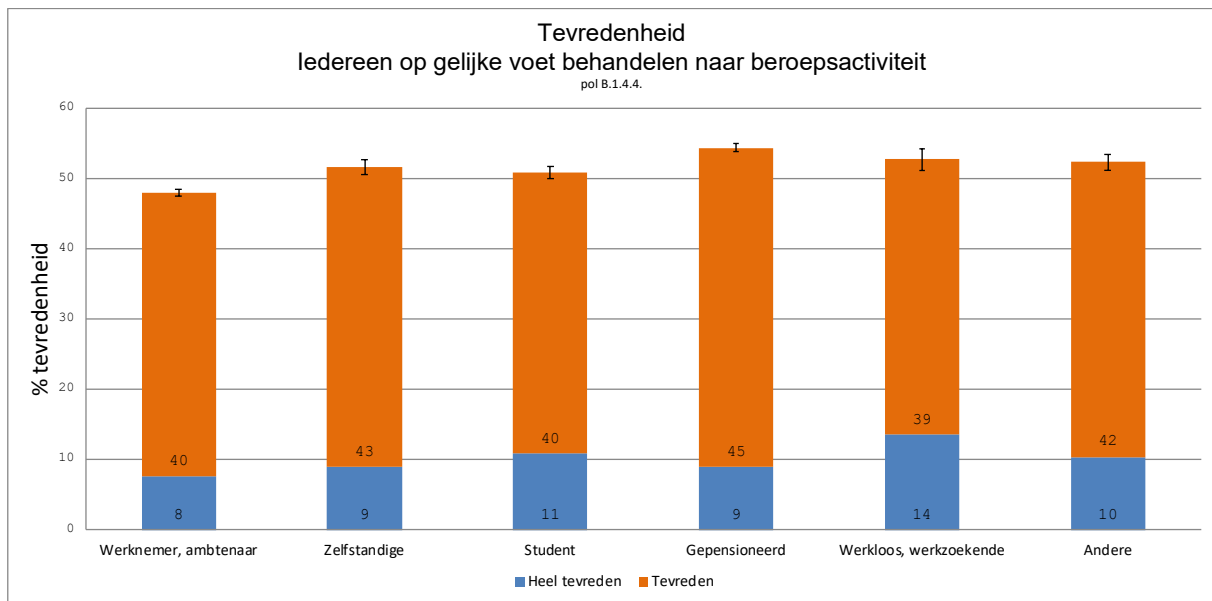
Als we kijken naar de tevredenheid van de burgers over de gelijke behandeling van de bevolking door de politie naar **leeftijd**, dan zijn er de verschillen tussen de leeftijdscategorieën klein. Terwijl de 65-plussers het meest tevreden zijn en een tevredenheidspercentage van 55% hebben, hebben de andere leeftijdscategorieën vergelijkbare lagere tevredenheidspercentages (tussen 48 en 51%).

Wat het **geslacht** betreft, wordt opgemerkt dat mannen meer tevreden zijn over de gelijke behandeling van de bevolking door de politie dan vrouwen (53% tegen 49%).

Wat het **opleidingsniveau** betreft, blijkt uit de gegevens dat de minst geschoolde burgers meer tevreden zijn (56%) dan de meest geschoolde burgers (47%).

Wat de **beroepsactiviteit** betreft, wordt opgemerkt dat gepensioneerden het meest tevreden zijn over de gelijke behandeling van de politie ten opzichte van de bevolking (54%), terwijl werknemers of ambtenaren het minst tevreden zijn (48%).

Op het niveau van de **gewesten** wordt vastgesteld dat de burgers van het Vlaamse Gewest het meest tevreden zijn (53%), terwijl de burgers van het Waalse Gewest het minst tevreden zijn (46%). 48% van de burgers van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest zegt tevreden te zijn.

Op het niveau van de **provincies** kan worden vastgesteld dat meer dan 50% van de burgers van de Vlaamse provincies in elke provincie tevreden tot zeer tevreden is over de algemene werking van de politie ten aanzien van de bevolking, terwijl de tevredenheidsgraad van de burgers van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de Waalse provincies varieert tussen 44% en 48%.

Ten slotte kan, volgens de **typologie van de politiezones** van de burgers, worden vastgesteld dat de burgers die in de meest verstedelijkte gebieden (categorie 1) wonen, de burgers zijn met de laagste tevredenheidsgraad (46%), terwijl de burgers in de minder verstedelijkte gebieden een tevredenheidsgraad hebben die varieert van 49 tot 58%.

4.5.1.4 Voorbeeldfunctie van de politie

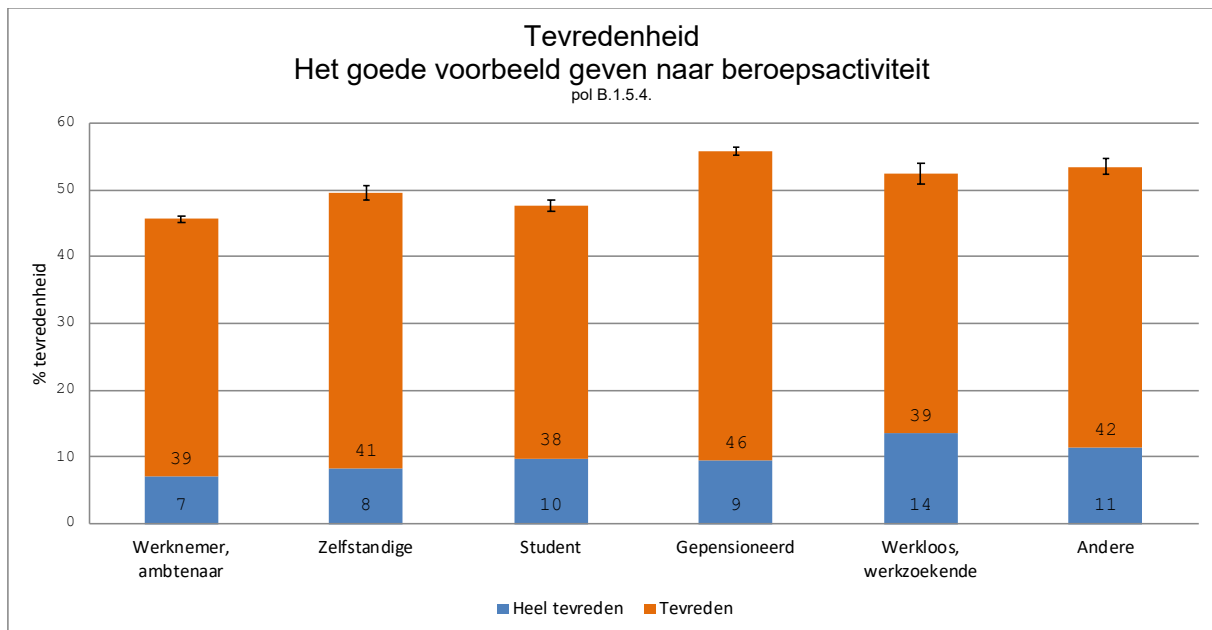
Wat **leeftijd** betreft, blijkt dat de 65-plussers het meest tevreden zijn over de voorbeeldfunctie van de politie (57%). De 25-34 jarigen zijn hierover het minst tevreden (43%).

Voor wat betreft **geslacht** zijn mannen meer tevreden over de voorbeeldfunctie van de politie dan vrouwen (51% tegenover 49%). Het verschil tussen mannen en vrouwen is echter minimaal.

Naar **opleidingsniveau** blijken laaggeschoolden meer tevreden te zijn over de voorbeeldfunctie van de politie (56%) dan hooggeschoolden (45%).

Naar **beroepsactiviteit** ligt het tevredenheidscijfer het hoogst bij de gepensioneerden en de zelfstandigen (respectievelijk 55% en 49%). De loontrekkenden/ambtenaren zijn hierover het minst tevreden (46%).

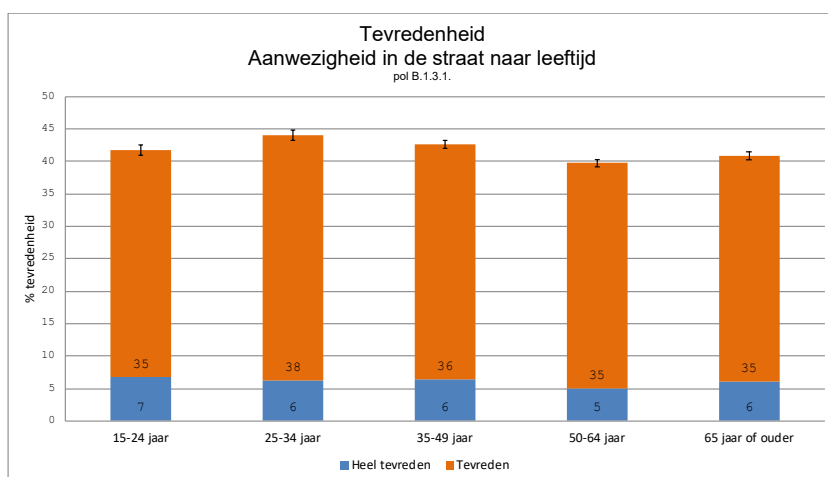

Op **gewestelijk niveau** zien we dat de burgers in Vlaanderen het meest tevreden zijn (53%). In Wallonië, daarentegen, is men het minst tevreden (44%). In het Brussels Hoofdstedelijk Gewest is 45% hierover tevreden.

Op **provinciaal niveau** is in elke Vlaamse provincie meer dan 50% van de burgers tevreden tot zeer tevreden over de voorbeeldfunctie van de politie. De tevredenheidspercentages in Brussel-Hoofdstad en in Wallonië schommelen tussen 41% en 48%.

Tot slot, wat de **typologie van de zones** betreft, zijn het de burgers die in de zones met de hoogste verstedelijkingsgraad (categorieën 1 en 2) wonen die het minst tevreden zijn (respectievelijk 44% en 47%). In de minder verstedelijkte zones, daarentegen, bedragen de tevredenheidspercentages minimum 50%.

4.5.1.5 Aanwezigheid van de politie op straat

Wat betreft de tevredenheid van de burgers naargelang hun leeftijd betreffende de aanwezigheid van de politie op straat, geeft 44% van de 25-34-jarigen aan tevreden of zeer tevreden te zijn over de aanwezigheid van de politie op straat. Deze leeftijdsgroep heeft de hoogste tevredenheidsgraad. Wat de leeftijdsgroep 50-64 jaar betreft, is 40% van de burgers in deze leeftijdsgroep tevreden en

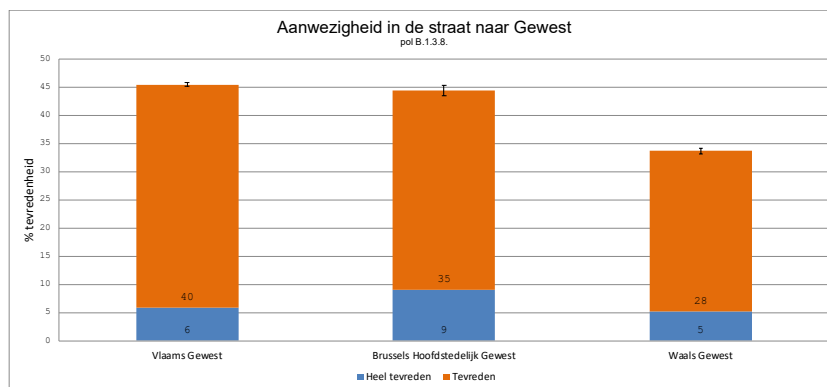
heeft deze leeftijdsgroep de laagste tevredenheidsgraad.

Wat het **geslacht** betreft, wordt opgemerkt dat mannen zich meer dan vrouwen tevreden stellen inzake de aanwezigheid van de politie op straat (44% tegenover 40%).

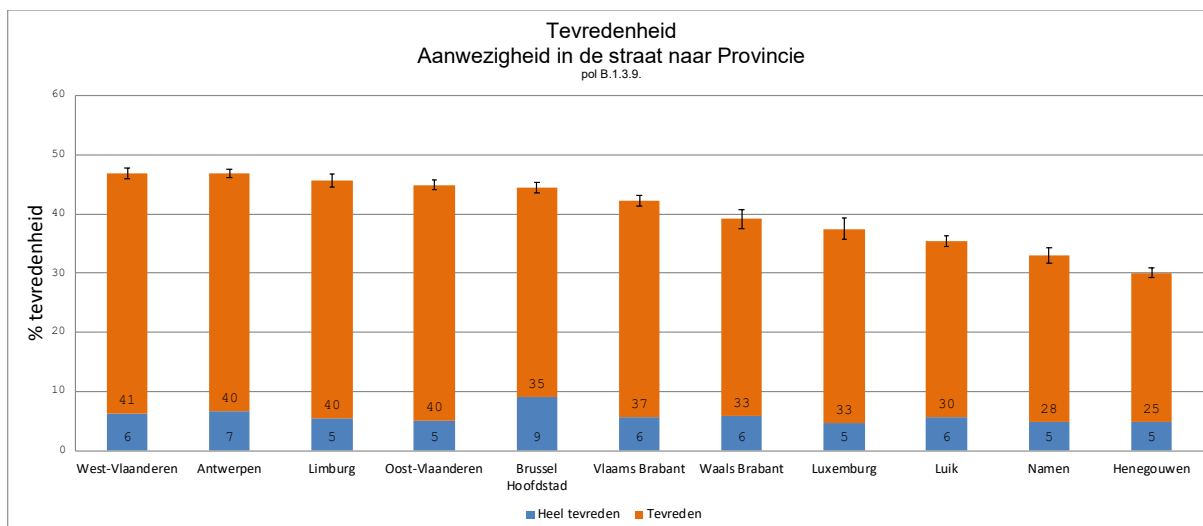
Wat het **opleidingsniveau** betreft, zijn de minst geschoolde burgers meer tevreden (45%) dan andere burgers. Burgers met een diploma hoger middelbaar onderwijs en de meest geschoolde burgers hebben dezelfde tevredenheidsgraad (40% voor beide groepen).

Wat de **beroepsactiviteit** betreft, stellen we vast dat werkloze burgers het meest tevreden zijn over de aanwezigheid van de politie op straat (48%), terwijl gepensioneerden het minst tevreden zijn (39%).

Op het niveau van de **gewesten** wordt opgemerkt dat de burgers van het Vlaamse Gewest het meest tevreden zijn over de aanwezigheid van de politie op straat (46%). Terwijl de burgers van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest iets minder tevreden zijn dan de burgers van het Vlaamse Gewest (44%), hebben de burgers van het Waalse Gewest een relatief verschillend percentage (33%).

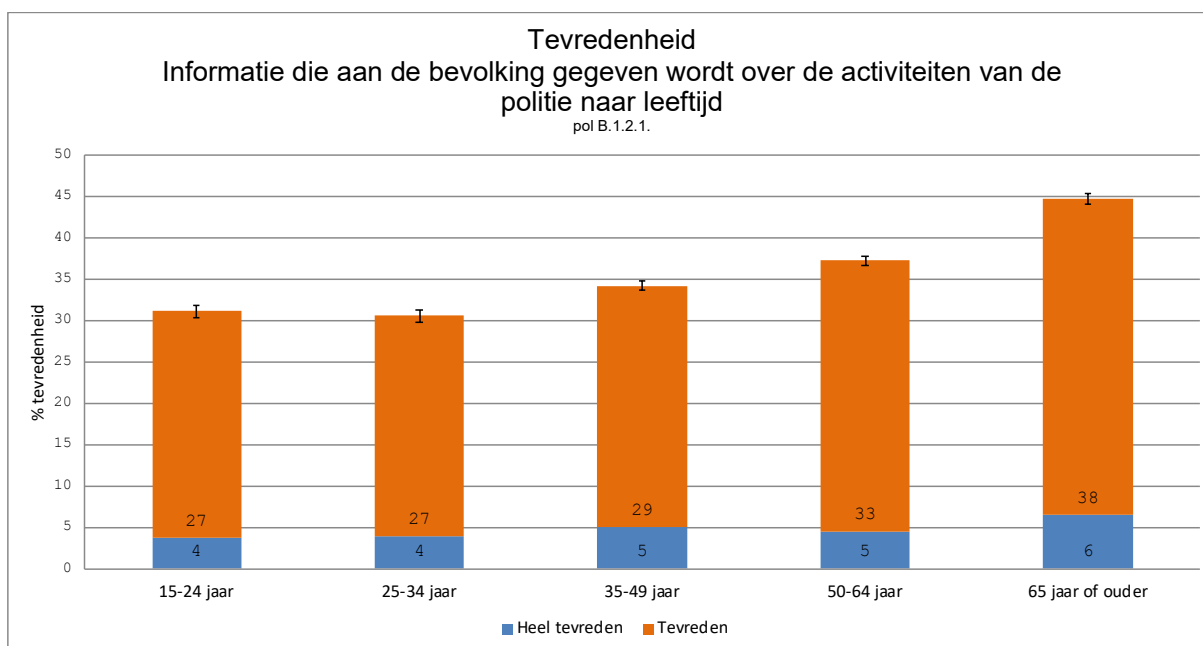
Op het niveau van de **provincies** kan worden vastgesteld dat de burgers van de provincies West-Vlaanderen en Antwerpen het meest tevreden zijn over de aanwezigheid van de politie op straat (47% voor de burgers van beide provincies), terwijl de tevredenheid van de burgers van de provincies Luik, Namen en Henegouwen aanzienlijk lager is (respectievelijk 36%, 33% en 30%).

Ten slotte zijn er weinig verschillen tussen de tevredenheid over de aanwezigheid van de politie op straat volgens de **typologie van de politiezones** waarin de burgers wonen. De percentages variëren tussen 40% en 43%, afhankelijk van de zone.

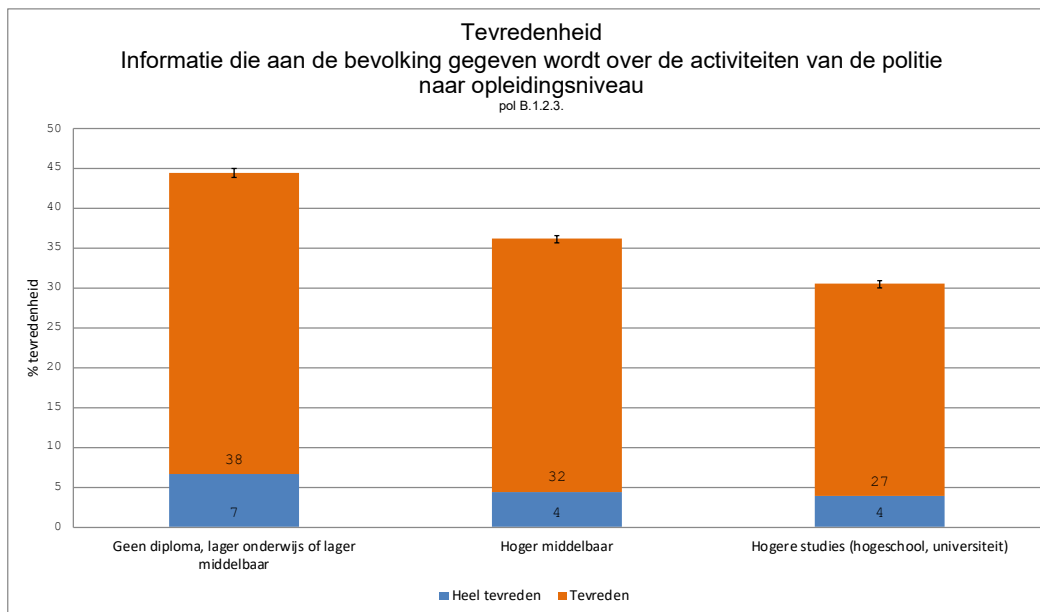
4.5.1.6 De informatie die aan de burgers wordt verstrekt over politieactiviteiten

Wanneer we kijken naar de tevredenheid van de burgers per **leeftijd** over de informatie die de politie aan de bevolking verstrekt, zien we dat de burgers van 65 jaar en ouder het meest tevreden zijn (44%), terwijl de leeftijdsgroepen 15-24 jaar en 25-34 jaar het minst tevreden zijn (31% voor elke leeftijdsgroep).

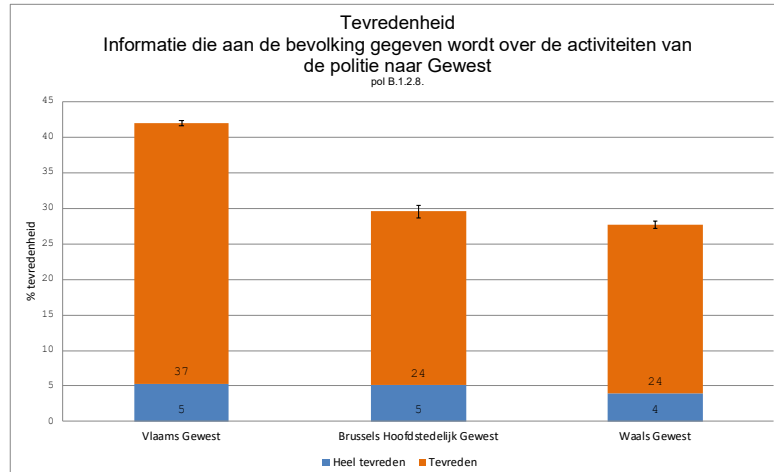
Wat het **geslacht** betreft, wordt opgemerkt dat mannen meer dan vrouwen tevreden zijn over de informatie die de politie aan de bevolking verstrekt over hun activiteiten (37% tegen 34%).

Wat het **opleidingsniveau** betreft, blijkt uit de gegevens dat de minst geschoolde burgers meer tevreden zijn (45%) dan de meest geschoolde burgers (31%).

Wat de **beroepsactiviteit** betreft, stellen we vast dat de gepensioneerden het meest tevreden zijn over de informatie van de politie aan de bevolking over hun activiteiten (44%), terwijl de studenten en de werknemers of zelfstandigen het minst tevreden zijn (31% voor beide groepen).

Op het niveau van de **gewesten** wordt vastgesteld dat de burgers van het Vlaamse Gewest het meest tevreden zijn (42%), terwijl de burgers van het Waalse Gewest en de burgers van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest aanzienlijk minder tevreden zijn (respectievelijk 28% en 29%).

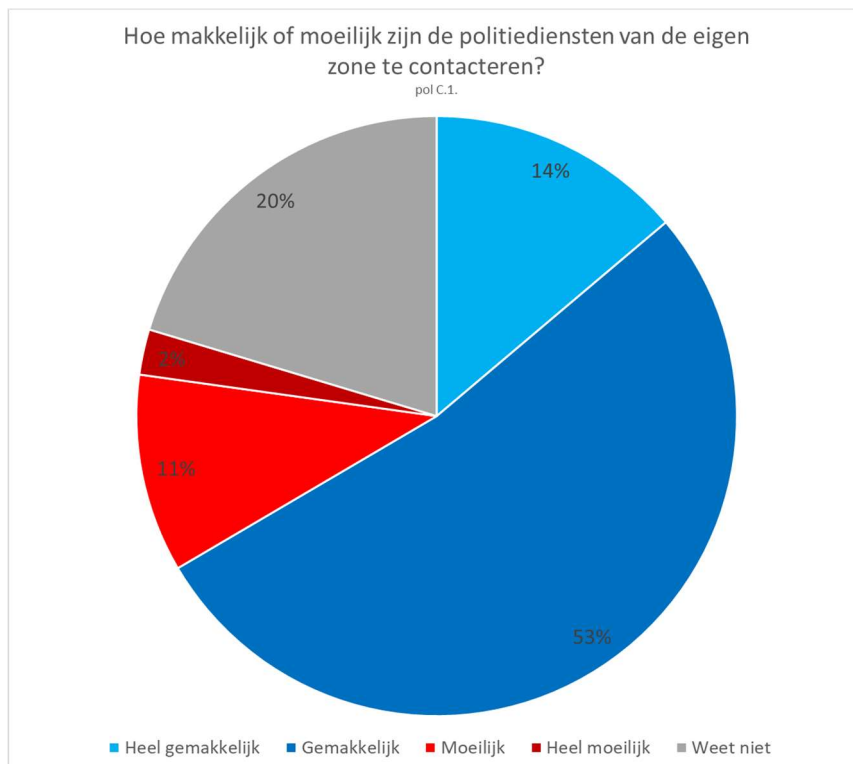
Op het niveau van de **provincies** blijkt dat de burgers van de provincie Limburg het meest tevreden zijn (47%) en de burgers van de provincie Namen het minst tevreden (26%). Alle Waalse provincies en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest hebben een tevredenheidspercentage van minder dan 30%.

Ten slotte kan, volgens de **typologie van de politiezones** van de burgers, worden vastgesteld dat de burgers die in de meest verstedelijkte gebieden (categorieën 1 en 2) wonen, de burgers zijn met de laagste tevredenheidspercentages (respectievelijk 30% en 35%), terwijl de tevredenheidspercentages van de burgers in de minder verstedelijkte gebieden schommelen tussen 36 en 39%.

In het algemeen stellen we vast dat hoe ouder de burgers zijn, hoe meer tevreden ze zijn over de politie (hun houding en gedrag), dat mannen tevredener zijn dan vrouwen en dat hoe hoger de burgers geschoold zijn, hoe minder tevreden ze zijn. Ook wordt vastgesteld dat gepensioneerden vaak het meest tevreden zijn over het functioneren van de politie, terwijl studenten vaak het minst tevreden zijn over het functioneren van de politie. Eveneens wordt vastgesteld dat de burgers van het Vlaamse Gewest meer tevreden zijn over de politie (haar houding en gedrag) dan de burgers van de andere twee gewesten van het land, en ook dat de burgers van West-Vlaanderen vaak het meest tevreden zijn over de politie, terwijl de burgers van Henegouwen vaak het minst tevreden zijn over de politie. De burgers van de meest verstedelijkte gebieden blijken het minst tevreden te zijn over de politie.

4.5.2 Het gemak van contact met de politie in de eigen zone

De burgers werden bevroegd naar het gemak waarmee zij met de politiediensten in hun eigen zone in contact kunnen komen. Volgens 67% van de burgers zijn de eigen politiediensten gemakkelijk of zeer gemakkelijk contacteerbaar. Voor 13% van de burgers zijn deze diensten moeilijk of zeer moeilijk te contacteren. 20% van de burgers weet niet in welke mate de politiediensten gemakkelijk contacteerbaar zijn of niet.

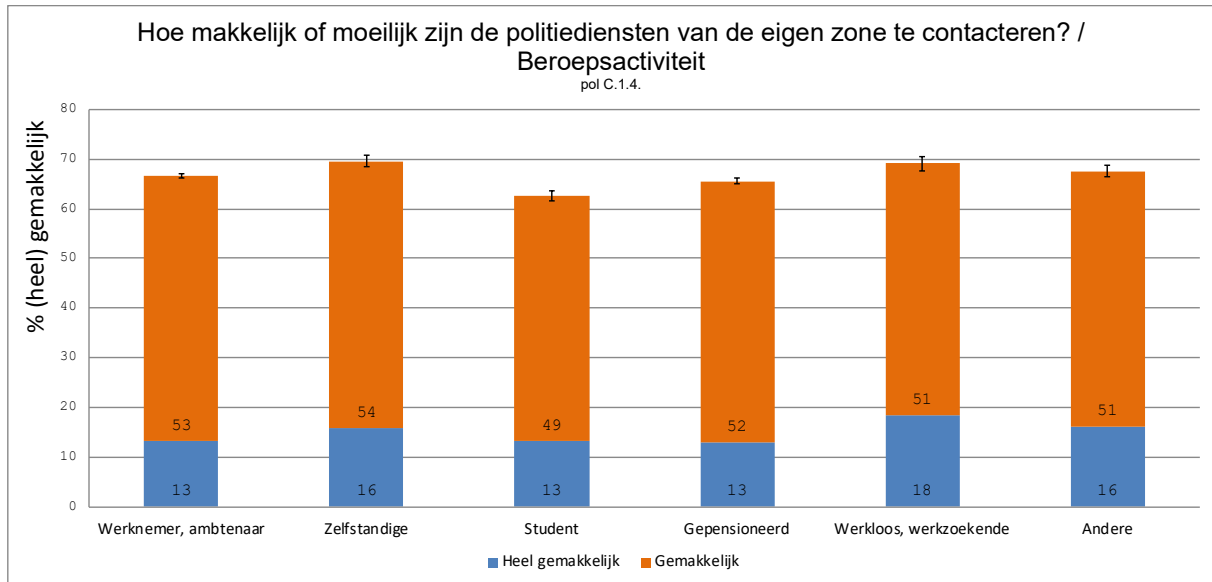

Deze inschatting van het contactgemak van de politiediensten varieert weinig naargelang de **leeftijd**. We stellen namelijk vast dat 64 tot 68 % van de burgers, ongeacht de leeftijdsgroep, dit contact gemakkelijk of zelfs zeer gemakkelijk vindt.

Met betrekking tot het **geslacht** van de burgers wordt opgemerkt dat mannen (70%) het gemakkelijker vinden om contact op te nemen met de politiediensten dan vrouwen (63%).

Deze beoordeling van het contactgemak van de politiediensten varieert weinig naargelang het **opleidingsniveau** van de burgers. De minst geschoolde burgers vinden dit contact namelijk voor 66% gemakkelijk of zeer gemakkelijk en voor 65% van de meest geschoolde burgers is dit contact gemakkelijk of zeer gemakkelijk.

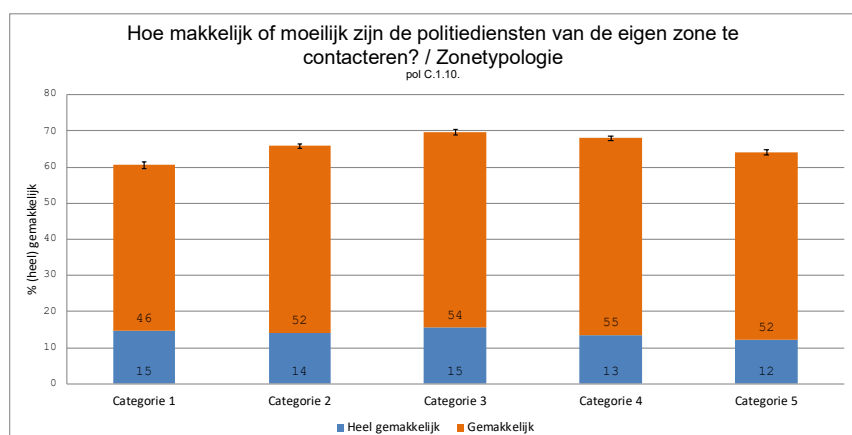
Wat de **beroepsactiviteit** betreft, stellen we vast dat zelfstandigen de burgers zijn die het contact met de politie het meest als makkelijk of zeer makkelijk beschouwen (70%), terwijl de studenten dit contact het minst gemakkelijk of zeer gemakkelijk vinden (62%).

Deze inschatting van het contactgemak van de politiediensten verschilt enigszins van **gewest** tot gewest. Terwijl de burgers van het Vlaamse Gewest dit contact verhoudingsgewijs het gemakkelijkst tot zeer gemakkelijk vinden (71%), is dit bij de burgers van het Waalse Gewest minder waarschijnlijk (59%). In het Brussels Hoofdstedelijk Gewest vinden 64% van de burgers dit contact gemakkelijk tot zeer gemakkelijk.

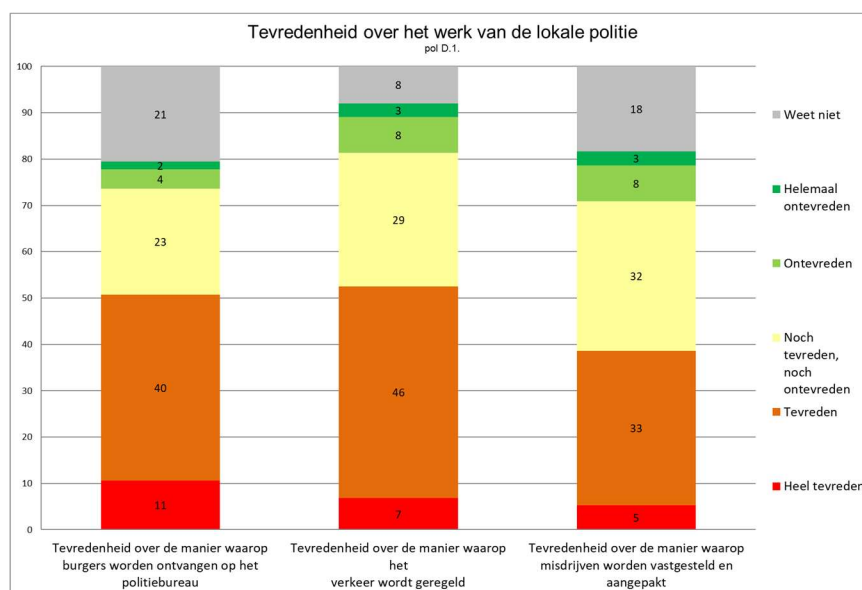
Op het niveau van de **provincies** blijkt dat de inwoners van de provincies Limburg, Oost-Vlaanderen en West-Vlaanderen het meest geneigd zijn om het contact met de politie gemakkelijk tot zeer gemakkelijk te vinden (respectievelijk 72%, 72% en 71%), terwijl de inwoners van de provincies Luxemburg, Namen en Henegouwen dit contact het minst gemakkelijk of zeer gemakkelijk vinden (respectievelijk 58%, 58% en 57%).

Tenslotte blijkt uit de resultaten dat, afhankelijk van de **typologie van de politiezone**, de burgers die in categorie 1- of categorie 5-gebieden verblijven, het politiecontact minder vaak dan anderen als gemakkelijk beoordelen (respectievelijk 61% en 64%).

4.5.3 Tevredenheid over het werk van de lokale politie

In totaal geeft 51% van de burgers aan tevreden of zeer tevreden te zijn **over de manier waarop zij op politiebureaus worden ontvangen**. 53% van de burgers geeft aan tevreden of zeer tevreden te zijn over de manier **waarop de politie het verkeer regelt** en 38% van de burgers geeft aan tevreden of zeer tevreden te zijn over **de manier waarop de politie misdrijven opspoor**.

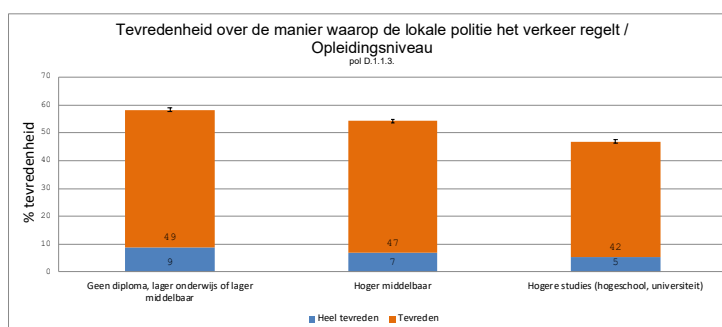

4.5.3.1 Manier waarop de politie het verkeer regelt

Wanneer we kijken naar de tevredenheid over de manier waarop de lokale politie het verkeer regelt naar **leeftijd** van de burgers, zien we dat 65-jarigen en ouder iets meer tevreden zijn (56%) dan andere leeftijdsgroepen en dat de 25-34-jarigen iets minder tevreden zijn (50% tevreden) dan andere groepen, maar de verschillen tussen de groepen zijn minimaal.

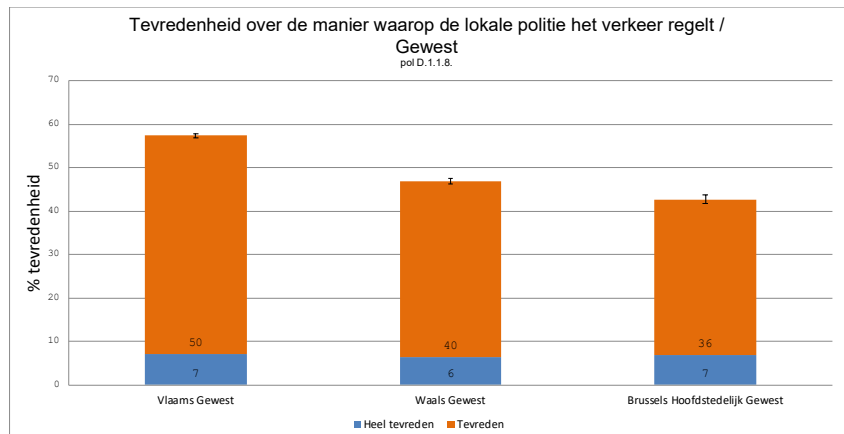
Wat het **geslacht** betreft, stellen we vast dat 53 procent van de mannen en 51 procent van de vrouwen tevreden is. Het verschil is hier relatief klein.

Wat het **opleidingsniveau** betreft, wordt opgemerkt dat hoe hoger het opleidingsniveau, des te minder tevreden burgers zijn over de manier waarop de lokale politie het verkeer regelt. Terwijl 47% van de burgers met een hoger diploma zegt tevreden of zeer tevreden te zijn, meldt 58% van de burgers zonder diploma of diploma van het lager of middelbaar onderwijs tevreden of zeer tevreden te zijn.

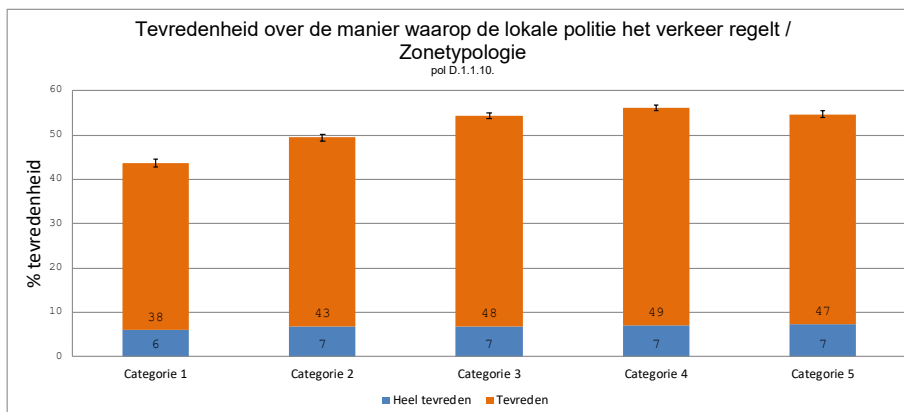
Wat de **beroepsactiviteit** betreft, is er geen significant verschil in tevredenheid van de burgers over hun beroepsactiviteit.

Op het niveau van de **gewesten** blijkt uit de resultaten van de enquête dat de burgers van het Vlaamse Gewest meer tevreden zijn over de manier waarop de lokale politie het verkeer regelt (57%) dan de burgers van het Waalse Gewest (46%) en de burgers van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (43%).

Op het niveau van de **provincies** zijn de burgers van de provincies Limburg en West-Vlaanderen het meest tevreden over de manier waarop de lokale politie het verkeer regelt (respectievelijk 64% en 62%). Daarentegen zijn de burgers van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, Namen en Henegouwen het minst tevreden (respectievelijk 43%, 45% en 46%).

Ten slotte blijkt uit **de typologie van de politiezones** dat de burgers die in de minst verstedelijkte gebieden wonen het meest tevreden zijn over het werk van de lokale politie in verkeersaangelegenheden. De burgers van

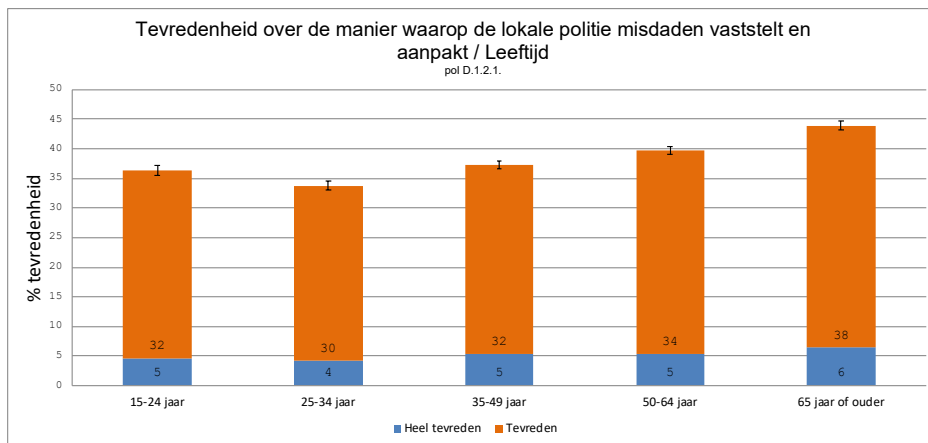

de categorieën 3, 4 en 5 zijn tevreden met respectievelijk 55%, 56% en 54%, de burgers van de categorieën 1 en 2 zijn tevreden met respectievelijk 44% en 50%.

4.5.3.2 De manier waarop de lokale politie misdrijven opspoorst en behandelt.

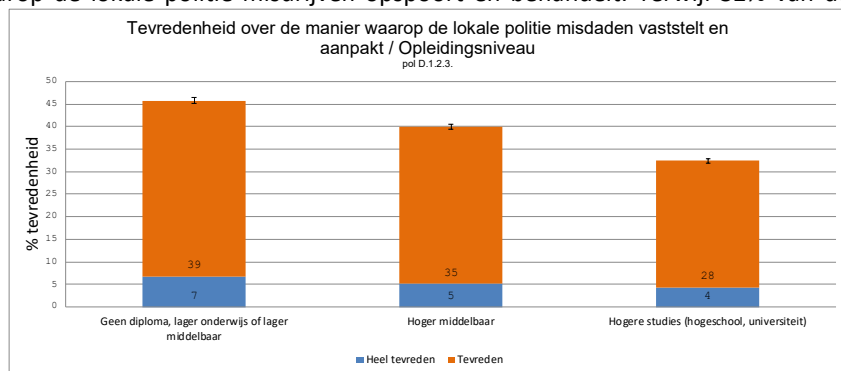
Als we kijken naar de tevredenheid over de manier waarop de lokale politie misdrijven opspoorst en behandelt op basis van de **leeftijd** van de burgers, dan zien we dat de burgers in de leeftijdsgroep van 25-34 jaar het minst tevreden zijn (37%), terwijl burgers van 65 jaar en ouder het meest tevreden zijn (44%).

Wat het **geslacht** betreft, stellen we vast dat vrouwen iets minder tevreden zijn over dit politiewerk dan mannen (37% versus 40%).

Wat het **opleidingsniveau** betreft, stellen we vast dat hoe hoger het opleidingsniveau, hoe minder tevreden burgers zijn over de manier waarop de lokale politie misdrijven opspoorst en behandelt. Terwijl 32% van de burgers met een hoger diploma zegt tevreden of zeer tevreden te zijn, meldt 46% van de burgers zonder diploma of diploma van het lager middelbaar onderwijs tevreden of zeer tevreden of zeer tevreden te zijn.

Wat de **beroepsactiviteit** betreft, wordt opgemerkt dat gepensioneerden en werkloze burgers het hoogste niveau van tevredenheid melden (43% voor beide groepen).

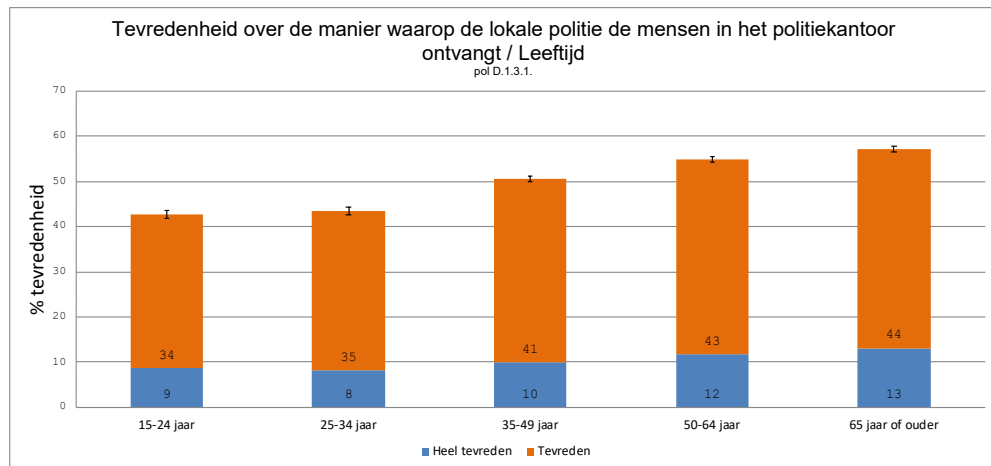
Op het niveau van de **gewesten** wordt vastgesteld dat de burgers van het Vlaamse Gewest de hoogste tevredenheidsgraad (40%) melden, terwijl de burgers van Wallonië en Brussel-Hoofdstad respectievelijk 36% en 37% melden.

Op het niveau van de **provincies** zijn de burgers van de provincies Limburg en West-Vlaanderen het meest tevreden over de manier waarop de lokale politie misdrijven opspoorst en behandelt (41% voor beide provincies). Daarentegen zijn de burgers van Namen, Luik en Henegouwen zijn het minst tevreden (respectievelijk 35%, 36% en 37%).

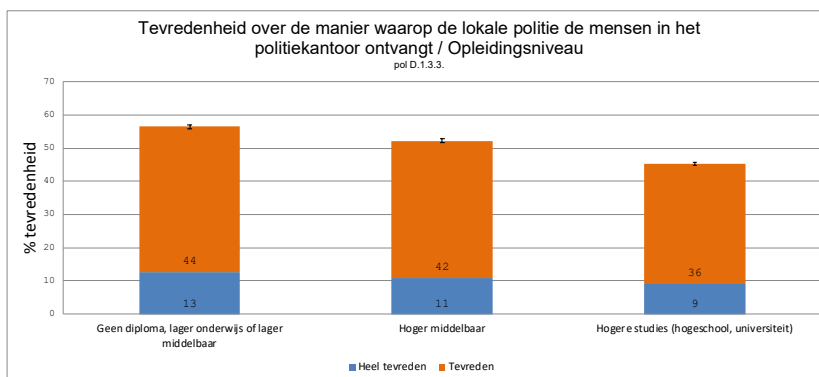
Ten slotte blijkt uit de resultaten dat, volgens de **typologie van de politiezone**, de burgers die in de meest verstedelijkte categorie van gebieden wonen het minst tevreden zijn over de manier waarop de lokale politie misdrijven opspoorst en behandelt. Deze tevredenheidspercentages verschillen echter niet significant per categorie van zonotypologie. Terwijl de burgers van categorie 1, de minst tevreden burgers, een tevredenheidspercentage van 36% melden, zijn de burgers van categorie 2, 3, 4 en 5 tevreden met respectievelijk 39%, 40%, 39% en 39%.

4.5.3.3 De manier waarop de lokale politie de burgers ontvangt op het politiebureau

Als we kijken naar de tevredenheid over de manier waarop de lokale politie de burgers op het politiebureau ontvangt volgens de **leeftijd** van de burgers, zien we dat burgers van 50 tot 64 jaar en burgers van 65 jaar en ouder het meest tevreden zijn over deze ontvangst (respectievelijk 55% en 57%). De leeftijdsgroepen 15-24 jaar en 25-34 jaar zijn het minst tevreden (43% voor beide leeftijdsgroepen).

Wat het **geslacht** betreft, melden mannen een hogere tevredenheidsgraad dan vrouwen (52% tegen 49%).

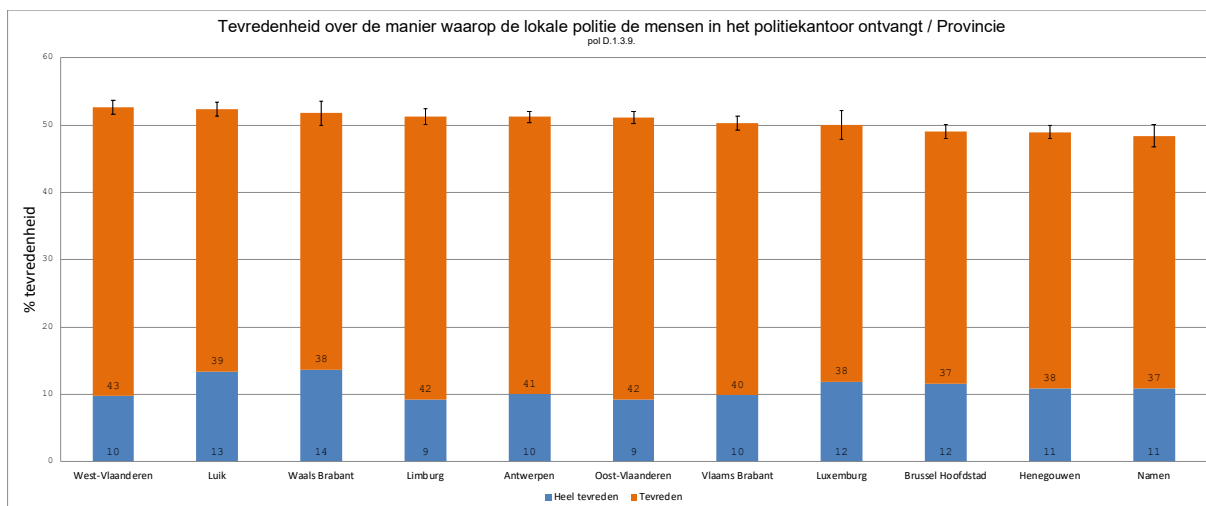

Wat het **opleidingsniveau** betreft, melden de burgers met het laagste opleidingsniveau het hoogste tevredenheidspercentage (57%) en de burgers met het hoogste opleidingsniveau het laagste tevredenheidspercentage (45%).

Wat de **beroepsactiviteit** betreft, wordt opgemerkt dat gepensioneerden en werkloze burgers de grootste tevredenheid melden (57% voor beide groepen), terwijl studenten het minst tevreden zijn (41%).

Op het niveau van de **gewesten** wordt vastgesteld dat, terwijl de burgers van het Vlaamse Gewest de hoogste tevredenheidsgraad (52%) melden, de burgers van het Waalse en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest lagere maar niet-significant verschillende tevredenheidspercentages melden (respectievelijk 50% en 49%).

Op het niveau van de **provincies** wordt vastgesteld dat de burgers van de provincies West-Vlaanderen en Luik het meest tevreden zijn over de manier waarop de lokale politie de burgers verwelkomt in het politiekantoor (respectievelijk 53% en 52%), terwijl de burgers van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, Henegouwen en Namen het minst tevreden zijn (respectievelijk 49%, 49% en 48%). Hoewel er verschillen zijn in de mate van tevredenheid per provincie, zijn deze toch klein.

Ten slotte blijkt uit de resultaten dat, volgens de typologie van de politiezone, de burgers die in de twee meest verstedelijkte categorieën van gebieden wonen het minst tevreden zijn over het werk van de lokale politie om burgers te verwelkomen op het politiebureau (respectievelijk 49% en 48%). Deze tevredenheidspercentages verschillen echter niet significant per categorie van de politiezone waarin men woont. Burgers in de categorieën 3, 4 en 5 zijn tevreden met respectievelijk 53%, 52% en 53%).

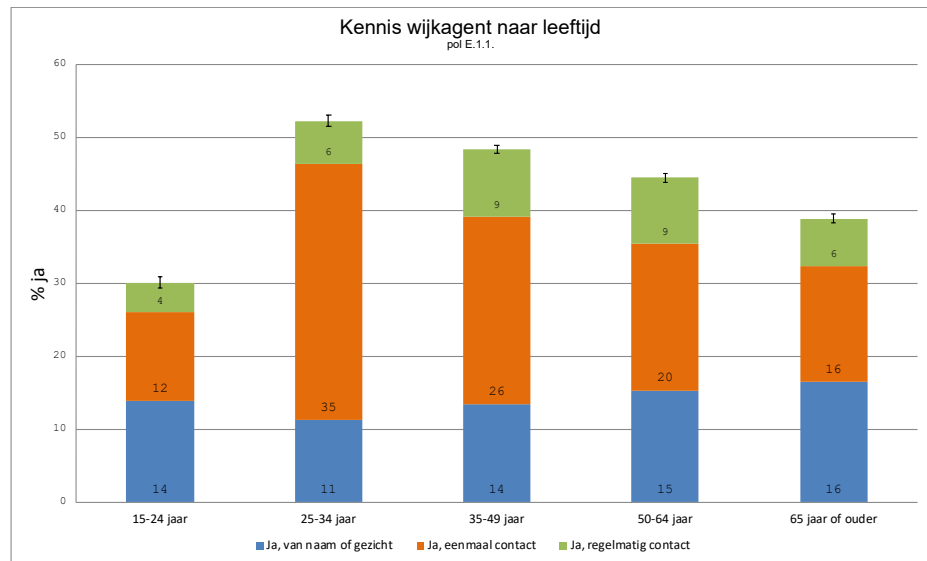
4.5.4 Tevredenheid met betrekking tot de wijkagent

4.5.4.1 Kennis van de wijkagent

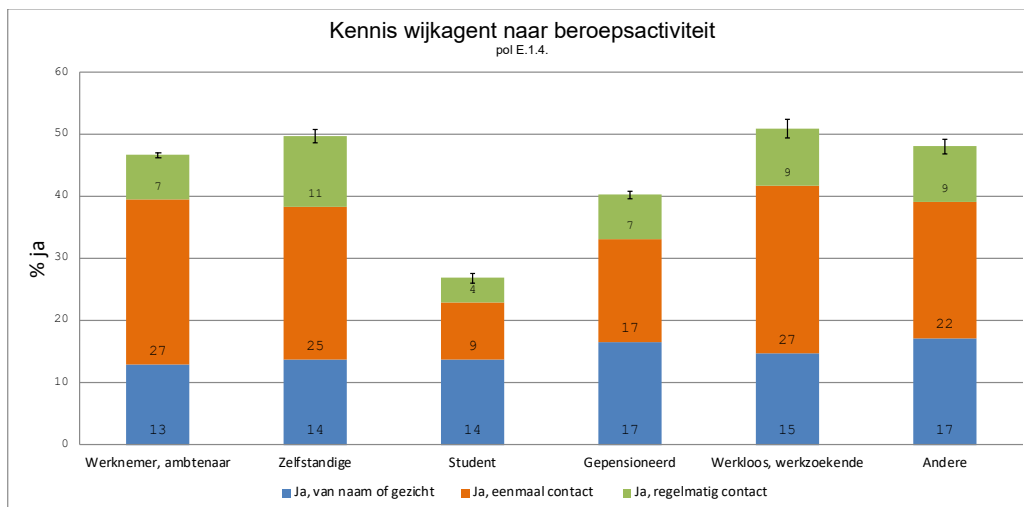
Gevraagd naar hun kennis van hun wijkagent, zegt 29% van de burgers dat ze hun wijkagent al minstens één keer ontmoet hebben en hem/haar kennen, terwijl 14% hem/haar slechts kent van zien of naam en 57% hem/haar niet kent.

Als we kijken naar de kennis van de wijkagent naar **leeftijd** van de burgers, dan zien we dat de 15-24 jarigen hun wijkagent het minst kennen (30%) en de 25-34 jarigen het meest (52%).

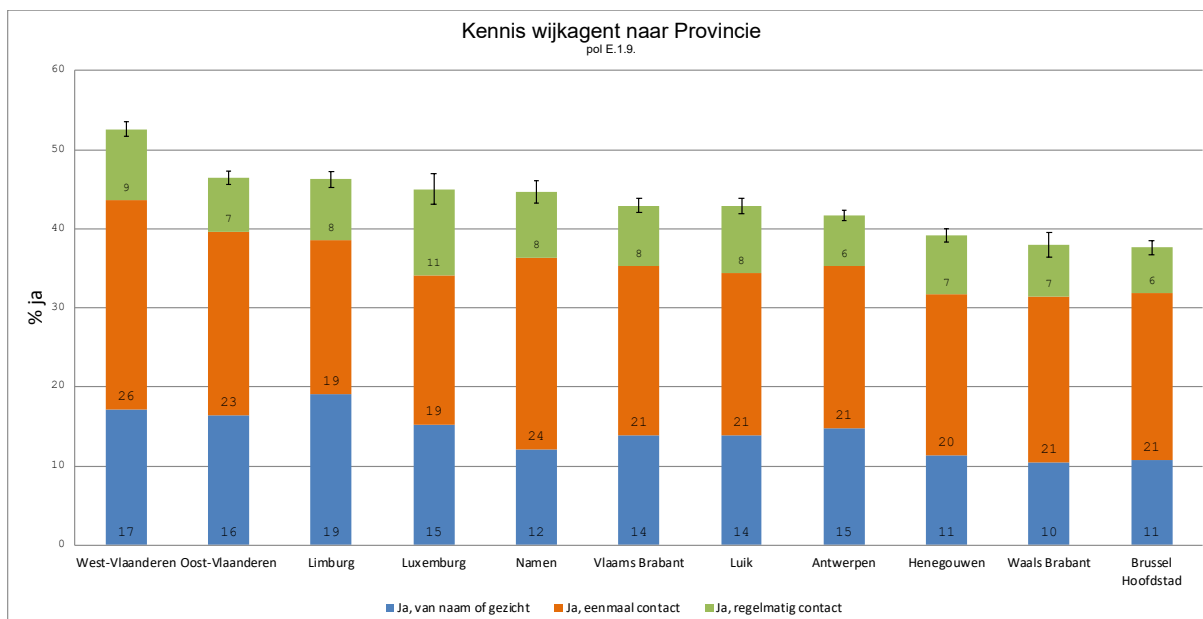
Hoewel mannen iets meer dan vrouwen melden dat ze hun wijkagent kennen, is er geen duidelijk verschil per **geslacht**. Evenmin zijn er significante verschillen naargelang het **opleidingsniveau** van de burgers.

Wat de kennis van de wijkagent (ten minste op naam of zicht) en de **beroepsactiviteit** betreft, stellen we vast dat studenten (27%) maar ook gepensioneerden (41%) aangeven het minst hun wijkagent te kennen, terwijl er geen duidelijk verschil is tussen werknemers of ambtenaren (47%), zelfstandigen (50%) en werklozen (51%).

Afhankelijk van het **gewest** waarin men woont, zijn er enkele verschillen. De burgers van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest kennen hun wijkagent immers het minst goed (38%). Van de burgers van het Vlaamse en Waalse Gewest kennen respectievelijk 45% en 41% hun wijkagent.

Op het niveau van de **provincies** zijn er ook enkele verschillen. Hoewel de kennispercentages voor de meeste provincies min of meer gelijk zijn, wordt vastgesteld dat de West-Vlaamse burgers hun wijkagent meer (52%) kennen dan de burgers van de andere provincies. De burgers van de provincies Henegouwen en Waals-Brabant en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest kennen hun wijkagent het minst goed (38%).

Ten slotte zijn er, afhankelijk van de **typologie van politiekezone** waarin men woont, ook enkele verschillen. Burgers van categorie 1-gebieden (d.w.z. de meest verstedelijkte) kennen hun wijkagent immers het minst goed (36%), terwijl burgers die in categorie 3 of 4-gebieden wonen het meest waarschijnlijk hun wijkagent kennen (ongeveer 45% voor burgers van deze twee categorieën).

Wat betreft de kennismaking met zijn of haar wijkagent, is deze in meer dan 65% van de situaties verbonden aan direct persoonlijk contact met deze agent. 13% van de burgers kent hun wijkagent via de lokale krant en 4% via de politiekekrant. Andere burgers kennen hun agent via andere informatiemiddelen (bv. visitekaartje, internet).

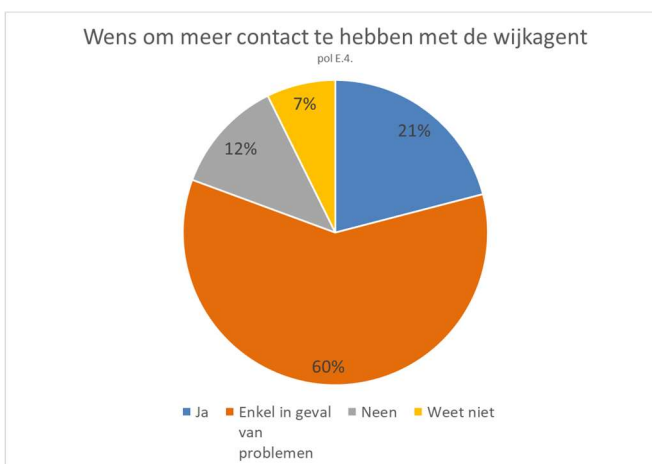
4.5.4.2 Gemak van contact met de wijkagent

Wat betreft **het gemak van contact** met de wijkagent zegt 21% van de burgers dat het gemakkelijk is om contact op te nemen met hun wijkagent, 12% zegt het tegendeel en 67% weet het niet.

4.5.4.3 Wens om meer contact te hebben met de wijkagent

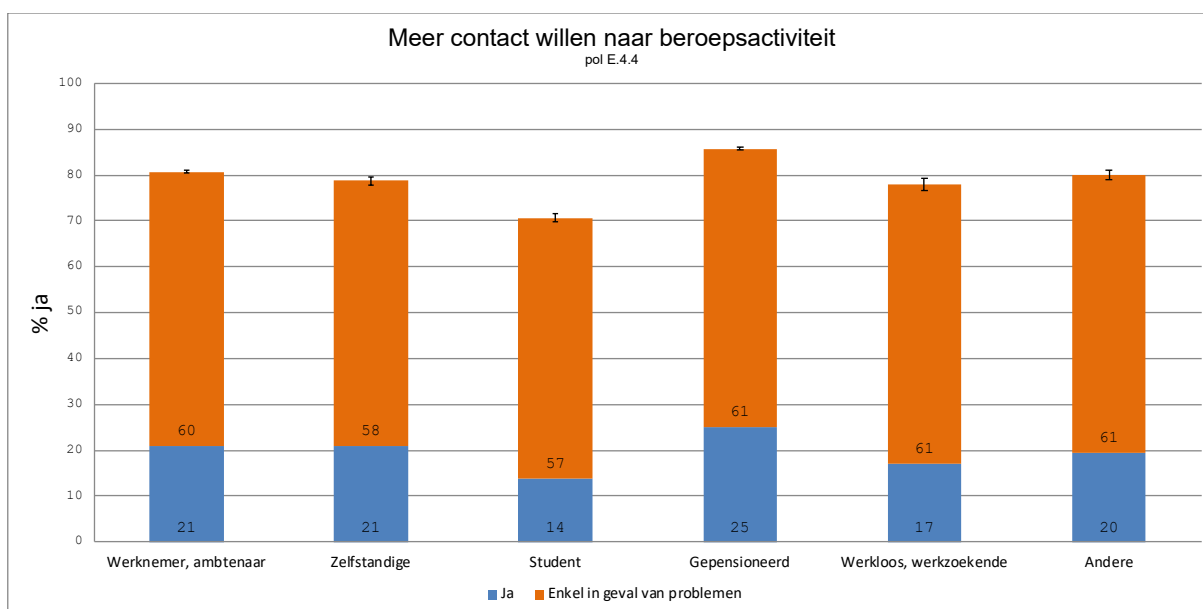
Op de vraag of burgers **meer contact** met hun wijkagent wensen, antwoordt 21% bevestigend, 60% bevestigend, maar alleen in geval van een probleem, 12% negatief en 7% weet het niet.

Wanneer we deze wens bekijken in functie van de **leeftijd** van de burgers, stellen we vast dat deze wens om meer contact te hebben met de buurtagent meer aanwezig is bij de 65-jarigen (24% ja en 61% ja maar enkel in geval van een probleem) en dat hoe ouder de burgers zijn, hoe meer deze wens aanwezig is. Wat deze wens naar **geslacht** betreft, is er geen groot verschil merkbaar.

Wat het **opleidingsniveau** betreft: buiten de iets hogere wens van de burgers die hoger onderwijs hebben gevolgd (23 procent ja en 59 procent ja, maar alleen in geval van problemen), zien we dat de verschillen naargelang het opleidingsniveau minimaal zijn. Op het niveau van de **gewesten** zijn de verschillen opnieuw minimaal, hoewel deze wens in het Waalse Gewest iets groter is dan in de andere gewesten. Hetzelfde geldt voor deze wens volgens de **provincie** van verblijf van de burger. Deze wens varieert ook slechts in geringe mate naargelang de **typologie van de politiezone** waarin men woont.

Ten slotte zijn er, afhankelijk van de **beroepsactiviteit**, meer uitgesproken verschillen in de bereidheid om meer of geen contact te hebben met de wijkagent. Studenten zijn immers de burgers die zeggen dat ze het minst meer contact met hun wijkagent willen, terwijl gepensioneerde burgers de burgers zijn die het meest meer contact willen met hun wijkagent.

4.6 Laatste contact met de eigen politiezone

4.6.1 Persoonlijk contact gehad met de politie van de eigen politiezone de voorbije 12 maanden

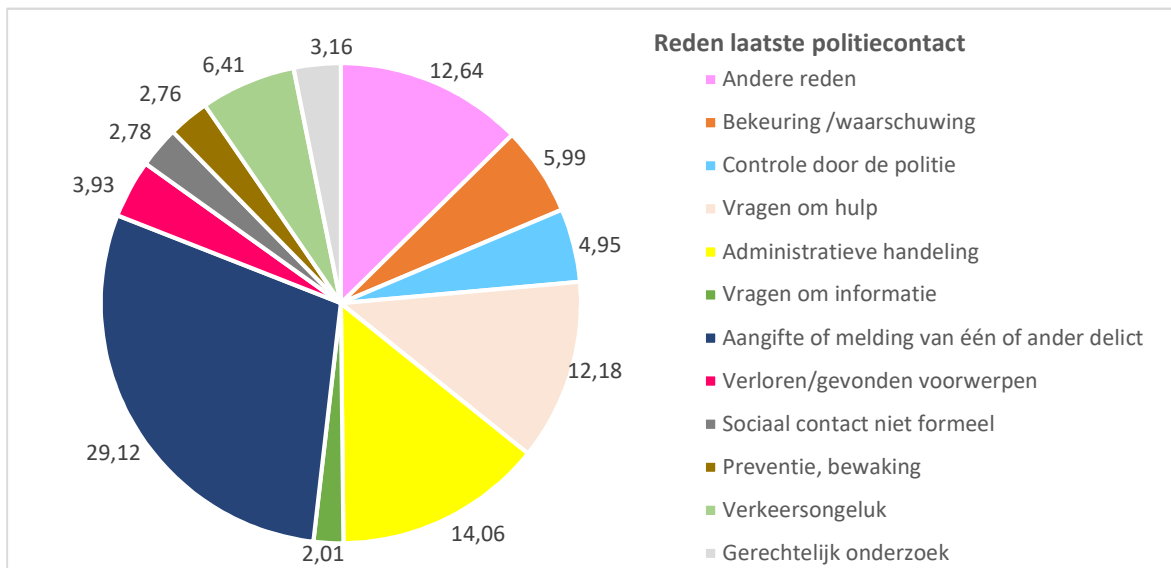
31% van de respondenten had de voorbije twaalf maanden om een of andere reden persoonlijk contact met de politie van zijn / haar zone.

4.6.2 Door wie werd het contact met de politie gelegd

In 63% van de gevallen heeft de burger zelf contact opgenomen. 24% van de keren werd het contact door de politie gelegd. 8% van de keren werd het contact door iemand anders gelegd. 5% van de respondenten verduidelijkte niet door wie het contact met de politie gelegd werd.

4.6.3 Reden laatste politiecontact

4.6.3.1 Reden laatste politiecontact: algemeen

Aan de respondenten die de voorbije twaalf maanden contact hadden gehad met de politie van hun zone, werd gevraagd wat de reden is geweest van de laatste keer dat men contact had. Enkel de burgers die de reden van het laatste politiecontact toegelicht hebben, werden in de bovenstaande grafiek opgenomen. Bijna 1 op 5 burgers (18%) verduidelijkte de reden van het laatste politiecontact niet.

De meeste burgers hadden contact met de politie voor een aangifte of klacht in te dienen: 29%. In 14% van de gevallen had het contact betrekking op een administratieve handeling (bv. verlies van identiteitskaart of rijbewijs...). 12% van de burgers die contact hadden met de politie vroeg de politie om hulp.

Zowel een bekeuring, als een verkeersongeluk maakten in zo'n 6% van de gevallen de reden uit van het contact. De overige werden minder genoemd: "controle door de politie", "verloren / gevonden voorwerpen", "sociaal contact / niet formeel", "preventie / bewaking", "gerechtelijk onderzoek" en "vragen om informatie" met percentages van 2 à 5%.

13% van de respondenten gaf aan om nog een andere reden contact te hebben gehad met de politie van de eigen zone (verhuis, overlijden, brand, wateroverlast, wapenvergunning, hinderlijk geparkeerd voertuig, nachtlawaai, enzovoort).

4.6.3.2 Reden laatste politiecontact naar achtergrondkenmerken

Jongere burgers hadden vaker contact met de politie van hun eigen zone omwille van een bekeuring / waarschuwing, controle door de politie, administratieve handeling, verkeersongeluk en gerechtelijk onderzoek dan oudere burgers.

Oudere burgers hadden op hun beurt vaker contact met de politie van hun eigen zone omwille van een aangifte of melding van een delict, preventie / bewaking, sociaal contact / niet formeel ten opzichte van jongere burgers.

Mannen hadden regelmatig contact met de politie van hun eigen zone omwille van een bekeuring, controle door de politie en sociaal contact / niet formeel dan vrouwen.

Vrouwen hadden regelmatig contact met de politie van hun eigen zone omwille van een vraag om hulp, aangifte of melding van een delict dan mannen.

Inwoners van het Vlaams en Waalse Gewest gaven aan 3,5 keer meer contact te hebben gehad met de politie van hun zone omwille van preventie / bewaking dan inwoners van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Een bekeuring / waarschuwing, vragen om hulp, verloren / gevonden voorwerpen, waren in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest vaker de reden van contact met de politie in vergelijking met het Vlaams en Waalse Gewest.

In het Vlaamse Gewest waren controle door de politie, sociaal contact / niet formeel en een verkeersongeluk vaker de reden van contact met de politie in vergelijking met het Waals en Brussels Hoofdstedelijk Gewest, terwijl de aangifte of melding van een delict en gerechtelijk onderzoek minder vaak als reden opgegeven werden in het Vlaamse Gewest in vergelijking met de rest van het land.

Op provinciaal niveau werd in Henegouwen een administratieve handeling en verkeersongeluk opvallend minder als reden van contact met de politie opgegeven, terwijl de aangifte of melding van een delict dan weer opvallend meer werd aangeduid in deze provincie.

In de provincie Luxemburg werd vragen om informatie vaker opgegeven als reden van contact ten opzichte van andere provincies.

In de provincie Luik en Luxemburg werd gerechtelijk onderzoek vaker opgegeven als reden van contact in vergelijking met andere provincies.

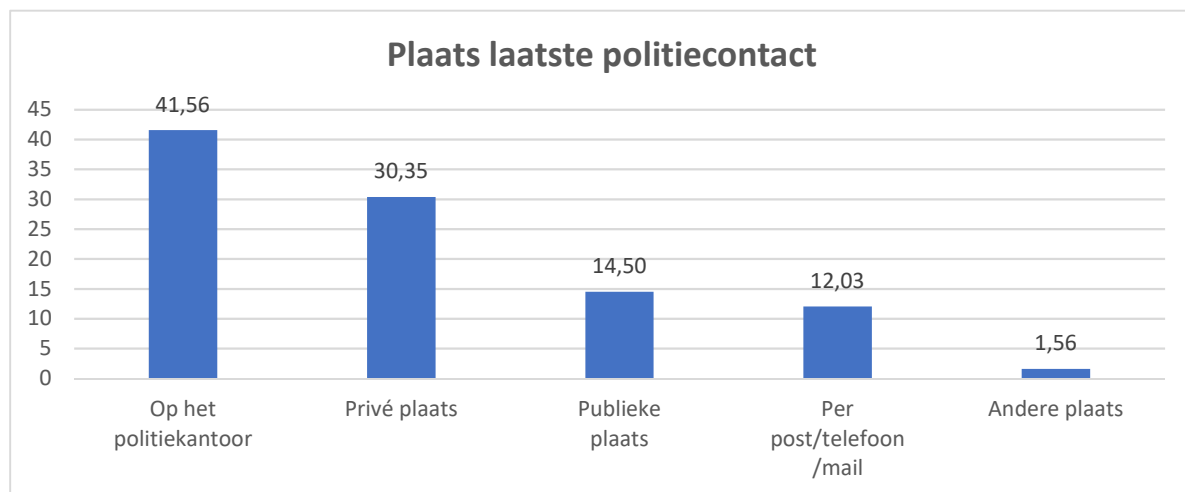

Hoe hoger de categorie van de zone, hoe vaker controle door de politie, sociaal contact / niet formeel, preventie / bewaking vermeld werden als reden van het laatste politiecontact met de politiezone.

Hoe lager de categorie van de zone, hoe vaker vragen om hulp, aangifte of melding van een delict, verloren / gevonden voorwerpen vermeld werden als reden van het laatste politiecontact met de politiezone.

4.6.4 Plaats laatste politiecontact

4.6.4.1 Plaats laatste politiecontact: algemeen

Enkel de burgers die de plaats van het laatste politiecontact verduidelijkt hebben, werden in de bovenstaande grafiek opgenomen. 9% gaf niet aan waar het laatste politiecontact plaatsvond.

Zeer vaak had het laatste contact met de lokale politie plaats op het politiekantoor: 42%. In 31% van de gevallen was er echter contact met de politie op een privé-plaats: bij de respondent thuis, bij vrienden, ... Op de openbare weg of op een publiek toegankelijke plaats (bv. winkel, café, ...) vond 15% van de contacten tussen burgers en politie plaats. Iets vaker dan 1 op 10 keer (12%) had men contact met de politie per post, telefoon of mail.

4.6.4.2 Plaats laatste politiecontact naar achtergrondkenmerken

Hoe jonger de respondenten, hoe vaker het laatste contact met de lokale politie plaatsvond op een publieke plaats.

De publieke plaats werd ook meer door mannen dan vrouwen genoemd als plaats voor het laatste contact met de lokale politie. Vrouwen hadden dan weer meer contact met de politie van hun zone op een privé plaats.

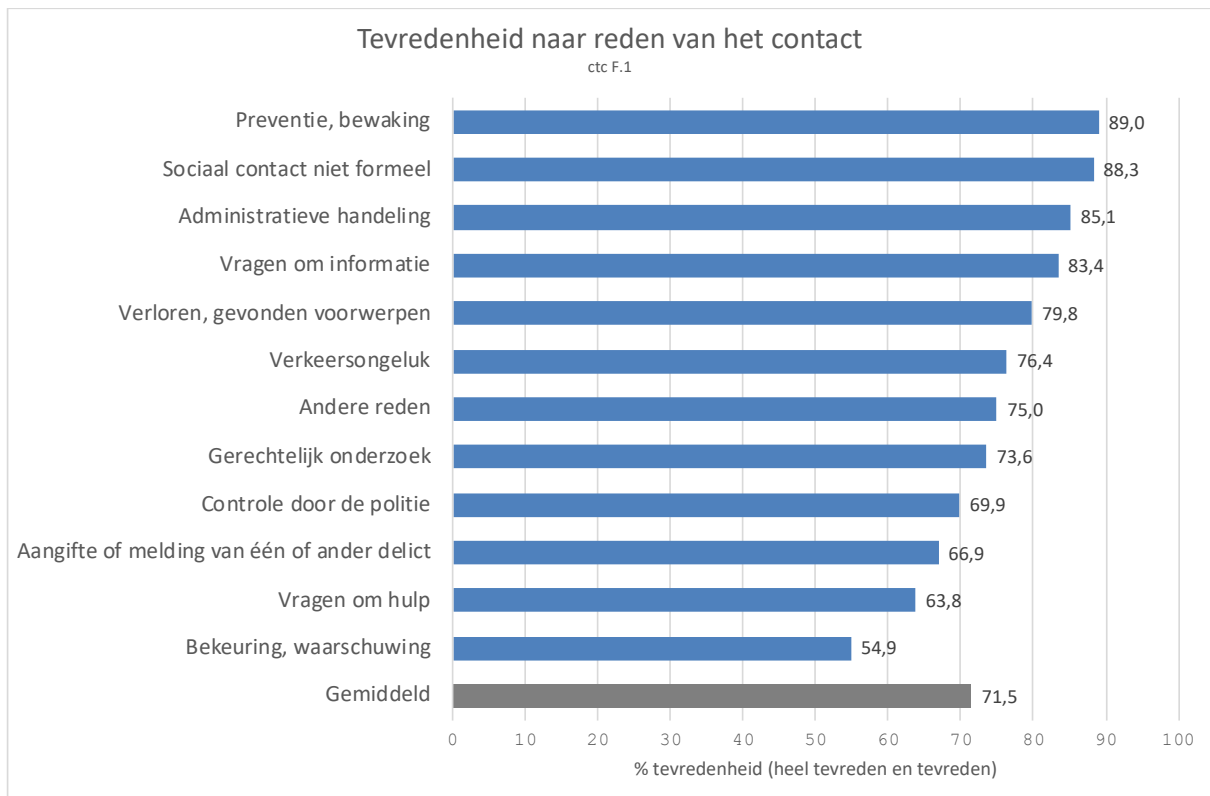
Hoe hoger het diploma, hoe minder vaak het laatste contact met de politie plaatsvond op een privé plaats.

Volgens beroepsactiviteit kan gesteld worden dat werklozen/werkzoekenden meer contact hadden op het politiekantoor ten opzichte van andere groepen. Bij studenten vond het laatste politiecontact beduidend meer plaats op een publieke plaats ten opzichte van andere groepen, en werknemers / ambtenaren en zelfstandigen gebruikten de post / telefoon / mail vaker bij het laatste contact met de politie in vergelijking met andere groepen.

Op provinciaal niveau valt op dat het laatste contact met de politie het meest plaatsvond op het politiekantoor in de provincies Luik, Luxemburg, Waals-Brabant en in Brussel-Hoofdstad. Inwoners van de Vlaamse provincies legden het laatste contact met de politie opmerkelijk meer op een publieke plaats dan inwoners van andere provincies.

4.6.5 Tevredenheid m.b.t. het laatste politiecontact

4.6.5.1 Tevredenheid naar reden van het contact: algemeen

Bovenstaande grafiek geeft een overzicht van het verband tussen de reden dat men de laatste keer contact had met de politie van de eigen zone en de tevredenheid over dit contact. Enkel de respondenten die hun tevredenheid over het laatste politiecontact kenbaar gemaakt hebben, werden in bovenstaande grafiek opgenomen (2% van de respondenten vulde deze vraag niet in).

Gemiddeld 71% van de respondenten toonde zich tevreden tot zeer tevreden over het laatste politiecontact.

De burgers die om volgende redenen contact hadden gehad met de lokale politie waren meer dan het gemiddelde (zeer) tevreden: “preventie, bewaking” (89%), “sociaal contact / niet formeel” (88%), “administratieve handeling” (85%), “vragen om informatie” (83%), “verloren / gevonden voorwerpen” (80%) en “verkeersongeluk” (76%). Degenen die om een andere reden contact hadden met de politie (techno- preventief advies, verhuis, hinderlijk parkeren, enzovoort) waren zo goed als het gemiddelde (zeer) tevreden: 75%. De burgers die contact hadden met de lokale politie in het kader van een gerechtelijk onderzoek toonden zich iets minder dan het gemiddelde (zeer) tevreden: 74%.

De tevredenheid lag iets lager dan het gemiddelde indien het ging om een politiecontact naar aanleiding van een controle door de politie (70%), een aangifte / klacht (67%), het vragen om hulp (64%) of een bekeuring (55%).

4.6.5.2 Tevredenheid volgens achtergrondkenmerken

De personen in de leeftijdscategorie 15-24 jaar en 24-34 jaar tonen zich met respectievelijk 67% en 69% significant minder tevreden over het laatste contact met de politiediensten ten opzichte van de personen in de overige leeftijdscategorieën.

De personen in de leeftijdscategorie 65 jaar en ouder scoren met een tevredenheid van 77% significant hoger ten opzichte van alle andere leeftijdscategorieën.

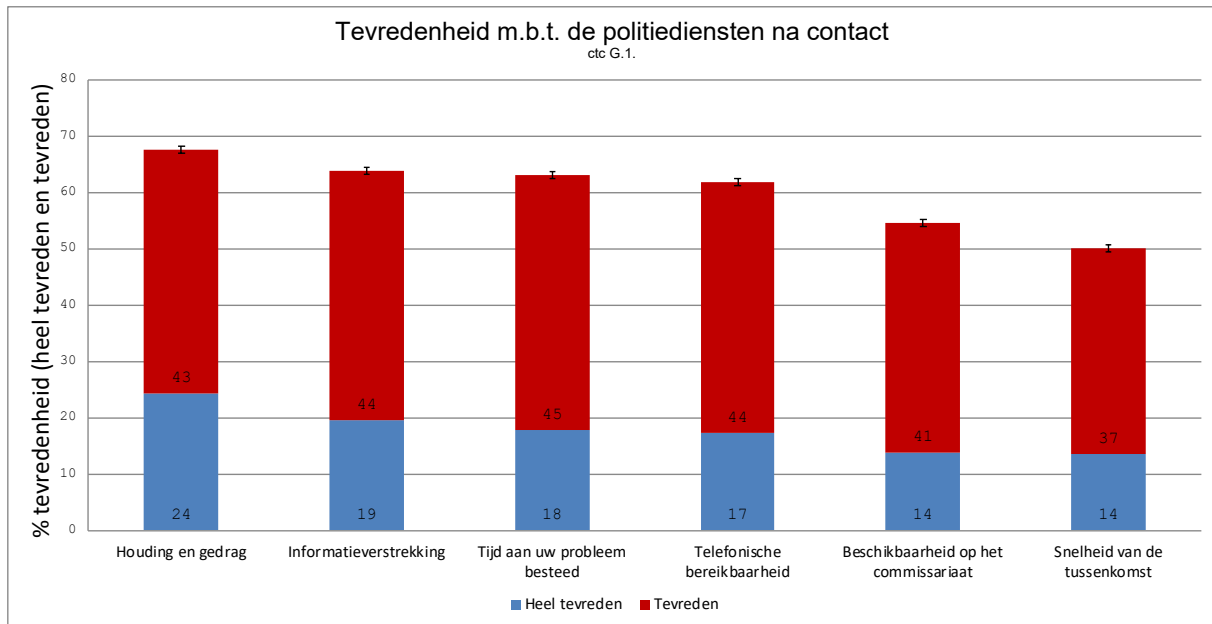
Wat betreft het opleidingsniveau zijn er eveneens significante verschillen in tevredenheid vast te stellen: personen zonder diploma, een diploma lager middelbaar of lager onderwijs geven een significant hoger tevredenheidscijfer ten opzichte van personen met een diploma hoger middelbaar en personen die hogere studies deden.

Een beduidend significant verschil wordt waargenomen bij de tevredenheid van het laatste politiecontact per gewest. In het Vlaamse Gewest geeft 74% van de respondenten aan tevreden te zijn over het laatste politiecontact, terwijl 68% van zowel de respondenten in het Waals als Brussels Hoofdstedelijk Gewest aangeeft tevreden te zijn over het laatste politiecontact.

Op het niveau van de typologie van de zones kan er een significant verschil geconstateerd worden tussen zones die tot de categorie 1 en 2 behoren en de overige categorieën: inwoners van zones van categorie 1 en 2 zijn over het algemeen minder tevreden over het laatste contact met de politie dan inwoners van zones die tot categorie 3, 4 en 5 behoren.

4.6.6 Tevredenheid m.b.t. de politiediensten na contact

De burgers die de voorbije twaalf maanden contact hadden met de politie van de eigen zone waren vooral (zeer) tevreden over de houding en gedrag (67%) van de politie en over de informatie die tijdens dit contact verstrekt werd (63%).

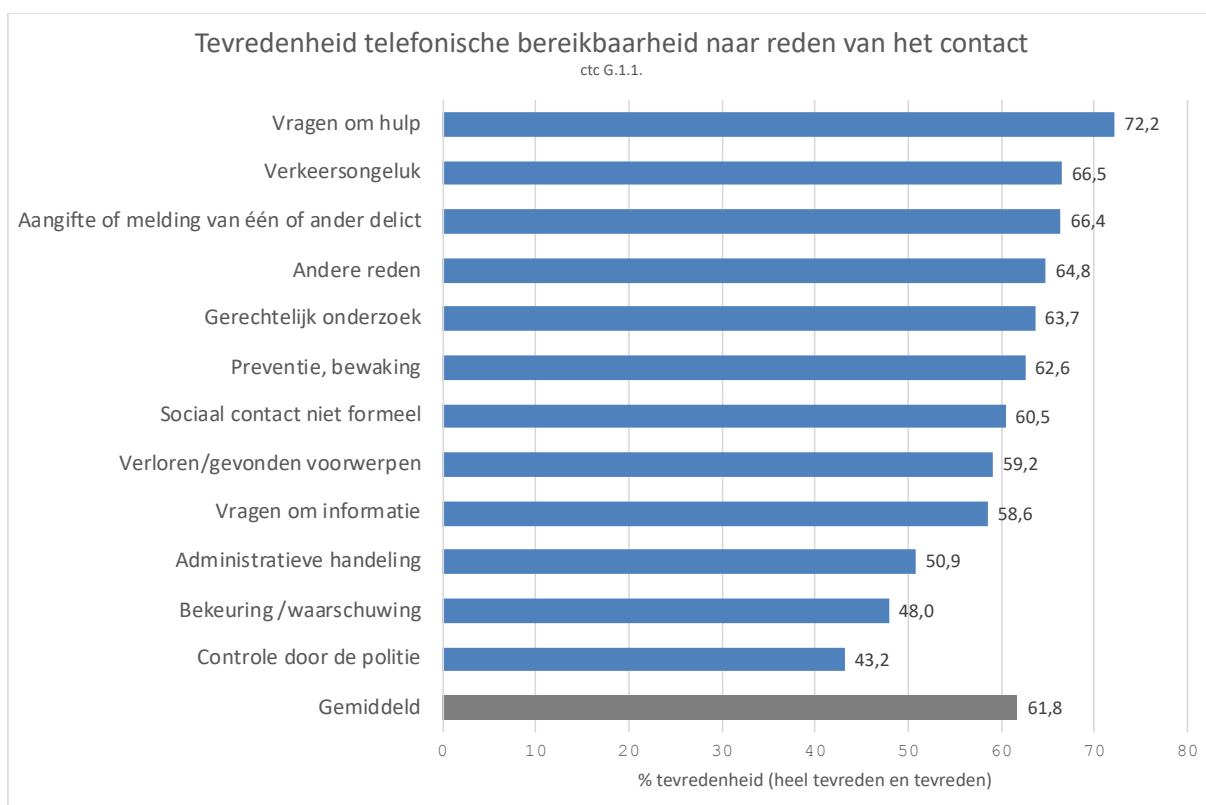
63% van de respondenten was (zeer) tevreden over de tijd die de politieambtenaren aan het probleem hadden besteed en 61% over de telefonische bereikbaarheid. Wat de beschikbaarheid op het commissariaat betreft, bedraagt de tevredenheid iets meer dan de helft: 55%.

4.6.7 Tevredenheid naar aspect van het laatste politiecontact

4.6.7.1 Tevredenheid m.b.t. telefonische bereikbaarheid

De burgers die de voorbije 12 maand contact hadden met de politie van hun zone naar aanleiding van het vragen om hulp, verkeersongeluk, aangifte of melding blijken meer dan gemiddeld tevreden over de telefonische bereikbaarheid in vergelijking met de andere redenen van contact.

De burgers die de voorbije 12 maand contact hadden met de politie van hun zone naar aanleiding van een administratieve handeling, bekeuring of waarschuwing, controle door de politie, blijken het minst tevreden over de telefonische bereikbaarheid in vergelijking met de andere redenen van contact.

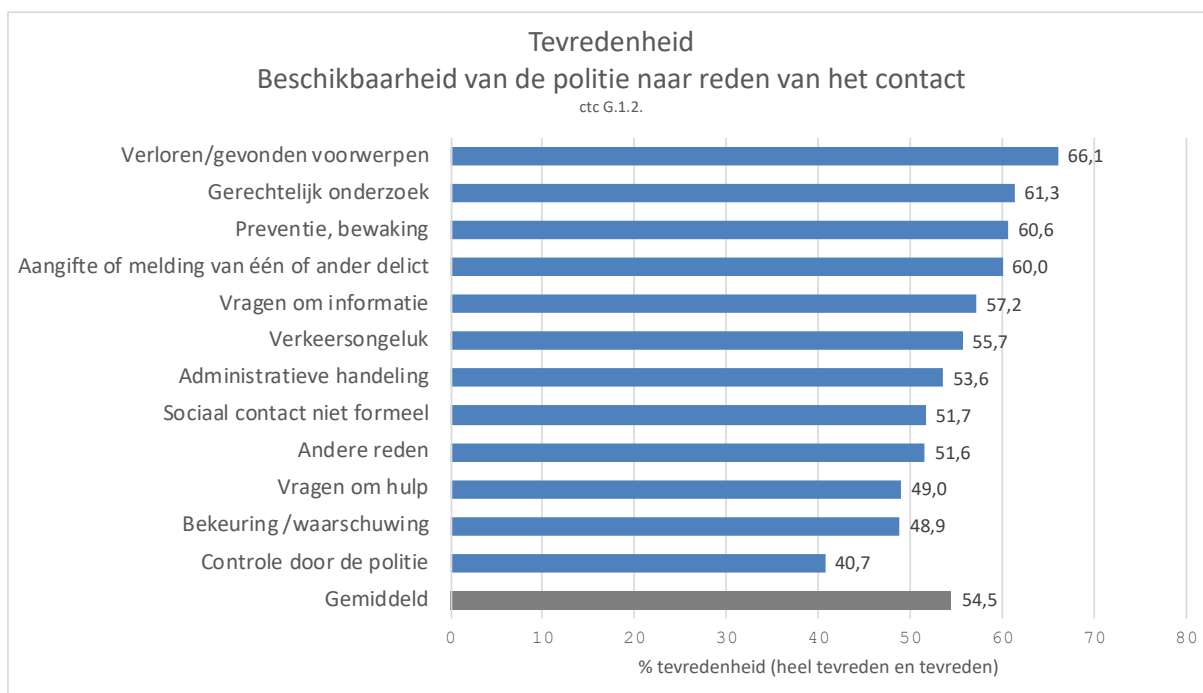
De tevredenheid met betrekking tot de telefonische bereikbaarheid naar achtergrondkenmerken vertoont volgende tendensen:

- Oudere burgers zijn significant meer tevreden over de telefonische bereikbaarheid dan jongere burgers.
- Mannen geven aan (niet-significant) meer tevreden te zijn over de telefonische bereikbaarheid dan vrouwen.
- Mensen zonder diploma, lager onderwijs of lager middelbaar zijn significant meer tevreden over de telefonische bereikbaarheid dan mensen met een diploma hoger middelbaar of hogere studies.
- Zelfstandigen zijn significant meer tevreden over de telefonische bereikbaarheid dan werknemers, ambtenaren.
- Inwoners van de provincies Limburg, Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen en Antwerpen zijn meer dan gemiddeld tevreden over de telefonische bereikbaarheid.
- Inwoners van politiezones die tot categorie 3 en 4 behoren, zijn significant meer tevreden dan inwoners van politiezones die tot categorie 1, 2 en 5 behoren.

4.6.7.2 Beschikbaarheid van de politie op het commissariaat

De burgers die de voorbije 12 maand contact hadden met de politie van hun zone naar aanleiding van verloren / gevonden voorwerpen, gerechtelijk onderzoek, preventie of bewaking zijn het meest tevreden over de beschikbaarheid van de politie op het commissariaat in vergelijking met de andere redenen van contact.

De burgers die de voorbije 12 maand contact hadden met de politie van hun zone naar aanleiding van vragen om hulp, bekeuring / waarschuwing, controle door de politie gaven aan het minst tevreden te zijn over de beschikbaarheid van de politie op het commissariaat in vergelijking met de andere redenen van contact.

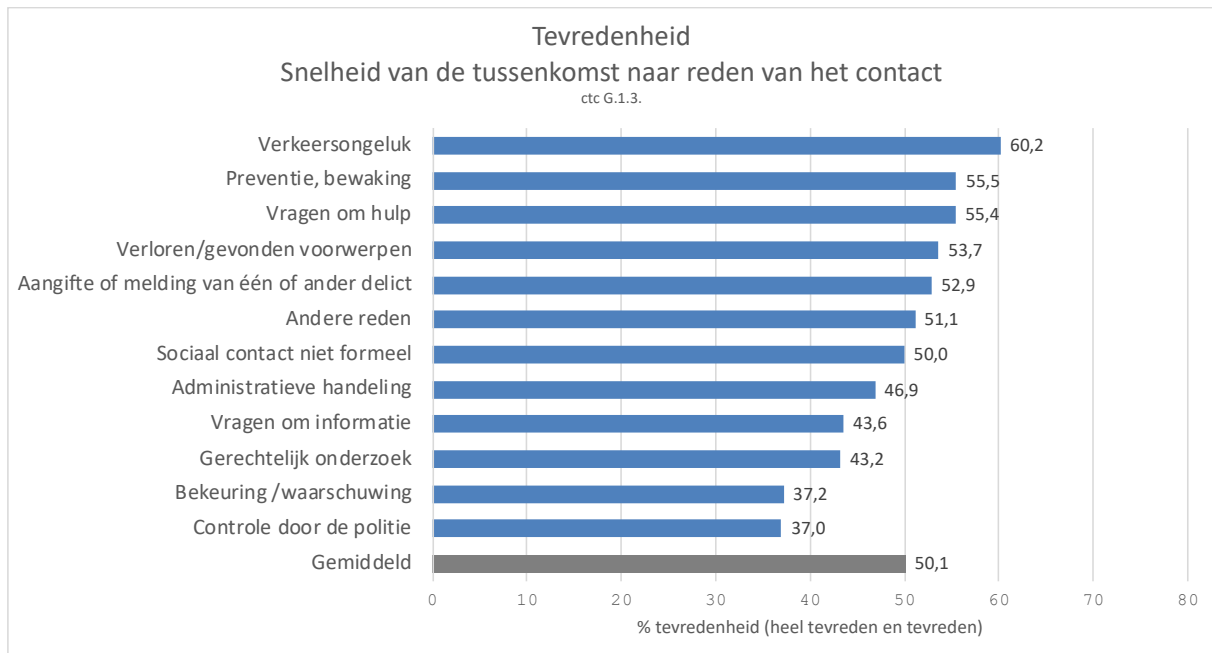
De tevredenheid met betrekking tot de beschikbaarheid van de politie op het commissariaat vertoont volgende tendensen:

- Oudere burgers zijn significant meer tevreden over de beschikbaarheid van de politie op het commissariaat dan jongere burgers.
- Mannen geven aan significant meer tevreden te zijn over de beschikbaarheid van de politie op het commissariaat dan vrouwen.
- Mensen zonder diploma, lager onderwijs of lager middelbaar, hoger middelbaar zijn significant meer tevreden over de beschikbaarheid van de politie op het commissariaat dan mensen met een diploma hogeschool of universiteit.
- Zelfstandigen zijn significant meer tevreden over de beschikbaarheid van de politie op het commissariaat dan werknemers, ambtenaren.
- Inwoners van de provincies Waals-Brabant, Luik, Limburg, Oost-Vlaanderen en West-Vlaanderen zijn meer dan gemiddeld tevreden over de beschikbaarheid van de politie op het commissariaat.
- Inwoners van politiezones die tot categorie 3, 4 en 5 behoren, zijn significant meer tevreden dan inwoners die tot categorie 1 en 2 behoren.

4.6.7.3 Snelheid van de tussenkomst door de politie van uw zone

De burgers die de voorbije 12 maand contact hadden met de politie van hun zone naar aanleiding van een verkeersongeluk, preventie of bewaking, vragen om hulp zijn het meest tevreden over de snelheid van de tussenkomst door de politie van hun zone in vergelijking met de andere redenen van contact.

De burgers die de voorbije 12 maand contact hadden met de politie van hun zone naar aanleiding van een gerechtelijk onderzoek, bekeuring / waarschuwing, controle door de politie gaven aan het minst tevreden te zijn over de snelheid van de tussenkomst door de politie van hun zone in vergelijking met de andere redenen van contact.

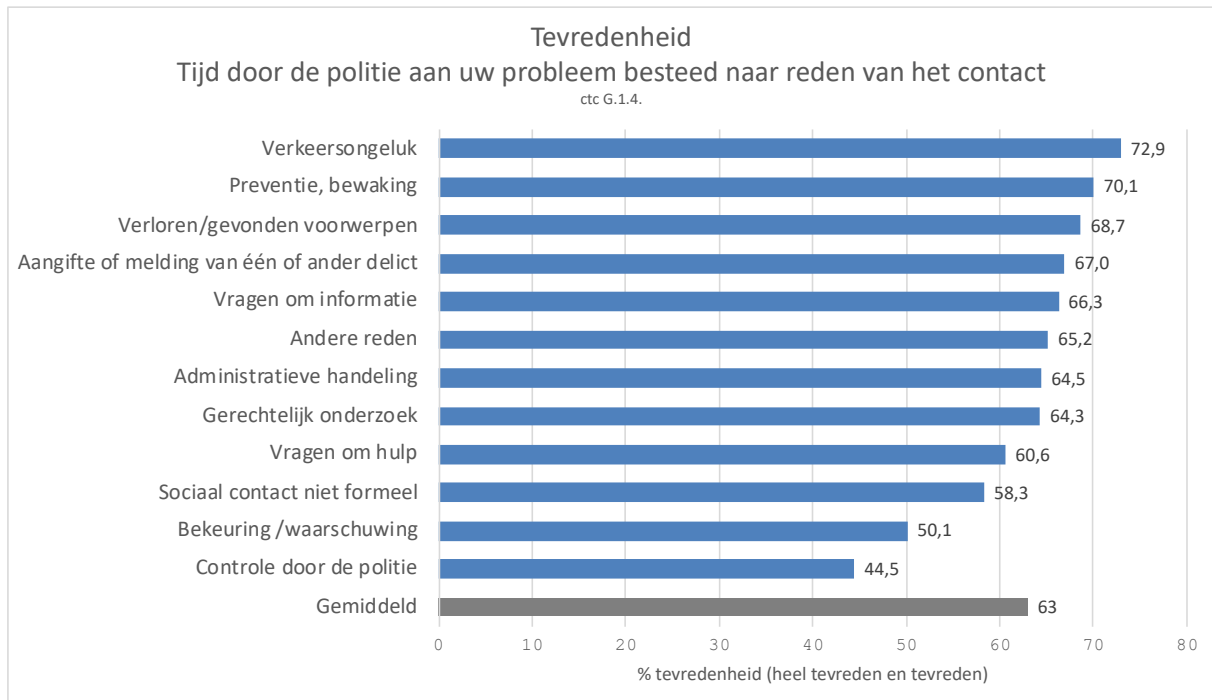
De tevredenheid met betrekking tot de snelheid van de tussenkomst door de politie van de eigen zone vertoont volgende tendensen:

- Oudere burgers zijn significant meer tevreden over de snelheid van de tussenkomst door de politie dan jongere burgers.
- Mannen geven aan (niet-significant) meer tevreden te zijn over de snelheid van de tussenkomst door de politie van hun zone dan vrouwen.
- Mensen zonder diploma, lager onderwijs of lager middelbaar zijn significant meer tevreden over de snelheid van de tussenkomst door de politie van hun zone dan mensen met een diploma hoger middelbaar of hogere studies.
- Zelfstandigen zijn significant meer tevreden over de snelheid van de tussenkomst door de politie van hun zone dan werknemers, ambtenaren.
- Inwoners van de provincies West-Vlaanderen, Oost-Vlaanderen, Vlaams-Brabant, Limburg, Antwerpen en Waals-Brabant zijn meer dan gemiddeld tevreden over de snelheid van de tussenkomst door de politie van de eigen zone.

4.6.7.4 Tijd door de politie aan uw probleem besteed

De burgers die de voorbije 12 maand contact hadden met de politie van hun zone naar aanleiding van een verkeersongeluk, preventie / bewaking, verloren / gevonden voorwerpen zijn het meest tevreden over de tijd dat de politie aan hun probleem besteed heeft in vergelijking met andere redenen van contact.

De burgers die de voorbije 12 maand contact hadden met de politie van hun zone naar aanleiding van sociaal contact / informeel, bekeuring / waarschuwing of controle door de politie gaven aan het minst tevreden te zijn over de tijd die de politie aan hun probleem besteedde in vergelijking met de andere redenen van contact.

De tevredenheid met betrekking tot de tijd door de politie aan uw probleem besteed vertoont volgende tendensen:

- Oudere burgers zijn significant meer tevreden over de tijd dat de politie aan hun probleem besteedde dan jongere mensen.
- Vrouwen zijn significant meer tevreden over de tijd dat de politie aan hun probleem besteedde dan mannen.
- Er zijn geen significante verschillen vast te stellen volgens het opleidingsniveau
- Zelfstandigen zijn significant meer tevreden over de tijd dat de politie aan hun probleem besteedde dan werknemers en ambtenaren.
- Inwoners van politiezones die behoren tot categorie 1 zijn significant minder tevreden over de tijd dat de politie aan hun probleem besteedde dan inwoners van politiezones die tot een andere categorie behoren.

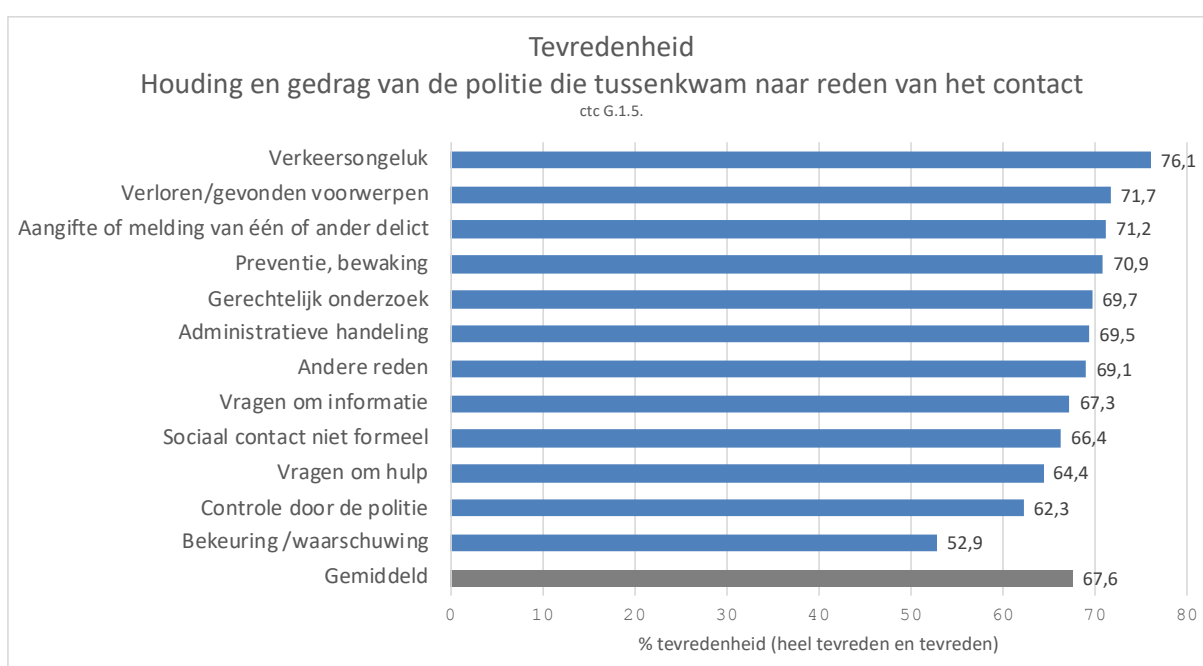

4.6.7.5 Houding en gedrag van de politie die tussenkwam

De burgers die de voorbije 12 maand contact hadden met de politie van hun zone naar aanleiding van een verkeersongeluk zijn significant meer tevreden over de houding en het gedrag van de politie die tussenkwam ten opzichte van alle andere redenen van contact.

Ook de burgers die de voorbije 12 maand contact hadden met de politie van hun zone naar aanleiding van verloren / gevonden voorwerpen, aangifte of melding van een delict, preventie / bewaking, gerechtelijk onderzoek, administratieve handeling, andere reden waren meer dan gemiddeld tevreden over de houding en het gedrag van de politie die tussenkwam.

De burgers die de voorbije 12 maand contact hadden met de politie van hun zone naar aanleiding van een bekeuring / waarschuwing zijn significant minder tevreden over de houding en het gedrag van de politie die tussenkwam ten opzichte van alle andere redenen van contact.

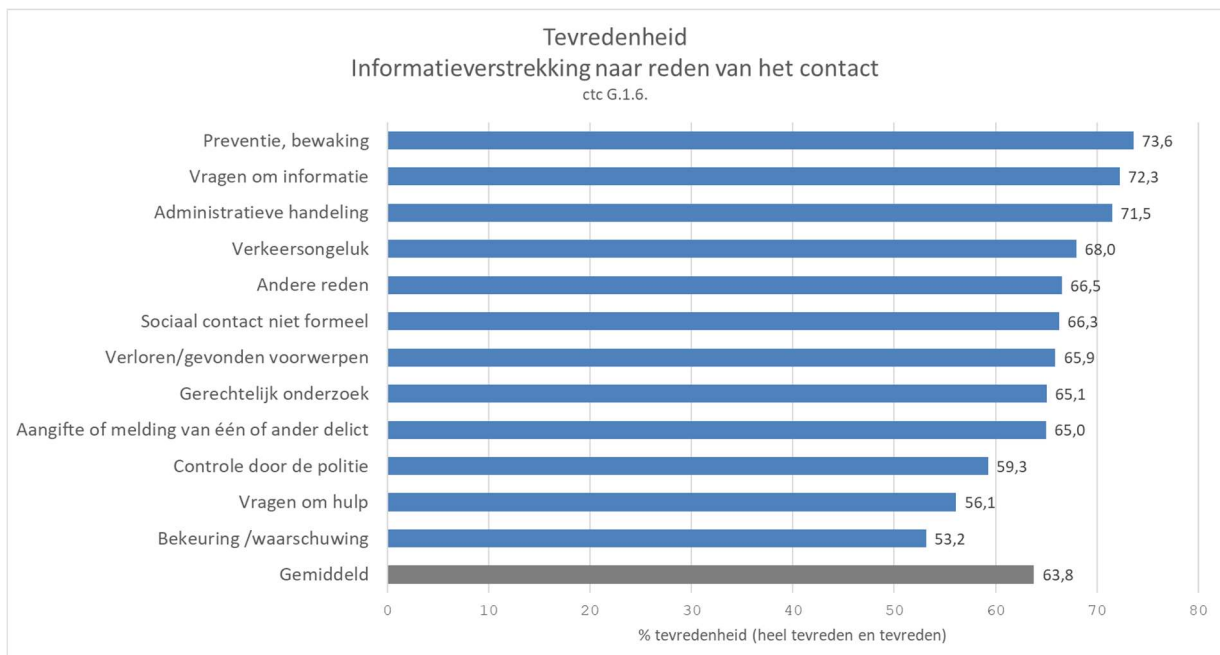
De tevredenheid met betrekking tot de houding en gedrag van de politie die tussenkwam vertoont volgende tendensen:

- Burgers in de leeftijdscategorie 15-24 jaar zijn significant minder tevreden over de houding en gedrag van de politie die tussenkwam dan burgers in de andere leeftijdscategorieën.
- Er is geen verschil tussen geslacht vast te stellen.
- Zelfstandigen zijn significant meer tevreden over de houding en het gedrag van de politie besteedde dan werknemers en ambtenaren.
- Inwoners van de provincies Waals-Brabant, Vlaams-Brabant, Brussel-Hoofdstad, Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen en Luxemburg zijn meer dan gemiddeld tevreden over de houding en het gedrag van de politie die tussenkwam.
- Inwoners van politiezones die behoren tot categorie 5 zijn significant meer tevreden over de houding en het gedrag van de politie die tussenkwam dan inwoners van politiezones die tot categorie 1, 2 of 3 behoren.

4.6.7.6 Informatieverstrekking tijdens dit contact

Burgers die de voorbije 12 maand contact hadden met de politie van hun zone naar aanleiding van een preventie / bewaking, vragen om informatie, administratieve handeling zijn het meest tevreden over de informatieverstrekking tijdens dit contact.

Burgers die de voorbije 12 maand contact hadden met de politie van hun zone naar aanleiding van een controle door de politie, vragen om hulp, bekeuring /waarschuwing zijn het minst tevreden over de informatieverstrekking tijdens dit contact.

De tevredenheid met betrekking tot de informatieverstrekking van de politie tijdens dit contact vertoont volgende tendensen:

- Burgers in de leeftijdscategorie 15-24 jaar zijn significant minder tevreden over de informatieverstrekking dan burgers in de andere leeftijdscategorieën.
- Mannen zijn significant meer tevreden over de informatieverstrekking dan vrouwen.
- Zelfstandigen zijn significant meer tevreden over de informatieverstrekking tijdens het laatste politiecontact dan werknemers en ambtenaren.
- Inwoners van het Vlaamse Gewest zijn significant meer tevreden over de informatieverstrekking dan inwoners van het Waals en Brussels Hoofdstedelijk Gewest.
- Inwoners van politiezones die behoren tot categorie 4 en 5 zijn significant meer tevreden over de informatieverstrekking dan inwoners van politiezones die tot categorie 1, 2 of 3 behoren.